

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VII legislatura

Període intermedi

Sèrie P - Número 19

Dimarts, 13 de juliol de 2004

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió plenària núm. 28, extraordinària

Í N D E X

Projecte de llei

de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2004 (tram. 200-00004/07) (p. 3)

Projecte de llei

de mesures fiscals i administratives (tram. 200-00003/07) (p. 39)

NOTA

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 28, EXTRAORDINÀRIA

La sessió s'obre a les deu del matí i dotze minuts. Precedeix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major, la lletrada Sra. Casas i Gregorio i el lletrat Sr. Sol i Ordís.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap, el conseller de Relacions Institucionals i Participació, els consellers de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia, la consellera d'Interior, el conseller d'Economia i Finances, les conselleres de Cultura i de Salut, els consellers d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball i Indústria, de Comerç, Turisme i Consum, la consellera de Benestar i Família, i els consellers de Medi Ambient i Habitatge, i d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2004 (tram. 200-00004/07). Govern de la Generalitat. Debat i votació del Dictamen de la Comissió (Dictamen: BOPC, 80).

2. Projecte de llei de mesures fiscals i administratives (tram. 200-00003/07). Govern de la Generalitat. Debat i votació del Dictamen de la Comissió (Dictamen: BOPC, 81).

El president

S'obre la sessió.

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2004
(tram. 200-00004/07)

El primer punt de l'ordre del dia és el Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2004. Tinc entès que els grups parlamentaris desitgen passar directament a la defensa de les esmenes. (*Pausa.*) Ho tinc ben entès.

El debat es farà d'acord amb l'agrupació proposada a l'Informe de la Ponència i els criteris adoptats per la Presidència, escoltada la Junta de Portaveus i conformement amb l'article 104.2 del Reglament. Les votacions tindran lloc no abans de dos quarts de dues del migdia i no abans de les set del vespre.

El primer bloc de debat és el de política pressupostària, crèdits inicials i modificacions de crèdit. El Grup Popular ha presentat diverses esmenes, concretament les números 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. I té la paraula, per a la seva defensa, la il·lustre senyora María Ángeles Olano.

La Sra. Olano i Garcá

Gràcies, senyor president. Senyors diputats i diputades, davant d'aquest bloc –el bloc dirigit a la política pressupostària, crèdits inicials i modificacions de crèdit–, ens hem volgut reservar dues esmenes que van dirigides, per un cantó, a l'objecte d'aquest nou fons de contingència, i per altre cantó, a la transparència i control del que seria aquesta política pressupostària.

Dins del títol primer del Projecte de llei de pressupostos, ens diu textualment que «dintre del límit de la des-

pesa fixada anualment per la Generalitat, s'inclourà una secció pressupostària, anomenada “fons de contingència”, d'execució pressupostària, per un import de 37.335 euros. Aquest fons es destinarà a atendre necessitats no previstes en el pressupost aprovat inicialment que puguin sorgir al llarg de l'exercici», i «el romanent» –ens diu en un apartat posterior– «no podrà ser objecte d'incorporació a exercicis posteriors».

Quant a l'objecte, l'esmena que hem presentat nosaltres és que aquestes modificacions pressupostàries que tots sabem que es fan al llarg de l'exercici, en cas de no poder-se finançar amb baixa en un altre crèdit, puguin ser finançades amb càrrec a aquest fons de contingència. Perquè nosaltres ens hem volgut creure l'objecte i, per tant, la finalitat d'aquest fons de contingència, i, per tant, ens hem preguntat si aquest és el marge que es reserva el Govern per poder liquidar el pressupost a zero, o en el seu cas en positiu –amb la qual cosa després veurem que no tindrem pas una modificació pressupostària d'aquest pressupost inicial–, i nosaltres suposem que sí, que aquest ha estat l'objecte i, per tant, volem creure –i aquesta és l'aportació de la nostra esmena, que ens hem reservat–, pel concepte de fons, és a dir, pel concepte de dotació.

Però esperarem, com he dit, la liquidació d'aquest pressupost de transició, per tal de, com a vostès els agrada anomenar, veure si realment obeeix a una política de transició o si aquest fons després es manté en els pressupostos posteriors. I dic que si es manté posteriorment, perquè en cas contrari ens trobaríem amb un calaix de sastre, el qual s'hauria de consumir no sabem amb quin criteri i, per tant, en una situació de difícil previsió; estaríem únicament amb un marge d'autocomplaença del Govern.

Per tant, ho repeteixo, seria més adequat el que preveu la nostra esmena, que aquest fons de contingència no deixés en el seu redactat un marge ample no sabem per a què –perquè ens diu textualment la Llei: «per al que pugui sorgir durant l'exercici»–, sinó que anés directament a l'objectiu d'aquest, que és poder realment acollir propostes que no hagin de suposar altes o baixes al mateix pressupost.

I la segona esmena que presentem dintre d'aquest primer bloc de política pressupostària va adreçada a la transparència i control. El Departament d'Economia i Finances, hem proposat que trameti amb una periodicitat trimestral al Parlament una memòria explicativa sobre l'aplicació i utilització d'aquest fons de contingència, referent a l'execució pressupostària del trimestre immediatament anterior. Per què? Doncs, perquè és un fons, aquesta dotació, que ha d'obeir realment al control parlamentari, perquè l'ambigüitat del seu redactat i la situació d'excepcionalitat han de tenir un control pressupostari. Per tant, com no dubtem del bon fi de l'objecte de la creació d'aquest fons i, per tant, com el romanent hem dit que no pot passar a un exercici posterior, per això considerem que és necessari aquest control i aquesta contribució de transparència i control en l'àmbit parlamentari del fons de contingència.

Aquestes dues esmenes que ha presentat el Grup Popular i que s'ha reservat per a aquest Ple no suposen cap modificació i sí que suposarien un bon exercici de

transparència i control, perquè, aquest tipus de mesures, no només les hem d'aplicar quan fem nosaltres el pressupost, sinó que també hem de saber escoltar l'oposició i contribuir tot els grups, tots plegats, que aquesta transparència i control no quedin en un programa electoral, sinó que després aquestes esmenes puguin quedar reflectides en el pressupost general.

Per tant, nosaltres els demanem el recolzament en aquest bloc, a les dues esmenes, esmenes que no suposen cap alta ni cap baixa, ni cap modificació pressupostària, sinó que són mesures de transparència i control, que no dubto..., perquè el mateix conseller, en la compareixença que va fer quan es va presentar el dictamen economicofinancer, ja ens va dir, quan vam proposar nosaltres, quan li vam suggerir el fet de presentar aquesta memòria explicativa trimestral, que li semblava bé. Per tant, ara ha vingut el moment dels fets, el moment no de les paraules, i, per tant, aquest compromís inicial, nosaltres pregaríem, doncs, que realment quedés redactat en la Llei de pressupostos, i sobretot perquè aquest objecte del nou fons de contingència, que és una figura de nova creació, creiem que ha de sorgir i ha de tenir vocació de futur. I, per tant, únicament quan es fa amb mecanismes de transparència i control és quan els mecanismes que utilitza la llei tenen possibilitats de futur.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, de la 8 a la 21, l'illustre senyor Antoni Castellà.

El Sr. Castellà i Clavé

Sí, gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, passo a defensar les esmenes presentades en el bloc de política pressupostària, i faré una única defensa per a les esmenes de la número 8 a la número 21.

De fet, la primera esmena, la número 8, és una esmena a la totalitat de l'article número 1, lògicament en coherència amb l'esmena a la totalitat que vam presentar en aquests pressupostos. Per tant, els estalviaré fer l'argumentació respecte a aquesta esmena.

Per tant, tot seguit hem presentat una sèrie d'esmenes que són coherents amb el model de finançament de la sanitat que hem defensat des del Grup de Convergència i Unió fins ara. No vull o no voldria en aquests moments tornar a encetar un debat sobre les discrepàncies de computar el dèficit, però tots acceptarem que el problema de la sanitat rau, en el seu origen, en un mal finançament de la mateixa sanitat; una situació complicada amb la qual hem conviscut molts anys, tants com des que el ministre Solbes va formular l'actual sistema de finançament sanitari. Però mai des del Grup de Convergència i Unió havíem adoptat una decisió de trasllat del problema a la ciutadania, via increment de la pressió fiscal. I el mecanisme que teníem articular per finançar la sanitat funcionava, mentre la solució no arribés per via de negociació amb el Govern de l'Estat.

Vostès, el Grup que dóna suport al Govern, amb l'afany de demostrar més dèficit, l'han desmuntat. No negoci-

en, o almenys no hi ha un resultat en aquests moments respecte a negociació amb el Govern de l'Estat, i es veuen obligats a introduir un impost que des del nostre punt de vista no dóna solució al problema.

En coherència amb el nostre model, nosaltres introduïm les següents esmenes. Respecte a la vinculació de crèdits del pressupost, a més de la vinculació per partida de farmàcia –les receptes mèdiques–, també incorporem les despeses derivades de la gestió dels pagaments. També considerem necessària l'autorització del conseller d'Economia per dictar les normes necessàries per a la modificació i seguiment –inclòs el seguiment del compliment del principi d'eficiència– dels crèdits del Servei Català de la Salut i de les entitats gestores de la Seguretat Social, amb l'informe previ, segons que correspongui, de la consellera de Sanitat o de la consellera de Benestar i Família. I tres, respecte als crèdits ampliables –em refereixo a l'article 7–, en l'apartat tercer incorporem el Servei Català de la Salut.

Per la resta d'esmenes d'aquest bloc, respecte a les transferències de crèdit –article 5– eliminem l'excepcionalitat de l'apartat 1, perquè no creiem que aquesta sigui la via correcta per al finançament dels ajustaments de plantilla.

Pel que fa a la consideració de crèdits ampliables –a l'article 7–, proposem incorporar a aquesta consideració els crèdits destinats a satisfer les obligacions econòmiques derivades del compliment de sentències judicials fernes que declarin responsabilitats pecuniàries a la Generalitat. Em sorprèn que desaparegui aquesta ampliació; no ho entenem. De fet hi poden haver sentències judicials, i de fet en tenim. I podria fer referència explícita a tot el que fa referència al fons de detinguts en l'àmbit municipal. Per tant, ni que fos per això, creiem que és necessari de mantenir aquest punt.

En aquest mateix article, veiem que desapareix com a ampliable el crèdit destinat a les indemnitzacions del que eren els expresos del franquisme; considerem que hi haurien d'estar contemplades també. Com també considerem necessari incorporar a l'ICASS el crèdit de la partida de suport a la família amb persones dependents.

Les dues últimes esmenes que defenso en aquesta intervenció són la 20 i 21, que fan referència a l'article 14 de l'articulat. L'article 14 de l'articulat, en el seu punt 1, ens diu que «durant l'exercici 2004 el Govern i tots els titulars de centres de despesa són obligats a no prendre cap iniciativa legislativa que comporti creixement de la despesa pública pressupostada, si no proposa alhora els recursos addicionals necessaris o la reduccions proporcionals de la despesa, amb l'especificació pressupostària corresponent». Hi estem d'acord. Ara, hi ha una part final en la qual ens diu el mateix punt: «Són nul·les de ple dret les resolucions i acords que s'adoptin en l'incompliment d'aquest precepte.» Home, considerem que no s'hi hauria d'incorporar. Què ens ve a dir, això? Ja queda clar en el punt 1. O és que incorporem una «coletilla» en la qual ens malfiem dels membres del Govern? Entenem que els membres del Govern compliran el que és l'article 14. Per tant, no creiem que en una llei com aquesta s'hagi d'incorporar una part final en la qual, d'algun manera, el que donem és la imatge que

no ens acabem de refiar del compliment de tots i cada un dels membres d'aquest Govern d'aquest article, punt 1, o la part 1 d'aquest article.

I en l'última esmena, la 21, a aquest mateix article, al seu apartat 3..., se'ns diu a la Llei que «trimestralment la Intervenció General haurà d'informar sobre les possibles incidències detectades amb relació a les obligacions establertes en aquest mateix article». Home, hi estem d'acord. Ara, nosaltres, la referència que fèiem és: bé, si la Intervenció General haurà d'informar d'aquestes possibles incidències, doncs, incorporem-hi una esmena –per què no?– que digui que la Intervenció General ho faci previ informe de la Comissió d'Experts independents creada en el punt cinquè de l'Acord del Govern de Catalunya, pel qual s'encarrega a la Intervenció General un informe economicofinancer que, entre altres coses, havia de posar de manifest la situació financera. Si bé no estava d'acord, l'actual Govern, sobre com havia elaborat el seu informe en la liquidació del pressupost la Intervenció General, i per tant s'encomana a una comissió d'experts –que l'hi encomani la mateixa Intervenció– un estudi financer, doncs, per què no, en aquest article, trimestralment, si la Intervenció General haurà d'informar sobre aquestes possibles incidències..., doncs, que ho faci també, en coherència, previ informe de la mateixa Comissió d'Experts.

Aquesta és la defensa global de les esmenes presentades en aquest punt. I tanmateix, senyor president, així les mantenim.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula, per fer el torn en contra, l'illustre senyor Jordi Carbonell.

El Sr. Carbonell i Sebarroja

Senyor president, senyores i senyors diputats, al Ple que vàrem estar plantejant les esmenes a la totalitat al pressupost, comentàvem que aquest pressupost 2004 és un pressupost transparent, amb voluntat de fer una bona gestió. És un pressupost que mira el futur i que estableix una sèrie de mecanismes per fer possible el control de les despeses i, per tant, evitar el dèficit que ha existit en el passat recent. Per això dèiem que era un pressupost realista.

Quant a l'apartat concret de política pressupostària, d'aquest bloc temàtic objecte de les esmenes que han presentat els grups de l'oposició, en primer lloc agrair el to amb què s'han presentat. Dir que, efectivament, nosaltres pensem que aquest bloc temàtic és molt important, perquè pensem que és un exercici d'higiene legislativa. Pensin que aquest Projecte de llei de pressupostos neteja una sèrie d'aspectes, de normatives que es repetien any rere any i que hem cregut oportú passar-ho a la Llei de mesures, d'acompanyament, que en diem, de mesures fiscals i administratives, de manera que tinguin una voluntat de permanència.

Fem també, en aquest apartat, un esforç de contenció i responsabilitat econòmica i política, per tant, posem en

marxa un control efectiu de la despesa amb la possibilitat –que això és molt innovador– d'exigir responsabilitats als òrgans i als directius que l'incompleixin.

I finalment es crea, també per primera vegada, un fons de contingència que pugui donar cobertura a necessitats no previstes en el pressupost sense haver de recórrer a allò fàcil, ampliacions de crèdits que provoquen desviaments que la necessitat de l'equilibri pressupostari ens exigeix.

Des de l'oposició se'ns presenta una sèrie d'esmenes a aquest grup temàtic de política pressupostària, que aniré comentant al llarg de la intervenció.

Primer, suprimir l'article 1, tal com comenta Convergència i Unió, pensem que no té lloc, ja que ja vam tenir ocasió de discutir l'esmena a la totalitat, i per tant, l'article 1 l'únic que fa és dir-nos les quantitats dels diferents apartats que significa aquest pressupost. Per altra banda, hi ha una sèrie d'esmenes que vol afegir en els conceptes de la llista de crèdits ampliables. Ja hem dit abans que, seguint la nostra idea i el contingut del Projecte de llei, nosaltres volem controlar quins són aquests crèdits ampliables i, per tant, intentar ser el màxim transparent possible. En aquest sentit, no considerem oportú, per tant, les esmenes que van en la direcció d'incrementar aquestes partides declarades ampliables, ja que el pressupost recull els conceptes i la despesa realment fetes en aquest sentit. D'altra banda, l'ampliació d'aquestes partides té incidència directa en el càlcul del dèficit, i llavors entrariem, lògicament, en contradicció amb l'objectiu que ens hem marcat tots, que és que el Govern de Catalunya vol una reducció del dèficit i, per tant, una contenció pressupostària efectiva.

Lligat amb l'anterior, també, es pretén suprimir l'incís a l'article 14, que proporciona precisament els mecanismes de control del Govern sobre acords i resolucions que pretenguin vulnerar els instruments per limitar els augments de la despesa. Pensem que això no és possible, és un exercici que nosaltres consideràvem no convenient i amb falta d'alternativa, i per tant el que diem és que precisament el que hem de donar als nostres ciutadans és, no solament la imatge, sinó el fet que la Llei de pressupostos està disposada a controlar i a tenir els instruments per limitar aquestes despeses, que, si no, serien incontrolables.

Per tant, per tots aquests motius, el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i també, en nom propi i també del Grup Esquerra Republicana de Catalunya i Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, rebutgem, doncs, aquestes esmenes a l'apartat de política pressupostària.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Tinc entès que els grups que no han intervingut renunciïn a posicionar-se, per tant, passariem al bloc segon, política financera, avals i deute. També té la paraula, pel Grup Parlamentari Popular, la illustre senyora María Ángeles Olano, per defensar les esmenes, de la 22 a la 26.

La Sra. Olano i García

Gràcies, senyor president. En el bloc de política financera, avals i deutes, nosaltres hem proposat i ens hem reservat dues esmenes dirigides sobretot a l'increment de la despesa en recerca, desenvolupament i investigació. En concret, l'esmena número 23 el que proposa és un increment de la despesa dirigida a recerca, desenvolupament i investigació, que actualment està al 0,8 per cent del producte interior brut, i considerem que, com a mínim, fins l'any 2006, hauria d'arribar a l'1,5.

L'esmena número 24, també adreçada a la investigació, desenvolupament i recerca, el que preveu és que les empreses catalanes que actualment tenen un percentatge de l'1,11 per cent del producte interior brut puguin arribar fins al 2 per cent en un termini màxim de quatre anys.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident segon el substitueix en la direcció del debat.)

Aquestes dues esmenes vénen a conseqüència del pressupost presentat en política financera per part del Govern de la Generalitat, i en concret volem recordar que el mateix conseller, quan va fer el plantejament del seu Departament, ja va destacar com a insuficient la inversió, que considerava que hauria d'arribar com a mínim fins al 15 per cent. Nosaltres considerem que la indústria acusa, especialment els sectors madurs, problemes tan greus com la competitivitat i la deslocalització i, per tant, no veiem que el Govern de la Generalitat hagi fet una aposta per la indústria. És més, no cal no només una aposta, sinó que el que caldria fer és una prioritat en tot el tema de recerca, desenvolupament i investigació per tal que els problemes de deslocalització no es vegin augmentats. Tots sabem que és una realitat, però la realitat queda sobre els papers; bones intencions, però no veiem realment que en aquests pressupostos hi hagi hagut una política de priorització cap a la indústria.

Per tant, nosaltres mantenim les dues esmenes, la 23 i la 24, i si bé ens han dit de nou en el mòdul anterior que eren uns pressupostos de transició, considerem que la indústria, que l'empresa catalana no pot esperar fins al 2005 perquè siguin realitats aquestes inversions i aquestes apostes per l'empresa catalana.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyora diputada. Per defensar les esmenes 27, 28, 29, 30 i 31, presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Antoni Castellà.

El Sr. Castellà i Clavé

Sí, gràcies, senyor vicepresident. Molt ràpidament, són poques esmenes, però, de fet, les esmenes que presentàvem, per començar, respecte al que són operacions financeres i línies d'actuació de crèdit públic, pel que fa als avals veiem que en aquest projecte desapareixen alguns que nosaltres considerem que s'haurien de seguir mantenint. Per tant, concretament, és el Consorci de l'Auditori Orquestra de Barcelona, el Centre d'Alt

Rendiment de Sant Cugat i l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

Després voldria fer referència, senyor president, a l'esmena número 31. I aquí enllaço una mica amb el debat que vam tindre a la totalitat a les diferents seccions. I aquest mateix diputat recordava que respecte a la política de recerca i desenvolupament i innovació que havien proposat aquests pressupostos era poc agosarada, i que, per tant, davant del compromís que en aquell moment anunciava en comissió, en la seva primera compareixença, el conseller d'Universitats i Recerca, i al qual, per què no dir-ho?, el mateix Grup de Convergència i Unió aplaudíem pel fet de triplicar les partides destinades a recerca i desenvolupament, com no pot ser d'una altra manera hi estaríem d'acord, però ja li anunciàvem que ho vèiem de difícil acompliment.

En la que és al Departament i les partides destinades per al Departament aquest incompliment es dona, tot i la reserva, amb la intervenció que estic fent, d'entendre que aquest compromís és de legislatura, i per tant estarem expectants dins d'aquesta legislatura, però el ritme que hauria de ser d'un increment del 15 per cent en recerca i desenvolupament difícilment crec que es pugui acumular en els últims anys amb la projecció, amb l'increment exponencial que això donaria.

És per això que nosaltres aquí, també, en aquesta línia d'intenció de potencial que és la investigació, la recerca, la innovació al nostre país, presentàvem aquesta esmena, que, de fet, el que ve a dir és que es potenciïn les subvencions i els instruments per finançar la creació i ampliació d'empreses, de laboratoris, d'instal·lacions de recerca a Catalunya; establir, mitjançant convenis amb les entitats financeres, línies de crèdit amb interès preferent i subvencionats fins al límit admès per la Unió Europea, i amb la intervenció de l'Institut Català de Finances. De fet és l'instrument, a més, del que seria la xarxa pública, que nosaltres també reclamem per a tot el que sigui incentivar en el món de l'empresa el que és la recerca, la innovació i el desenvolupament.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyor diputat. Per fer el torn en contra, té la paraula l'illustre senyor diputat Jordi Carbonell.

El Sr. Carbonell i Sebarroja

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, llegint amb atenció i amb un ànim constructiu les esmenes que ens presenten el Grup de l'oposició a aquest grup temàtic «Política financera, avals i deute», he de dir, per a la seva tranquil·litat, que la majoria d'aquestes esmenes estan incloses, per sort, en el text actual de l'articulat del Projecte de llei de pressupost que avui discutim en aquesta cambra.

Francament, és veritat que estem discutint quines línies de finançament ha de fer l'Institut Català de Finances i l'Institut Català de Crèdit Agrari. Bé, en el tema dels avals està clar que estan inclosos aquells avals que necessiten les entitats de les quals depenen les conse-

l·leries corresponents. És evident que, si no hi ha cap necessitat d'incloure cap aval per autoritzar per part d'algun departament, aquest no el posem en l'articulat de la Llei.

«Operacions d'endeutament». És clar –i aquí també aquesta esmena no l'hem entès, i per tant, nosaltres mantenim el text, com no pot ser de cap més manera– que l'Institut Català de Crèdit Agrari..., que disposi d'un límit d'endeutament de 223 milions d'euros, precisament per fer, per endegar el finançament del canal Segarra - Garrigues, actuació que saben molt bé que sobre el territori, sobretot sobre el territori de la plana de Lleida i de les comarques adjacents, és fonamental per al seu futur. Doncs, bé, nosaltres seguim pensant que hi ha d'haver una separació entre l'actuació habitual de l'ICCA, de l'Institut Català de Crèdit Agrari, i aquesta actuació específica de l'ICCA per al finançament, per poder-se endeutar, per tirar endavant aquest important, transcendental sistema de reg del Segarra - Garrigues.

Per altra banda també, nosaltres estem disposats –i ho fem, i així ho posa– que, d'acord amb l'apartat d de l'article 32, posarem i endegarem, d'acord amb l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca, l'Institut Català de Finances –ho diu en aquest apartat– que endegarà un conjunt d'actuacions per finançar precisament programes adreçats a la universitat o a la creació o ampliació d'empreses, laboratoris o instal·lacions de recerca. Per tant, d'alguna manera, aquesta esmena queda ja, perquè ja existeix, en aquest apartat d de l'article 32.

Evidentment hi ha una esmena que pretén suprimir una disposició addicional, la dotzena, que fa referència a un tema molt important. Com vostès saben, senyores i senyors diputats, nosaltres tenim un programa, que és el cessament anticipat de l'activitat agrària, que és un programa cofinançat per la Unió Europea, que la Generalitat ha calculat exactament que necessitarà 1 milió 600.000 euros per fer front a aquesta necessitat, i que el que es fa és la possibilitat de poder avançar aquest pagament en el cas que des de l'Administració general de l'Estat no arribi en el temps oportú.

Efectivament, hi han esmenes que fan referència a un tema que nosaltres l'apreciem especialment: R+D+I, recerca, desenvolupament i innovació. És evident que partim –ho hem dit moltes vegades i en aquesta mateixa cambra ho ha dit el propi conseller d'Economia i Finances–, partim d'una situació dolenta. En aquest moment, segons dades oficials de l'Institut Nacional d'Estadística, Catalunya estem, en despeses de l'Administració de la Generalitat, al 0,09 per cent del producte interior brut a l'any 2001. És evident que el nostre propòsit és avançar en aquesta línia; això forma part del programa de govern i així ho complirem. I el nostre objectiu és augmentar aquest finançament de recerca, desenvolupament i innovació a un 16 per cent anual. Així ho farem. Aquest és el nostre compromís. I, per tant, aquest serà l'objectiu, que estic segur que compartirem conjuntament tots plegats.

També és veritat que es parla de quina manera podem ajudar que les empreses catalanes tinguin també..., facin més recerca. Això és un tema fonamental, es tracta en el nostre acord de competitivitat i així es plante-

ja, i, per tant, nosaltres diem que ja partim d'una situació que actualment el 2 per cent del producte interior brut es destina per part de les empreses a aquesta finalitat. Bé, doncs si..., perdó, el 2,4 per cent, l'any 2000. Per tant, si l'objectiu és arribar al 2, com proposa l'esmena, penso que tirariem enrere. Per tant, en aquest moment, el que nosaltres diem és que per suposat promourem –i això és un compromís també de Govern– ajudar que les empreses segueixin fent recerca, desenvolupament i innovació. I això ho farem perquè del Pla de recerca i innovació a Catalunya 2005-2008, que tindrem ocasió, en el seu moment, a l'òrgan corresponent de presentar-ho en aquesta cambra, així figurarà el seu pla de finançament.

I és veritat. També hi han esmenes que fan referència al tema de la formació contínua, adreçada a empresaris autònoms i a les pime. Com vostès saben, a l'Acord estratègic per a la internacionalització en parlem, parlem de la qualitat –de la qualitat– dels nostres treballadors i la necessitat que per ser competitius a nivell d'economia catalana necessitem aquest instrument.

Properament es constituirà, com saben, el Consorci Català per a la Formació Contínua, activitat que ens permetrà, precisament, fer front a aquest repte, que estem totalment d'acord que és fonamental per a la qualitat de l'ocupació i, per tant, per a millorar la competitivitat de la nostra economia.

Sobre el capital risc dir que ja actualment el Govern de la Generalitat ja collabora, ja participa en capital risc. Nosaltres pensem que hi ha –aquesta tarda quan parlem de les mesures fiscals de la Llei d'acompanyament farem referència a aquest tema–, que hi ha una sèrie, uns petits avantatges sobre la qüestió. I recordin que la Generalitat de Catalunya actualment participa en diversos fons –Català d'Iniciatives, Invercat, Innocat, Invernova– a través de diferents departaments, i destaca precisament el paper del *holding* Institut Català de Finances i també del Fidem. És a dir, que estem totalment d'acord que el capital risc és un instrument fonamental per a les pime. Però comentar-los que precisament això ja s'està fent, i també en el futur ho seguirem recolzant.

Per totes aquestes raons, senyor president, senyores i senyors diputats, rebutjarem les esmenes del Grup Popular i de Convergència i Unió, per aquestes raons que els he exposat fins ara.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyor diputat. Passariem ara a debatre les esmenes corresponents al bloc tercer, que fa referència a gestió pressupostària d'inversions i polítiques sobre el patrimoni. En aquest bloc hi han esmenes presentades per part del Grup Popular, que les defensarà la il·lustre diputada senyora Maria Àngels Olano. Concretament són les esmenes 32, 33, 34, 35, 36, 53, 65, 66, 67. Té la paraula la il·lustre senyora diputada.

La Sra. Olano i García

Gràcies, senyor president. El tercer bloc, adreçat a la gestió pressupostària d'inversions i polítiques sobre el

patrimoni, com no podria ser d'altra manera perquè em sembla que ens hem quedat capdavanters en la defensa del dèficit zero, proposem, en concret amb l'esmena número 32, que: «el Govern adopti les mesures necessàries per tal de donar compliment al principi d'equilibri pressupostari i al dèficit zero durant l'exercici 2004». Nosaltres considerem que l'equilibri pressupostari és necessari, és el pur equilibri d'aplicació de criteris tan fonamentals en economia com el criteri de prudència, de no gastar més que el que pots ingressar, i que si ho fas, en tot cas, ho puguis controlar. Una qüestió bàsica, però sembla que a vegades oblidada.

El Partit Socialista, vull recordar, després de criticar l'estabilitat pressupostària, va fixar en el seu programa, que per cert, el va portar al Govern de l'Estat, com a objectiu estratègic l'estabilitat pressupostària. Doncs bé, en els pressupostos de la Generalitat hem vist com hi ha l'incompliment de l'article 8.1 de la Llei d'estabilitat pressupostària, la Llei 5/2001, que obliga les comunitats autònomes a presentar un pressupost equilibrat i que, si no és així, es presenti un pla de sanejament a mitjà termini, que haurà de ser tramès al Consell de Política Fiscal. I el Govern davant d'això només ens ha presentat un escenari d'equilibri pressupostari que va per al període 2004-2008, en què estableix com a objectiu l'equilibri per al 2008, però no ens diu com ho farà. Ja hem comentat abans, quan parlàvem del Fons de contingència, que ens deia: «...per al que pugui sorgir davant l'exercici». Per tant, no ens mostra cap confiança de veure com es podrà arribar a aquest equilibri per al 2008.

Nosaltres trobem que es barregen criteris de cicle econòmic, de previsions, de dotacions anuals. Són criteris prou sòlids perquè els mercats hi confiïn? Són conscients de les conseqüències de l'augment de la pressió fiscal? Ja veiem que no ho tenen prou clar i precisament avui ens hem despertat amb una notícia que va adreçada al superàvit de la Seguretat Social, superàvit que havia aconseguit el Partit Popular, i que ens diuen que avui, doncs, ja tindrà altres aplicacions.

Ja els vam dir quan vam presentar l'esmena a la totalitat, i després la vam defensar per departaments, en concret en aquest Departament, que ja n'hi havia prou de justificar-se i que malgrat la situació ja exposada en l'informe econòmic financer, el gran marge de gestió que té la Generalitat és suficient perquè pugui atendre realment els compromisos de portar a bon fi el Govern de Catalunya, i que aquest marge de gestió és suficient i, per tant, no hem de recórrer al victimisme i de dir que tot és culpa que Madrid no dona les competències o els recursos necessaris.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Hem de poder entrar en el Govern de Catalunya amb responsabilitat. I aquest pressupost ha de tenir equilibri, i també mecanismes de control. I sinó es pot caure en el que veiem nosaltres, que és prometre-ho tot darrere de la pancarta, quan s'està a l'oposició, i quan s'arriba al Govern començar a dir que no hi ha prou recursos. Això és el que hem vist.

I, per tant, jo li diria al Partit Socialista i també als actuals partits que recolzen el Govern de Catalunya que no ens parlin d'herències, que no ens vegem obligats

a recordar-los la memòria de com a l'any 96 ens vam trobar les arques de l'Estat i el que vam aconseguir malgrat tot.

Mirin, la nostra memòria no té data de caducitat com els iogurts, com aquest matí he pogut sentir en una emissora de ràdio, o sigui, de set dies. La nostra memòria perdura, perquè per al que volen sí que tenen memòria històrica, però quan parlem de números no en tenen, de memòria històrica. Per tant, com que –ho repeteixo– nosaltres ens recordem molt bé com ens vam trobar les arques el 1996, quin marge de maniobra teníem i com els les hem deixat, com els les hem deixat les arques: amb prou recursos i amb prou diners. Ja veurem el que faran!

Per tant, des d'aquesta perspectiva els tornem a dir que el Partit Popular podem haver comès errors, però també podem lluir des d'aquest faristol que la política econòmica que s'ha fet ha estat immillorable i que les comunitats autònomes que hem governat o a les quals hem donat recolzament han aconseguit abaixar els impostos, i que s'han gestionat amb els pressupostos que teníem. No fèiem volar coloms, no demanàvem recursos a ningú. Sabíem fer prou bé els comptes a casa.

I a més és que la trista realitat, i que vostès ens han portat aquest pressupost amb el mateix contingut, és que vostès van dir, i clar, per això hi ha les hemeroteques, que abaixar els impostos és d'esquerres. Doncs perfecte. L'únic partit que ha abaixat els impostos és el Partit Popular. Per tant, els convidaria una mica que realment fessin el que han dit, que facin realment un equilibri pressupostari i que segueixin aquestes polítiques d'esquerres, però no sobre el paper sinó realment reflectides amb els marges que pot donar, doncs, l'actual marge competencial. I com que estem parlant de l'aplicació d'una llei, els convidaria que l'apliquessin. Quan tinguem més competències i més recursos, doncs tindrem més marge, és clar que sí, però em sembla que aquest recurs al victimisme, doncs, potser l'opinió pública i els ciutadans ja comencen a cansar-se'n.

I, per tant, ara és el moment realment d'assumir les obligacions, de governar. Governar és això; governar no és anar a fer volar coloms o fer córrer cortines de fum. Governar és comprometre's. I en aquest cas estem parlant de la gestió pressupostària, perquè hem vist aplicacions, hem vist altes i baixes, però no hem vist mecanismes de control ni hem vist cap mesura que pugui contribuir que el Govern faci una gestió correcta. No, això queda per als del Partit Popular, això queda, doncs, per a una gestió correcta.

Per tant, considerem i mantenim especialment totes les esmenes que ens hem reservat per a aquest Ple; però, repeteixo, especialment la número 32, adreçada a l'equilibri pressupostari o al dèficit zero, perquè considerem que, com que no es pot controlar el futur sinó que s'ha de controlar el present, l'única mesura real i numèrica que podem aportar és la continguda en aquesta esmena número 32.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula, seguidament, l'illustre senyor Antoni Castellà, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Castellà i Clavé

Sí, senyor president. Gràcies. Des de l'escó, perquè en aquest bloc tenim dues esmenes. Les dues esmenes que resten vives, que vam reservar per a aquest Ple, són l'esmena 70, que fa referència, de fet, a les obligacions que tenia el Govern respecte al Pla plurianual d'inversions de les universitats. En el mateix punt hi ha la possibilitat, ho permet la Llei, que les universitats s'endeutin. Nosaltres hi incorporàvem que al fet de la capacitat d'endeutament de les universitats hi hagi la subvenció per l'import de la càrrega financera per interès i amortització de les operacions de crèdit, que de fet podríem dir, senyors diputats, que aquest article la Llei actual ja ho contempla. Però la Llei actual és a càrrec exclusivament del Departament d'Universitats i Recerca. Nosaltres considerem que, per la importància del Pla plurianual d'universitats..., d'inversions, és important que això sigui a càrrec del Govern. Per què del Govern i no només del Departament? Suposem, encara que el Govern, de ben segur, ho saben perfectament, que tindrem diferents, més amplis, instruments per donar compliment amb escriu al Pla plurianual d'inversions.

Per una altra banda, l'esmena 71 fa referència a la disposició addicional quarta, a l'apartat tercer. Nosaltres en demanem la supressió. No hi veiem del tot motiu a mantenir aquest apartat 3, el qual diu que: «Es faculta el Govern perquè pugui autoritzar l'alienació de títols de societat en cas que comporti la pèrdua de la posició majoritària.» Per tant, només amb aquest criteri, si s'ha decidit, doncs, que una inversió pot ser coherent i pot ser necessària, pot haver la pèrdua de la posició majoritària, però això no implica la incapacitat de decisió en el marc de la societat corresponent. Per tant, no creiem que correspongui mantenir aquest punt 3 de la disposició addicional, i proposem la seva supressió.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Té la paraula, per fer el torn en contra, l'illustre senyor Jordi Carbonell.

El Sr. Carbonell i Sebarroja

Senyor president, senyores i senyors diputats... *(Pausa.)* Perdó. El pressupost que presentem a aquesta cambra és un pressupost transparent, amb voluntat de complir-lo tal com està plantejat, i sobretot és un pressupost que té la voluntat exactament que el que hi figura sigui el que s'executa. Nosaltres no tenim cap interès a parlar especialment del passat, només dir que, malauradament, partim d'una situació difícil, d'una situació d'un dèficit comprovat de les finances de la Generalitat –que hem tingut ocasió de comentar-lo i, per tant, no m'hi allargo–, un dèficit creixent de la sanitat pública, que també cal recordar-lo, i, a partir d'aquí, s'ha fet un exercici de transparència i, sobretot, de valentia.

El conseller d'Economia i Finances en aquesta mateixa cambra ens deia que hi ha la voluntat, fins a l'any 2008, d'arribar a aquest equilibri que tots desitgem, però a partir de la situació real en què ens trobem. I, per això, en aquest pressupost existeix un dèficit, un dèficit calculat, un dèficit real, fruit de saber exactament on

som. Per tant, els ciutadans de Catalunya saben bé i estic convençut que agrairan aquest esforç de transparència i de serietat.

És evident que els ciutadans de Catalunya tenen ganes que es faci una política d'esquerres. Així ens ho han mandatat. Així s'ha confirmat en les eleccions generals del 14 de març. I s'ha confirmat, també, en les eleccions europees recents on els tres grups que donem suport al Govern hem tingut uns resultats molt importants. Per tant, ens sentim reforçats, ens sentim absolutament recolzats pels ciutadans de Catalunya per treballar en aquesta direcció.

I aquesta direcció és, ni més ni menys, saber on som, fer un pressupost real en què hi figuri tot el que s'ha de gastar i amb aquest dèficit controlat, i, sobretot, com dèiem en les anteriors àrees temàtiques, amb els grups temàtics, amb aquells instruments per evitar que el dèficit s'escapi com malauradament ha passat en el passat recent.

Miri, els superàvits de la seguretat social és gràcies als cotitzants, eh? Nosaltres cotitzem, i gràcies a això, doncs, hi han uns superàvits. Per tant, aquí, suposo que són sempre els treballadors, les empreses i la societat que fan les coses, eh? Els governs podem ajudar o podem no ajudar, nosaltres estem disposats a ajudar que la nostra societat tiri endavant.

Dit això, de les esmenes que es presenten a aquest grup temàtic, efectivament, l'equilibri pressupostari..., ja ho he contestat. Nosaltres hem anunciat que presentarem properament un pla de sanejament, d'acord amb la Llei d'estabilitat pressupostària. Per tant, aquest tema tornar-lo a tocar penso que és redundant. Aquest és el nostre compromís i nosaltres som els primers interessats a sanejar les finances públiques.

Es parla del règim de lloguer. Pensem que és una norma que no cal tenir rang de llei. És clar que existeix la voluntat de fer una regulació en el futur. I, des de la Direcció General de Patrimoni, estic segur que estan treballant en aquesta direcció. Bé.

El tema de millorar els dipòsits municipals de detinguts, és evident que s'està fent aquest estudi per situar l'any 2005, en quina situació està, quines necessitats existeixen i quines inversions s'han de fer.

És veritat, també, que hi han esmenes parcials sobre el fet d'incrementar les subvencions a l'Associació de Bombers. Això ja saben que això ja està atès, i això ja està suficientment..., aquesta cooperació existeix a través de la Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil.

I, quant a l'execució d'inversions, recordar que l'Incasol ja té previstes les inversions necessàries per fer habitatges protegits. I també és evident que, actuacions concretes d'esmenes puntuals, com, per exemple, l'Hospital Municipal de Badalona, és clar que el Govern està disposat –faltaria més!– a pagar les anualitats que es compromet, d'acord amb els convenis amb aquests hospitals.

Hi han esmenes sobre la recerca. S'ha comentat abans: les inversions universitàries. Pensem que des del DURSI això ja està previst i ja està contemplat.

I, també, quant als ajuts al sector agrari, encara que tindrem ocasió de parlar-ne amb més detall en el grup temàtic d'economia productiva, dir-los, també, que les dotacions per a la modernització de joves i modernització d'explotacions és un tema que s'està pagant en aquest moment, que està previst fer una nova convocatòria abans de final d'any i que, de cara al 2005, es vol fer un esforç especial per poder fer front a aquesta eventualitat.

Per tant, recerca i inversions universitàries pensem que ja està inclòs en l'apartat 2 de l'article 13, que ja contempla, com deia molt bé el representant de Convergència i Unió, aquestes formes de finançament per a les inversions previstes en el Pla plurianual d'inversions.

Per tot plegat, senyor president, senyores i senyors diputats, rebutjarem aquestes esmenes, perquè algunes d'elles ja estan contemplades en el pressupost, i d'altres, com tot el tema referent a l'equilibri pressupostari, sembla que hem donat suficient resposta en el sentit que nosaltres serem curosos en el control del dèficit. I, per tant, disposats a fer aquest Pla de sanejament de qual els n'informarem properament.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat.

Passem al quart bloc, que és: política de personal i de funció pública. Pel Grup Popular, té la paraula la senyora Maria Ángeles Olano.

La Sra. Olano i García

Sí, gràcies, senyor president. Molt breument. En aquest grup de política de personal i de funció pública únicament hi hem presentat una esmena. Una esmena que jo diria que a més defensa un dret fonamental que és la igualtat davant la Llei. I, en concret, el contingut d'aquesta esmena diu textualment «homogeneïtat de les retribucions que percep el personal del servei de l'Administració de la Generalitat, que desenvolupa funcions i tasques d'anàloga naturalesa», per evitar una discriminació retributiva.

Aquesta esmena l'hem presentada perquè ens semblava bàsica, ateses les diferències que hem pogut constatar entre departaments de la Generalitat. I aquestes diferències, realitzant la mateixa funció i tasques, no només les adreçem, en concret, a les dones, sinó que també hem vist que hi ha grans discriminacions retributives en funcions, sobretot, de contractació i de inspecció.

Per tant, trobem que aquest article 14, article fonamental dintre de la nostra Constitució, ha de ser aplicat en totes les polítiques que aplica qualsevol administració: l'estatal, l'autonòmica i la local. I que no ens sembla, doncs, una política social i de funció pública, destinada al personal, el fet que, avui en dia, en el mateix segle XXI, doncs, ens trobem que inspectors de diferents departaments, que fan la mateixa tasca, cobrin sous diferents.

Per tant, la trobem com a bàsica i la mantenim, i, per tant, esperem que sigui observada i aprovada per part del Govern de la Generalitat.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable senyor Josep Maria Pelegrí, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Pelegrí i Aixut

Moltes gràcies, senyor president. Jo recordo, quan es van tramitar els pressupostos del 2003, que algun grup de l'oposició demanava... –i l'agraïa, doncs–, agraïa la presència del conseller corresponent en la matèria per escoltar quines eren les crítiques i quines eren les consideracions que es feien del seu àmbit competencial, no? I jo agraeixo avui que hi hagi algun conseller, que no és de la matèria que estem tractant ara, però, en qualsevol cas, sí que posaria l'èmfasi en la..., bé, la necessitat, potser, que hi hagués el conseller corresponent perquè pogués escoltar, doncs, el que diem sobre les esmenes que hem presentat des de Convergència i Unió en aquest pressupost del 2004.

La primera referència la vull fer amb relació a les aportacions als plans de pensió. Nosaltres vam fer un preacord amb els sindicats, un preacord que va estar signat i rubricat i va estar, jo ho crec, ben fet per intentar..., com fan altres administracions públiques de l'Estat, doncs, intentar tenir un pla de pensions per al personal de la funció pública, per als funcionaris i també per a tot el personal al servei de l'Administració de la Generalitat: el personal laboral dels diferents organismes públics de la Generalitat de Catalunya.

Era un preacord que estava basat, doncs, en aquesta voluntat del Govern de fer unes aportacions, que també s'obligava als funcionaris a fer unes aportacions encara que fossin mínimes, però que tenia la voluntat d'intentar, doncs, anar construint aquesta alternativa al sistema públic de la seguretat social, i amb aquest dubte que tots tenim que si la gent jove d'avui no cotitza o cotitza, no sap si tindrà cap dret a pensió quan arribi el moment de cobrar la pensió, no? I, per tant, doncs, amb aquest ànim, doncs, que les empreses privades o algunes administracions públiques estan fent en aquest sentit, volíem també posar-nos en línia, en òrbita d'aquesta orientació.

Han passat uns quants mesos, certament, des que hi ha el nou Govern de la Generalitat de Catalunya, i no veiem que hi hagi hagut cap avanç, en aquest sentit, ni cap avenç, des del punt de vista de materialitzar, tal com estava previst en el conveni signat, en aquest conveni, en aquest acord o en aquest preacord fet i signat amb els dos sindicats majoritaris de l'Administració pública, que s'hagi avançat, doncs, per intentar arribar a una plasmació real d'aquest tema.

I és per això que presentem una esmena en aquest sentit: perquè el Govern, doncs, faci tot allò que hagi de fer, que estava tot fet, estava tot dit, calia només acabar de perfilar quines són les quanties o les quantitats que havia d'aportar la Generalitat de Catalunya i quines eren les quanties o quantitats mínimes que havien d'aportar els funcionaris o el personal al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

I, per tant, els demanem que admetin aquesta esmena, no en funció d'un benefici que pot tenir Convergència

i Unió, que no en té cap, sinó en funció dels funcionaris, que estic convençut que compartim la mateixa idea que també a poc a poc ens hem d'anar adaptant als nous temps.

Hi ha una altra esmena que va referida..., amb relació a l'article 22, i que estableix, aquest article, i que nosaltres el voldríem suprimir, les retribucions variables en funció dels objectius. No hi ha cap tipus de referència de quina ha de ser la metodologia a partir de la qual s'han d'objectivar aquestes retribucions variables.

Cal la modificació del Decret legislatiu 1/97, de funció pública. Jo crec que vostès s'han omplert la boca de dir, per activa i per passiva, la transparència, la voluntat d'explicitar públicament tot el que hi ha... I, per tant, també em sembla que fer això, doncs, sense que hi hagi l'acompanyament d'unes mesures, d'una metodologia que pugui compartir-se per tothom, que sigui públicament coneguda, aquesta metodologia, per poder fer aquestes actuacions variables, seria, d'alguna manera, si em permeten l'expressió, «potser enganyar una mica», no? Perquè no val dir o omplir-se la boca de «som transparents, volem donar-ho tot a conèixer, tothom ho sabrà tot...», i després resulta que fer unes retribucions variables per objectius que no estan quantificades, que no estan d'una manera metodològica establertes quines són i quines seran..., doncs, em sembla que podria portar una mica a la confusió.

I, per tant, per ajudar-los també al fet que hi hagi més transparència, els proposem que suprimeixin aquest article; que facin aquesta metodologia, que la facin pública, que la debatem, si ho volen, en el Parlament perquè sigui, doncs, més pública, si cap, i, per tant, que, a partir d'aquí, doncs, hi hagi aquestes deduccions variables que vostès volen imposar en els seus funcionaris.

I també els dic que estem parlant de futur, no estem parlant de passat. Nosaltres no vam dir mai això. En qualsevol cas, si vostès ho volen fer, ho podem comparar, però els demanem que la metodologia que sigui aplicable en aquest cas, doncs, estigui compartida per tots plegats.

Hi ha un article, que també l'hem esmenat i que nosaltres sí que hi estem una mica en contra, que va en relació també amb això que he dit fins ara, i és el fet que vostès volen suprimir l'obligació d'incloure la relació de llocs de treball en els pressupostos. En qualsevol Administració pública –l'Administració local, l'Administració de la Generalitat– sempre s'ha acompanyat la relació de llocs de treball en els pressupostos, perquè hi ha un capítol 1 que diu quants funcionaris hi ha, quant personal treballa, però també, després, hi ha la identificació de cada lloc de treball, de cada funcionari en el seu lloc de treball, quin és el seu nivell, quin és el seu complement, quin és el seu estatus –econòmic, també– dins del que és el pressupost, en aquest cas, de la Generalitat de Catalunya.

I entenem que no té cap sentit suprimir aquesta relació de llocs de treball. Quin és el motiu que els porta, a vostès, a fer aquesta supressió? Per què la volen suprimir? Que és que volen amagar una cosa? Volen amagar alguna cosa? Si no és així, jo els dic el mateix que abans: «Escolti'm, siguin més transparents, tal com han

dit, que ja em sembla bé –nosaltres no ho hem fet mai–, i, en qualsevol cas, no facin aquesta supressió de la relació de llocs de treball d'acompanyament o que acompanyen als pressupostos.»

Un quart punt, que també voldria tocar, és amb relació a l'acord del personal. El 31 de desembre de l'any passat va finir, va caducar, va quedar sense efecte, el conveni, el pacte laboral que hi havia entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya i els sindicats. Es tractava de fer el sisè conveni col·lectiu i l'acord laboral que permetria, doncs, un nou marc de relació entre el personal de l'Administració de la Generalitat i els sindicats, els majoritaris i els minoritaris.

Nosaltres vam deixar les bases establertes, i, certament, hi havia alguns temes que no s'havien tancat en l'anterior acord i que s'havien de tancar en aquest nou acord, però no hi havia cap inconvenient, no hi havia cap impediment perquè es tanqués l'acord.

També han transcorregut uns quants mesos, és evident que nosaltres no podem demanar que es facin totes les coses el primer dia, i no ho demanem. Però, en qualsevol cas, sí que ja ha passat un temps prudencial, un temps en el qual jo crec que s'han pogut aproximar postures. També els he de dir que és un temps en el qual potser mai s'havia vist tanta activitat dels sindicats amb relació a l'oposició que s'estava fent de la política de personal que estava fent la Generalitat de Catalunya amb relació al personal de l'Administració de la Generalitat. Hem rebut comunicats dels sindicats per activa i per passiva, per dalt i per baix, que posen, doncs, de relleu la seva discrepància en com s'estaven fent algunes coses en matèria de funció pública.

I, tot això, si s'hagués, potser, tancat en el seu moment, tal com estava previst..., i hi han moltes polítiques que vostès no han seguit, que es pot respectar aquest fet, però que, en qualsevol cas, no les han seguit no perquè no estiguessin d'acord amb el que es feia, sinó perquè les havia fetes un govern anterior que no era el seu. I això em sembla que és el que es pot recriminar o, en tot cas, el que és denunciable: si les coses estaven ben fetes i estaven ben encaminades, jo crec que el que s'havia de fer era tirar-les endavant. I aquesta n'és una, per exemple, igual que l'acord que he fet abans dels plans de pensions per als funcionaris, que són per als funcionaris, que nosaltres no tenim cap benefici en això. Però jo crec que els funcionaris es mereixen i es mereixerien aquesta consideració, igual que l'acord del personal. I, exactament igual, crec que els funcionaris tenen dret que hi hagi un marc de relacions entre els sindicats i l'Administració de la Generalitat que els pugui permetre saber quins són els paràmetres a través dels quals o a partir dels quals s'han de regular.

I, finalment, també, permetin-me fer una petita referència –una petita referència– a la supressió que van fer vostès de l'acord de les quaranta hores, no?, d'aquest pacte d'exclusivitat que es va fer en el seu dia i que crec que estava perfectament justificat, perquè són persones que donaven tot el que podíem tenir de si, des del punt de vista professional, per la seva feina, i, en conseqüència, i també jo crec que en justa mesura, la necessitat de l'Administració de correspondre'ls amb un increment de sou estava plenament justificada.

Vostès ara ho volen suprimir, i, per tant, permetran que hi hagi persones, que ja sé que és possible, que legalment és possible fer-ho, que no es dediquin en exclusivitat a l'Administració de la Generalitat, però això també, els ho anuncio i els aviso, i no és cap amenaça, suposarà una desmotivació de molta gent i de moltes persones. I crec que ara, en aquests moments, el que menys ha de fer el Govern de la Generalitat és desmotivar el personal que treballa per a aquesta Administració. I crec que, amb aquesta sèrie de mesures..., vostès no han fet el pla de pensions, que estava acordat amb els sindicats i que no l'han portat a terme, i això és una cosa bona per als funcionaris, és una cosa bona per als funcionaris i per al personal de la Generalitat de Catalunya, i vostès no ho han fet ni ho han portat a terme, ni tinc cap notícia que vostès tirin endavant intentant-ho fer possible. Per tant, si vostès ara em diuen: «Escolti, miri, nosaltres hem fet aquests passos per tirar això endavant», jo els felicitaré, perquè crec que és una bona cosa per als funcionaris. Però, de moment, no tenim constància que això hagi estat així.

Suprimeixen l'obligació d'incloure la relació de llocs de treball –n'ignoro el motiu, ja els ho he dit abans–; no hi ha l'acord amb el personal i amb els sindicats, cosa que és imprescindible, jo crec. Els sindicats a nivell empresarial tenen relacions i tenen els acords amb l'empresa; aquí no hi és. Insisteixo en la crítica ferotge que hi ha hagut últimament amb relació a la política de la Generalitat amb el seu personal.

I després aquesta desmotivació de persones, que potser són reduïdes, però són els alts càrrecs, són persones que deuen i que són fidels a l'Administració de la Generalitat i que, hi insisteixo, no tindran recompensada aquesta exclusivitat, la qual cosa no només és perdre motivació per part del personal, que és una cosa important, sinó també perdre, potser, efectivitat, el que vostès estan provocant amb aquestes actituds.

Per tots aquests motius hem presentat aquestes esmenes, que espero que siguin de la seva consideració, que siguin admeses i, en tot cas, que puguem millorar, que és la nostra voluntat, la funció pública del nostre país.

Moltes gràcies, senyor president; gràcies, senyors i senyores diputats.

El president

Per fer el torn en contra, té la paraula la il·lustre senyora Teresa Aragonès.

La Sra. Aragonès i Perales

Moltes gràcies, senyor president. Senyors i senyores diputats, en primer lloc m'adreçaré a la representant del Partit Popular, que ha presentat una única esmena. La seva esmena el que diu és que s'adoptin les mesures necessàries per homogeneïtzar llocs, nivells i categories de treball en qualsevol departament. I ha basat el seu argumentari, parlant de les dones..., no ho ha arribat a afirmar, però s'ha intuït com si les dones poguessin estar discriminades a l'Administració. I em sembla que és de sobres conegut, i només cal mirar el percentatge de dones que hi treballen, que algun incentiu hi deuen trobar perquè realment aviat serà patrimoni de les do-

nes, això. Jo crec que no és un bon argument; les dones, si en algun lloc tenen igualtat de drets i de deures, justament és en l'Administració pública. Per tant, això està garantit.

I després ha parlat dels inspectors i ha mencionat que els inspectors de diferents departaments i que fan la mateixa feina tenen categories o nivells diferents. Jo dubto que en diferents departaments hi hagin inspectors que facin exactament la mateixa feina. Jo crec que a cada departament hi han unes especificitats, i no és el mateix, doncs, inspeccionar una central nuclear que inspeccionar un lloc de treball, que inspeccionar un restaurant o que inspeccionar qualsevol altra cosa, un centre, un escorxador, per exemple.

Això està previst en el grau i el nivell que tenen aquests funcionaris, que, efectivament, comparteixen el fet de fer inspeccions, però ni sobre la matèria ni els coneixements o el cos d'adscripció són els mateixos. Per tant, nosaltres entenem que aquesta disposició addicional que vostès demanen és innecessària, però és que, a més a més, la normativa vigent ja ho preveu; l'article 100 del Decret legislatiu 97 diu textualment que els llocs de treball que requereixen el mateix nivell de titulació i que tinguin el mateix grau de dificultat, doncs, han de tenir el mateix complement específic. Per tant, entenem que tant des de la via dels fets com des de la via legal no té sentit aquesta esmena, i, per tant, la rebutgem.

El Grup de Convergència i Unió ha presentat tot un seguit d'esmenes que podríem classificat en dos blocs: unes relatives a tot allò que té relació amb retribucions del personal i unes altres relatives a la plantilla i a la relació del lloc de treball.

Amb relació a les retribucions del personal, el que diria al Grup de Convergència i Unió és que les aportacions a plans de pensions o els contractes d'assegurances col·lectius, amb la proposta d'addició a l'articulat que vostès inclouen..., aquests plans de pensions, aquests contractes s'han d'acordar amb els representants sindicals. Vostè ha afirmat que l'acord ja estava pràcticament fet i que només faltava signar, però, miri, els actuals responsables creuen que s'ha de revisar, els sindicats també i ho estan revisant. El que sí que li puc dir és que s'està treballant, que ho estan mirant i que no seria normal posar en els pressupostos allò que encara no està acordat amb els sindicats; el que és raonable és primer pactar-ho i negociar-ho amb ells.

Pel que fa a la regulació de la retribució variable per objectius, és cert que és innovadora en l'Administració de la Generalitat. En aquests moments hi ha una retribució variable ben coneguda, que és el complement de productivitat, que ja està regulat i que és el que percep la major part del personal, però, en canvi, la retribució variable per objectius només la perceben alguns directius, especialment en l'àmbit sanitari.

Aquest nou pressupost el que fa és intentar, amb l'afegit d'aquest article 22, donar major transparència i objectivitat a aquestes retribucions. I per això és evident que es necessita regular-les, amb uns paràmetres objectius i quantificables. I, un d'aquests paràmetres, el que diu aquesta Llei és que sigui el compliment d'uns objectius pressupostaris en l'àmbit de la competència del

directiu. No crec que la Llei de pressupostos sigui el lloc on especificar el... D'acord que no ho ha explicat així, eh? Però sí, estem d'acord que ha de ser públic, ha de ser transparent, l'acord, ha de ser quantificable i mesurable i ha d'anar lligat al compliment d'un objectiu de tipus pressupostari: contenció de la despesa. Doncs, miri, amb això, hi estem d'acord i entenem que això és el que diu la Llei de pressupostos.

També demanen que aquesta informació la tracti la Comissió de la Sindicatura de Comptes. Jo, aquí el que li diria és que la funció de la Comissió de la Sindicatura de Comptes és analitzar i estudiar la documentació que li trameta la Sindicatura, però no el Govern, com vostès proposen. Si la Sindicatura ho creu convenient, ja aportarà en la Comissió la documentació necessària, i s'estudiarà i es debatrà, però el que no creiem convenient és imposar per llei una interferència en el que són les competències pròpies d'aquest Parlament fent que el Govern directament trameti uns objectius i una quantificació d'objectius que no corresponen expressament a la Comissió de la Sindicatura de Comptes.

Respecte a la proposta de disposició addicional referida a les negociacions del conveni col·lectiu únic i l'acord de condicions de treball, el que li diria és que s'està negociant i que encara no s'ha acabat. Vostè ho sap, que estan negociant, que estan parlant d'hores, estan parlant de retribucions, estan parlant d'altres maneres de contemplar el que no és retribució específicament monetària, i tot això porta un temps, i hi ha una taula de negociacions oberta. Nosaltres creiem que tot allò que s'està negociant..., no s'ha de tallar aquesta negociació i incloure-ho en la Llei de pressupostos. I és per això que estem rebutjant algunes d'aquestes esmenes.

Quant als funcionaris amb especial dedicació. Vostè sap que aquest és un tema que ha portat molta cua, perquè el compromís perquè aquests funcionaris cobrin el complement d'especial dedicació, que consisteix a treballar quaranta hores la setmana, és a canvi de tenir una dedicació exclusiva en la Generalitat. I si no recordo malament, aquesta norma la va imposar el Govern anterior, doncs, a primers de setembre de l'any passat, just dos o tres mesos abans de les eleccions. Per tant, doncs, en tot cas, són vostès qui van definir que les coses fossin així. Creiem que és una cosa que s'ha de revisar, però tampoc és convenient, abans, com deia abans, com deia fa un moment, de negociar-ho amb els afectats, dràsticament suprimir-ho, perquè és un complement, doncs, que està incorporat per a moltes persones.

Ara bé, no creiem, de cap manera, tal com vostès proposen a l'esmena, que s'hagi d'incorporar de manera fixa en el reconeixement individual del funcionari. Perquè aquest complement és de lloc de treball, per tant, l'ha de cobrar la persona que ocupi aquell lloc de treball específic, i no s'ha d'incorporar en la carrera administrativa del personal.

Amb relació al que afecta plantilles i llocs de treball, vostès diuen que no es publicarà la relació de llocs de treball en els nous pressupostos. Jo crec que això no és exactament així; el que fa aquest pressupost és canviar el Text refós de la funció pública i incloure exactament la mateixa redacció que fins ara apareixia cada any a les lleis de pressupostos, i que es feia de manera

reiterativa. I aleshores ara s'inclou en..., o sigui, es modifica l'article 31 del Text refós de la funció pública amb el mateix text, de manera que a partir d'ara a les noves lleis de pressupostos ja no caldrà incloure aquest paràgraf. I aquesta modificació es fa en la Llei de mesures fiscals i administratives que estem tramitant aquests dies aquí al Parlament. Per tant, si aprovem la Llei de mesures fiscals, haurem aprovat definitivament la modificació de l'article 31 del Text refós, i, per tant, ja estarà inclòs cada any aquest concepte.

I, efectivament..., en l'article 25 no es menciona que no es poden minorar els crèdits ampliables, simplement perquè això apareix en l'article 5 de la Llei de pressupostos, a l'article 5.1, i, per tant, si ho poséssim també en l'article 25 seria reiteratiu.

Bé, doncs, per part meva..., aquests són els motius pels quals rebutgem les esmenes. Els agraeixo la seva atenció.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyora diputada.

Passem al cinquè bloc, de política de cooperació local, i té la paraula, pel Grup Parlamentari Popular, la il·lustre senyora Maria Ángeles Olano.

La Sra. Olano i García

Bé. Gràcies, senyor president. El bloc aquest, de política de cooperació social..., abans de començar, doncs, ja sé que no és el torn de rèplica, però sí que m'agradaria dir que bé, que almenys..., ja sé que és complicat quan s'està al Govern, però, home, que es llegissin les esmenes que hem presentat, perquè la nostra esmena d'abans feia referència al «personal al servei de l'Administració», eh?, no només als funcionaris. Ho dic com a... És difícil. Ja sé que quan l'objectiu és de negar-les totes, doncs, un va una mica de bòlit, però per això estan les publicacions de la cambra, no?, perquè un pugui realment llegir el que es diu a més del que es diu des d'aquest faristol.

En concret, nosaltres, les esmenes adreçades a aquest bloc, les adreçarem quant a la manifestació de voluntats que va fer el conseller a la Comissió d'Organització de la Generalitat, que anaven adreçades en concret a dos punts: un era doblar el total de recursos disponibles del Fons de cooperació local de Catalunya, i veiem que això no s'ha fet al pressupost, i l'altre era doblar els recursos del Pla únic d'obres i serveis respecte al quadrienni anterior, i això es pretenia aconseguir, al Pla d'obres i serveis, amb una dotació de 60 milions d'euros.

Nosaltres hem presentat dues esmenes: una dirigida al Fons de cooperació social i l'altra al Pla únic d'obres i serveis, el PUOS. Considerem que són dues esmenes bàsiques, sobretot si un es creu el món local. En concret, la 84 diu que el Govern incrementarà en un 100 per cent respecte al 2003 les assignacions pressupostàries corresponents a la dotació del Fons de cooperació social i que el Govern dotarà amb un mínim de 6 milions d'euros un fons addicional destinat als municipis de més de mil habitants.

Al nostre programa, les nostres polítiques, les basem en polítiques adreçades a les persones. Hem plantejat la segona descentralització; ens creiem el món local, i, per tant, considerem que aquesta aposta per la descentralització –i quan parlem de competències a vegades només parlem d'Estat - Generalitat..., no, no...–, l'hem de fer arribar més enllà, l'hem d'adreçar al món local, i aquesta és la nostra aposta. Si realment ens creiem el món local, l'hem de dotar de competències i l'hem de dotar de recursos.

Per tant, en concret, aquells municipis de mil habitants són els grans desconeguts, i sembla que Catalunya no n'hi hagi, però si féssim una mica de números veuríem que hi ha autèntics desequilibris territorials, i aquestes polítiques són les que hem de començar a utilitzar. I, per tant, per això hem considerat i per això hem fet un èmfasi especial en els municipis de menys de mil habitants.

Com sabeu tots, la legislació va dotant de serveis els municipis i els ens locals en funció de la població, però això no és una justificació per part nostra; no pot ser un parany amb què la legislació ja ens quedi..., d'alguna manera, ens legítimi. No, no, hem d'anar més enllà, hem d'aconseguir que arreu de Catalunya, sigui el poble que sigui, tingui la població que tingui, tingui els mateixos serveis qualsevol ciutadà de Catalunya.

I l'altra, la 85, va adreçada a un increment per part del Govern amb un mínim de 15 milions d'euros, respecte al 2003, per al Pla únic d'obres i serveis, els PUOS. També adreçada al mateix, amb una política de descentralització. Com sabeu, molts termes municipals, molts pobles d'arreu de Catalunya, l'únic plantejament que poden fer per, realment, tenir una mica de dignitat quant als serveis que poden oferir als seus ciutadans..., vénen del PUOS. I, és clar, aquest no pot ser un calaix de sastre en què tot el que resti d'inversions i tot el que no tinguem compromès políticament ho posem al PUOS. Tot el contrari: ha de ser una prioritat.

I, per tant, amb aquesta prioritat del món local i amb aquesta política de descentralització, nosaltres esperem que, si bé no són aprovades, perquè sembla que és la norma d'avui, doncs, almenys puguin ser considerades, i després, en els propers pressupostos, que sembla que seran els de veritat, doncs, puguin ser observades.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'honorable senyor Josep Maria Pelegrí, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Pelegrí i Aixut

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, si m'ho permeten..., ep!, ara ha desaparegut la diputada. Bé, volia fer una referència també, com ha fet la meua antecessora –ja sé què és incorrecte des del punt de vista de la tramitació–, a l'anterior punt... Però permetin-me fer una reflexió genèrica. Jo crec que estem constatant, dia rere dia, que hi ha una decepció en el funcionariat de la Generalitat de Catalunya, en el

personal de la Generalitat, pel tracte que estan rebent algunes persones i per les determinades polítiques que estan fent i que estan duent a terme. Hi ha excel·lents persones, excel·lents professionals, alguna d'elles excel·lentment bona, molt bona, i les estem perdent o les estem desmotivant, cosa que pot suposar la marxa de la Generalitat i una pèrdua d'un actiu importantíssim, des del meu punt de vista, com és la funció pública, per a un govern d'un país.

Centrant-me més concretament en les esmenes que hem presentat en aquest apartat de cooperació local, voldria fer quatre o cinc reflexions genèriques també, per no entrar a discutir exactament l'esmena concreta, no? Però jo demanaria a... –no sé qui farà la rèplica per part del Govern–, que m'interpretés l'article 39, quan parla de la participació en els ingressos, el punt cinquè, quan diu, textualment –ho llegeixo–, diu: «atenent l'important increment experimentat en la participació del Fons de cooperació local de Catalunya de l'any 2003 per als municipis de menys de mil habitants». Jo..., segurament que vostè dirà: «Escolti, vostè té mala fe en la interpretació que fa», i no li reconec que potser no sigui una interpretació subjectiva, que potser ho és, no?, però, és clar, reflectir en una llei de pressupostos que l'any 2003 els municipis de menys de mil habitants han tingut un fort increment significa dos coses: la primera, un reconeixement a una feina, a una acció de govern feta en concret l'any 2003, que és veritat –i agraeixo al Govern aquest reconeixement–, però després també és una interpretació de dir: «Escolti'm, com que l'any passat vostè ja va menjar, enguany es queda sense plat.» I això em sembla injust, perquè quan després anem a la lletra a, que diu que els municipis de menys de mil habitants, en comptes de tenir una participació incrementada en un 6 per cent, com són els de més de deu mil habitants, etcètera, els de menys de mil habitants els deixen en un 2 per cent. Diu: «Miri, vostè l'any passat va tenir un plat d'enciam, un plat de llenties, un bistec. I, com que l'any passat ja va menjar bistec, aquest any en menjarà només la meitat o..., no, menys de la meitat, només un 20 per cent, un 33 per cent.»

Home, em sembla que en una llei de pressupostos aquestes expressions s'haurien d'evitar, si més no per no posar de manifest, doncs, aquesta..., bé, ja sé que és una expressió que pot ser molt forta, no?, però aquest «menyspreu» pels municipis petits. Perquè, si reconeixen vostès que l'any 2003 van tenir un increment..., quan vostè sap i li vull recordar –i, si no, l'invito a visitar municipis petits, de menys de mil habitants, arreu del país, a qualsevol territori– les necessitats, les mancances, tots els grans esforços que estan fent les persones, els alcaldes, les corporacions, del signe que sigui. I aquí no defenso només un signe polític: defenso l'ajuntament, defenso el municipi, defenso les persones, no? Doncs, entenc que és una redacció desafortunada, no només quant a la forma, sinó també quant al contingut, i per això hem presentat aquesta esmena, per incrementar com a mínim amb el 6 per cent, com als altres ajuntaments, la participació dels municipis de menys de mil habitants en els ingressos.

Jo celebri també –tot i que el PP ha desaparegut de l'escenari polític català, de moment– que el Partit Popular, doncs, vingui a la tesi de Convergència i Unió,

no?, dels municipis petits, de donar més diners als municipis petits i que hi hagi propostes que incrementin aquestes aportacions; és bo que sigui així. Però, en qualsevol cas, me n'alegro, d'aquesta aportació i d'aquestes esmenes, que hi estiguem d'acord, no?

Després hi ha, amb relació també als municipis petits, dos apartats. Hi ha un pacte parlamentari –no és una voluntat de Convergència i Unió o de l'anterior Govern, sinó un pacte parlamentari– pel qual hi havia unes dotacions específiques per a municipis petits per les noves tecnologies, per l'Administració oberta de Catalunya, etcètera. La voluntat era –del Parlament de Catalunya, no d'un partit polític o d'un govern determinat, sinó del Parlament de Catalunya i de la sobirania que comporta el Parlament de Catalunya– fer arribar a tots els municipis totes aquelles noves tecnologies que els permetessin tirar endavant molts aspectes, i això també partia de la base, doncs, d'aquesta modernització del país, d'aquesta tecnificació del país, però també d'aquest concepte d'equilibri territorial que el Parlament de Catalunya va subscriure, va signar, juntament amb Localret, en aquest pacte parlamentari.

El Govern s'ha polit els 6 milions d'euros, els ha fet desaparèixer del pressupost, els ha destinat segurament a altres coses, que no dic que no siguin importants, però ha impedit que aquest any 2004 hi hagi uns diners específics per destinar a l'Administració oberta de Catalunya en els municipis petits, per incrementar l'equilibri territorial. Jo l'emplaço a vostè que vagi, per exemple, a determinades zones del nostre país i que parli vostè amb pagesos que tenen una casa de pagès o que tenen una activitat determinada, una indústria, una petita indústria, una petita granja o una gran granja o una gran indústria, i que li expliquin les dificultats que tenen dia a dia perquè no poden potser, a les cases de pagès o als restaurants, cobrar amb targeta Visa, tenen dificultats de connexió telefònica, tenen dificultats d'internet, i els impedeix de poder-se promocionar a través de la xarxa d'internet. Jo l'emplaço a vostè que faci això, que ho miri i, per tant, que després valori la necessitat d'incorporar, a través d'aquesta esmena que fem nosaltres o de l'esmena que pugui fer el Govern o d'una voluntat específica del Govern, aquests diners per als municipis petits.

I després, també, 6 milions d'euros que han tornat a desaparèixer... Jo vaig felicitar l'altre dia –i li ho vull fer constar– el conseller de Governació pel Pla d'obres que havia presentat aquest any 2004, perquè crec que és un pla d'obres amb què els ajuntaments han quedat satisfets perquè hi havia més diners dels que hi havia els anys anteriors. Però s'han deixat una altra vegada els municipis petits, se'ls han deixat. Jo l'emplaço a vostè també que vagi a veure municipis petits –jo si vol l'hi acompanyaré–: nuclis agregats, nuclis disseminats, pobles petits que tenen un munt de dificultats per tirar endavant. I si no els donem diners, i si no els dona diners el Govern, serà molt difícil que puguin tirar endavant. Per tant, hi haurà majors dificultats, aquest any 2004, perquè puguin portar a terme una política social, una política urbanística, una política econòmica determinada en aquests municipis. I això és responsabilitat del Govern.

I també els diré una cosa: els dic que hem fet aquestes esmenes també perquè hi hagi, potser –entenc que serà així, perquè fins ara no hi ha hagut una opinió contrària; per tant, també suposo que serà un vot contrari a aquestes esmenes i, per tant, rebutjaran les esmenes–, perquè es vegi també la voluntat del Govern de rebutjar aquestes esmenes determinades, perquè sàpiguen que els municipis petits no rebran aquests diners, com tenen necessitat de rebre'ls. També és un objectiu de la presentació d'aquestes esmenes.

Voldria fer referència també al conveni amb la Diputació de Barcelona. Després de la signatura del conveni, després del debat en el Ple, després de la compareixença i la interpellació del conseller, després de la Moció –rebutjada per vostès–, hi ha una sentència nova del Tribunal Superior de Justícia que dona la raó a la Generalitat i en contra de la Diputació de Barcelona. I vostès segueixen entestats a voler defensar aquest conveni amb la Diputació, i des del nostre punt de vista estan rebutjant vostès molts diners que podrien anar, alguns dels quals... Jo no els dic que..., o no diguin l'argument, després, de dir: «Escolti, és que nosaltres no tenim diners perquè vostès van esgotar els diners...» No, miri, la Diputació de Barcelona, per als ajuntaments, per als municipis, alguns d'ells petits, podria haver aportat molts més diners dels que ha aportat fins ara, i vostès, en el seu conveni, han rebutjat aquesta ajuda o aquesta aportació de la Diputació de Barcelona. Per tant, no hi ha excusa, no hi ha excusa possible perquè vostès o no admetin aquestes esmenes o rebutgin les propostes que fem en relació als municipis petits.

Jo sé que vostès tenen una concepció de Catalunya, doncs, molt centrada i molt concentrada en la zona metropolitana i en les grans ciutats, no?, i de fet, per exemple, el repartiment que s'ha fet del Feder aquesta anualitat ha estat així: s'han donat molts diners a grans ciutats i, en canvi, s'han negat diners a municipis petits. Espero i desitjo que, encara que rebutgin aquestes esmenes, la política efectiva després del Govern de la Generalitat serà la de donar suport a aquests municipis petits, no només perquè són petits i perquè tenen més necessitats que els altres, sinó també per fer un gran país i per fer un equilibri territorial que vostès també volen, com ho han demostrat fins ara, i espero que també el segueixen volent en el futur.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyors i senyores diputats.

El president

Gràcies. Té la paraula seguidament l'illustre senyor Alfons Quera, per fer el torn en contra.

El Sr. Quera i Carré

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, em pertoca defensar el posicionament del Govern pel que fa al rebuig de les esmenes a l'articulat del Projecte de llei dels pressupostos presentats, d'esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió i del Grup Parlamentari del Partit Popular.

Com bé ja s'ha comentat en anteriors plens –concretament el que feia referència..., en què es va tractar els

pressupostos del 2004—, aquests pressupostos s'han d'analitzar tenint present la seva excepcionalitat, no?; són una provisió de comptes efectuada a mig exercici i són els primers d'un nou govern. Ara bé, ja s'hi esdevenen una sèrie de canvis importants pel que fa, doncs, a les aportacions monetàries a les entitats locals.

Hi ha hagut un increment important, ja, en aquest pressupost del 2004, pel que fa al Fons de cooperació local, de lliure disposició per als ajuntaments, que comporten, aquests fons de cooperació local, comporten i aporten una qualitat homogènia en la prestació dels serveis, es visqui on es visqui, i també —com ja s'ha comentat en anteriors plens— un increment important de l'aportació al Pla d'obres i serveis. Aquests instruments de cooperació local juguen un paper clau en l'equilibri territorial i, en definitiva, en la cohesió social del país. Com molt bé ens recordava, ens deia l'honorable conseller de Governació, aquests pressupostos comporten més autonomia, més ajuts, però sobretot més recursos, més diners per al món local, i es constaten clarament en aquests pressupostos.

Tot seguit passaria a comentar, en primer lloc, les esmenes..., el perquè els grups parlamentaris que donem suport al Govern rebutgem les esmenes, en primer lloc, presentades pel Partit Popular, que fan referència —com molt bé ens ha comentat la diputada— al finançament dels ens locals, concretament el Fons de cooperació local, i l'augment de les assignacions pressupostàries a determinats municipis, per un costat, i per altre, la dotació de recursos, la compensació per presons, per a la millora de barris, àrees urbanes i viles, que han presentat, i el parc zoològic de Barcelona.

Pel que fa, doncs..., entrariem en el perquè del rebuig de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari del Partit Popular pel que fa referència a l'augment de la dotació del Fons de cooperació local de Catalunya. Bé, doncs, com ja s'ha dit, i avui torno a recordar, els pressupostos per al 2004 han augmentat aquesta dotació en 6 milions d'euros i han consolidat la dotació extraordinària als municipis petits en 6 milions d'euros de l'exercici anterior. En conjunt, doncs, hi ha hagut un increment total de 12 milions d'euros per a l'exercici del 2004, tot i que vull recordar, com deia abans, que són uns pressupostos de transició; però ja en aquests primers pressupostos hi ha hagut un increment de 12 milions d'euros, que representa un 43,5 per cent respecte a la quantia de l'any 2003. Dir, doncs, que, i responent a la seva intervenció, per als propers pressupostos es preveu un increment progressiu d'aquest Fons i, amb paraules del mateix conseller, ens deia que és previsible que es tripliqui en els propers anys.

Pel que fa al Pla d'obres i serveis, recordar, com ja s'ha comentat a anteriors plens —no vull insistir-hi més—, que hi ha hagut un increment important. En global, s'ha passat de 253 milions d'euros del quadrienni anterior a 315. Això representa un increment de la vora del 48 per cent pel que fa a aquests quatre anys que es presenten.

Pel que fa a l'aportació..., una esmena que havia presentat també el Partit Popular que fa referència a l'aportació per a l'aplicació de la millora de Llei de barris, àrees urbanes i viles, que requereixen una atenció especial, donant prioritat a barris determinats, i, doncs, que,

des del Govern creiem, es creu, que la Llei de pressupostos fixa l'aportació del fons de foment del programa de barris i àrees urbanes d'especial atenció, tanmateix, no fixa cap prioritat entre barris.

Pel que fa l'esmena, que també ha presentat el Partit Popular, que fa referència a la dotació de recursos a l'aportació als barris de Cerdanyola, Rocafonda i al Palau, del municipi de Mataró, per evitar la seva possible progressiva degradació, dir, doncs, que la Llei 2/2004, de 4 de juny, de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen una atenció especial establirà un sistema de lliure concurrència sense determinar, a priori, els municipis que se'n beneficiaran.

Tot seguit, entraria a les esmenes presentades i a justificar el rebuig del perquè rebutgem aquestes esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, que farien referència al finançament dels ens locals.

Senyor Pelegrí, un és alcalde d'un municipi de menys de mil habitants, es diu Agullana, a la comarca de l'Alt Empordà. A més a més, la comarca on un viu, doncs, és una zona rural, i és ben coneixedor, tot i que li agraeixo la seva invitació, doncs, del que representa gestionar un municipi de menys de mil habitants i, a més a més, trobar-se en una comarca, viure en una comarca rural. És ben coneixedor, doncs, d'aquestes limitacions que ens trobem, valorem, doncs —i aquí entraria ja a argumentar el rebuig de les esmenes que vostès han presentat pel que fa a l'augment de la dotació als Fons de cooperació local. És ben cert que un ja era alcalde, doncs, l'any 2003, quan vostès van fer aquest increment en 6 milions d'euros de la dotació als municipis de menys de mil habitants, es valora aquesta aportació, evidentment, però, també dir, doncs, que l'actual Govern consolida aquesta aportació i, a més a més, hi fa un increment. Dir, també que en un futur, queden tres anys, i s'han de fer tres pressupostos més, i com molt bé ens va anunciar en anteriors compareixences el conseller de Governació, és previsible, doncs, que hi hagi un increment important del Fons de cooperació local. Ell parlava de triplicar els recursos.

És ben cert, també, doncs, que municipis de mil a deu mil habitants necessitaven també l'esforç que es va fer en el seu moment en municipis de menys de mil habitants. I el perquè, doncs, rebutgem aquesta esmena és perquè queden tres anys per endavant i bé, ja s'anuncia, doncs, que hi haurà un increment important del Fons de cooperació local, que esperem i confiem, també, que torni, doncs, a municipis de menys de mil habitants.

Pel que fa a la dotació de recursos d'interferències de capital de 6 milions d'euros a les corporacions locals per al projecte d'Administració Oberta de Catalunya, dir que aquesta dotació de 6 milions d'euros ja figura al projecte de pressupostos de despeses del Departament de Governació i Administracions Públiques, concretament, sota el concepte «Foment, prestació de serveis locals electrònics».

I pel que fa —i última esmena presentada pel Grup Parlamentari de Convergència, que fa referència als convenis entre els departaments d'ensenyament i les corporacions locals per garantir les inversions de millora a les infraestructures dels municipis, bé, doncs, actualment,

la negociació es troba en una fase de moderació pel que fa, doncs, per part del Govern a les dues entitats municipalistes que tenim aquí en el nostre país.

Per tot plegat, doncs, els tres grups parlamentaris que donen suport al Govern rebutgem les esmenes presentades pel Partit Popular i per Convergència i Unió.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Passem al sisè bloc, Economia productiva. Té la paraula, en primer lloc, pel Grup Popular, la il·lustre senyora María Ángeles Olano.

La Sra. Olano i Garcíia

Gràcies, senyor president. Nosaltres el capítol dedicat a l'economia productiva l'hem volgut dividir en tres blocs. El primer, dirigit a les energies renovables; el segon, dirigit al món agrari, i el tercer, a les noves tecnologies. He de dir que hem presentat més esmenes, però, avui, en aquest ple, l'única cosa que fem és defensar aquelles esmenes, doncs, que hem pogut reservar per a aquest ple donat l'informe dels lletrats de la ponència d'Economia i Finances. Per tant, vull remarcar que no són únicament aquestes les esmenes que hem presentat, sinó les úniques que tenim avui la possibilitat de defensar.

Dirigides al primer bloc, les energies renovables, nosaltres considerem que una bona política industrial no pot obviar, avui en dia, les polítiques de medi ambient, i dintre d'aquestes, que és necessari el foment per a la utilització d'aquestes energies alternatives. Però aquestes polítiques alternatives, que pretenen introduir aquestes energies renovables, doncs, no pot quedar en una mera informació per part de la societat, sinó que ha d'anar més enllà, i, sobretot, ha de portar que l'Administració s'hi impliqui, és a dir, que hi hagi una complicitat entre la informació i la participació que fa l'Administració. Per tant, aquesta complicitat en l'aplicació d'aquestes energies renovables, aquesta complicitat per part de l'Administració ha d'anar més enllà, ha de venir de la mà de polítiques d'ajudes i, en concret, de polítiques de prioritats.

Nosaltres, en aquest punt, hem presentat l'esmena número 96, que va dirigida que el Govern fomenti la implantació i l'ús de les energies renovables mitjançant l'aprovació d'un pla específic de foment i d'ajut, sobretot destinades al finançament de les inversions que comportin aquests tipus d'instal·lacions. Per què? Doncs, perquè si a una empresa li surt molt més car aplicar energies renovables que seguir amb el mètode inicial, doncs, si ja els ingressos o el marge que té empresarial és petit, doncs, segurament optarà per no fer-ho. Sabem que són polítiques que costen d'introduir, però és necessari que tots plegats donem un pas endavant i, per tant, considerem que l'única possibilitat és que l'Administració s'impliqui i que, realment, doncs, apliqui aquesta política d'ajuts.

El segon bloc, dedicat al sector agrari, nosaltres considerem que és un dels elements més cabdals dintre del que és la política i l'economia productiva. El sector agrari esperava un pressupost amb idees i amb recursos

per donar sortida al sector. Malgrat tot, el sector s'ha trobat que, respecte a l'exercici anterior, a l'any 2003, hi ha hagut un decrement en el pressupost, en concret, un 4,1 per cent. Estem parlant d'una competència total, en aquesta sí que no depenem de Madrid, tenim plenes competències en agricultura i, a més, ho tenim des de l'any 1995. Tots estem d'acord que necessitem plans de millora, però, què ha passat amb el sector agrari? És que ja no ens interessa el sector agrari? Nosaltres considerem que hi ha hagut una greu responsabilitat en la presentació dels pressupostos en el sector agrari, perquè hi ha hagut poca sensibilitat.

Aquí quan s'ha fet campanya, i els del Partit Popular ho hem patit especialment, s'han promès moltes coses, però ara ha arribat el moment de governar, i on estan aquestes ajudes de pancarta, on estan? Perquè nosaltres hem vist, des del Partit Popular, que es prometia el que es podia i el que no, i nosaltres érem criticats per no prometre el que sabíem que no podíem arribar a complir. Per tant, hi ha hagut poca sensibilitat, perquè, en concret, el sector pressupostari adreçat al món agrari veiem com hi ha partides... (*Remor de veus.*) Què passa, perdó, senyor president?

El president

Res, senyora diputada, perdó.

La Sra. Olano i Garcíia

...en concret, hi ha partides que no han estat objecte de reducció, però, quines no vénen, quines no arriben? Doncs, les ajudes promeses –les ajudes promeses– queden congelades, en canvi, el sou dels directius i d'altres prebendes del poder, aquestes arriben puntualment cada mes. Per tant, els ho torno a repetir, poca sensibilitat i un seguit de promeses incompletes.

En concret, el món agrari té un gran problema de futur, és a dir, aquestes petites produccions, aquestes petites empreses, quin futur tenen? La gent que té canalla, quin futur té per al seu sector, per a la seva activitat? Per tant, nosaltres considerem que potser una idea i un projecte de futur per a aquest món agrari serà el recolzament especial amb plans d'incorporació dels joves i el pla d'incorporació de les noves tecnologies. En concret, nosaltres hem presentat dues esmenes adreçades a aquest tipus de plans i a aquest tipus de protecció.

L'esmena número 97 diu que «abans de finalitzar l'any 2004, el Govern presentarà el Projecte de llei sobre l'estatut de l'empresa familiar agrària». Tots els sectors han estat protegits, però, què passa amb l'empresa familiar agrària? Nosaltres considerem que és l'única garantia de futur per a les petites produccions, produccions familiars que no saben com poder fer que els seus joves s'incorporin en el repte del manteniment del món agrari.

També l'esmena 105 diu, impulsa que «el Govern impulsi polítiques de suport per potenciar els sectors industrials catalans de comunicacions i noves tecnologies». Considerem que és important que les noves tecnologies s'incorporin al món agrari i que aquesta complicitat entre la incorporació dels joves i de les noves tecnologies segurament seran una aposta de futur per a aquest sector.

El tercer bloc, l'adreçat a noves tecnologies, que ja he començat a exposar en el punt dirigit al món agrari, per tant, el sector agrari que tenim a la porta, per tant vol dir que hi ha deures pendents de fer. Aquesta última part adreçada a noves tecnologies, si bé ha estat inclosa per part nostra en l'apartat dirigit a economia productiva, vull fer una matisació dient que considerem que és un tipus de polítiques transversals i que, per tant, afectaria més d'un mòdul, però, en concret, dintre d'aquesta volem fer referència a l'esmena 105 i a la 110, per tal que l'Institut Català de Finances faci una aposta en la promoció de capital risc en el sector de la innovació tecnològica.

Una altra vegada ens dirigim a la petita i mitjana empresa, una altra vegada ens trobem el problema de la motivació, una altra vegada ens trobem el problema de la deslocalització i que les nostres empreses i el nostre futur sigui realment competent. Per tant, considerem que hem presentat esmenes que cauen pel seu propi pes, esmenes que no han estat contemplades en els pressupostos i esmenes que no poden esperar els pressupostos de l'any que ve, són esmenes que necessiten... que són i obeeixen a realitats i que esperen actuacions del Govern, ja, com vostès deien en les seves pancartes.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula l'illustre senyor Francesc Xavier Ballabriga, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Ballabriga i Cases

Senyor president, senyora consellera, senyors consellers, senyores diputades, senyors diputats, per defensar, molt breument però amb contundència, l'esmena número 120 que el nostre Grup ha presentat, per tal que s'autoritzi l'ICA a concedir un préstec al Departament d'Agricultura per procedir a la liquidació del primer any del Pla de recuperació de les oliveres afectades per les gelades del 2001, i procedir a la convocatòria del segon. *(Remor de veus.)*

Mirin, ens sap molt greu, però si mai s'arriba a escriure una història universal dels despropòsits, no dubtin que la forma en què el Departament d'Agricultura del Govern, del seu Govern, ha estat gestionant, el Pla de recuperació de les oliveres figurarà en un lloc destacat. Perquè se suposa que l'obligació d'un govern és resoldre problemes i no de crear-los, que és exactament el que estan fent, estan generant un greu problema a partir d'una solució que havíem trobat entre tots.

Han anat encadenant un error darrere un altre fins a aconseguir provocar un conflicte allà on hi havia un acord complet, i els asseguro que quasi bé faria riure si això no fes plorar. Perquè, escoltin, es pot embolicar la troca fins a l'infinit, però els fets són tossuts, i en el cas que ens ocupa d'una evidència absolutament aclaparadora.

Per què, què passa aquí? Passa que el Govern de Catalunya, en aquells moments dirigit per Convergència i Unió, arriba a un acord amb tots els representants del

sector per a aquest Pla de recuperació del qual ara estem parlant, i es posa d'acord en els criteris que s'han d'aplicar, en els mòduls de cost, en les ordres de convocatòria, es posa d'acord absolutament en tot. Va ser consensuat absolutament, va ser fruit d'hores i hores de negociació, de diàleg i de treball tècnic. Què li calia fer al nou Govern? Només li calia fer tres coses: la primera era respectar els acords als quals s'havia arribat; la segona era actuar amb diligència per obtenir l'autorització de Brusselles al més ràpidament possible, una autorització preceptiva en cas d'ajut d'Estat, i la tercera fer les dotacions pressupostàries per l'import que s'havia de pagar cada any.

Què han fet en lloc d'això? En lloc d'això han trencat els acords i han aplicat uns nous criteris en la línia d'ajut, de manera absolutament unilateral i sense pactar-ho amb el sector. Han demanat un ajornament a Brusselles per allargar, encara més, el termini de dos mesos que els havien donat per contestar a la comissió per portar informació complementària, una informació que vostès tenien i que podien donar resposta en quinze dies, i, a més, no fan cap previsió pressupostària en el 2004 per atendre els pagaments d'enguany. Òbviament, han donat la culpa de tot plegat al Govern anterior per no haver deixat dotació pressupostària per afrontar-los. Però, escoltin, no poden defugir la seva responsabilitat. Els pagaments del 2004 s'han d'afrontar amb càrrec als pressupostos del 2004. I aquests pressupostos els fan vostès; són la seva obra, no pas la nostra.

El Govern de Convergència i Unió va complir la seva obligació en el seu moment, i ara vostès han de complir la seva. Permeti'm que li digui que és difícil no veure en tot això, en aquest lamentable procés, una actitud de profund menyspreu cap al que representa el sector agrari i el món rural. La gent que hi ha aquí fora avui al Parlament no han vingut aquí per passar l'estona, ni han vingut aquí per desgastar el Govern –deuen haver vist que hi ha gent de tots els colors. Han vingut aquí perquè tenen un problema greu i perquè a més se senten enganyats profundament pel Govern de Catalunya, no pel Govern de Convergència i Unió ni pel Govern del tripartit, pel Govern de Catalunya, perquè el Govern no ha complert els acords als quals s'havia compromès.

Senyores i senyors diputats de la majoria, rectifiquin, ara que encara hi són a temps, i votin a favor de l'esmena i exigeixin al seu Govern que compleixi d'una vegada el seu deure.

Gràcies.

El president

Té la paraula l'illustre senyor Oriol Pujol.

El Sr. Pujol i Ferrusola

Senyor president, diputats, diputades, entendran que haguem invertit l'ordre de la intervenció, entenent que hi ha gent de la terra d'olivera fora però també aquí dalt. I, en tot cas, respecte a ells..., hem volgut fer entendre que no els podíem fer esperar més, no?

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vice-president segon el substitueix en la direcció del debat.)

Bé, en tot cas, per la resta d'esmenes que presenta el Grup de Convergència i Unió, ja els adverteixo que Convergència i Unió no direm res de nou. Defensem ara i executàvem quan érem al Govern aquestes polítiques d'innovació i a favor de l'economia productiva. Seria una novetat que ara ho deixéssim de fer, no?

Els dic també que aquestes esmenes a l'articulat van en consonància i es palanquegen ja en esmenes d'altres i baixes que vam fer en comissió. És a dir, varem intentar fer l'esforç no només de plantejar millores necessàries i importants per aquest pressupost, sinó d'observar la manera de finançar-ho. Passat ja l'efecte mediàtic, fins i tot allò del sentir-se observat, eh?, la no-presència de mitjans de comunicació, la necessitat a vegades que tenim tots d'encrostar-nos en les nostres posicions –poc o molt, tot això ens va passar en el debat de les esmenes a la totalitat–, passat tot això, dic, ara pensava que és el moment d'escoltar, acceptar, si s'escau, millores; millores que es plantegen pel bé de l'economia catalana. (Pausa.) I molt em temo –sé que em respondrà el senyor Miralles–, molt em temo que no serà així.

Bé, en tot cas, tornarem a sentir –suposo, no ho sé, vostè ho dirà– la cantarella de «vostès ja ho haurien pogut fer...», «tenim un model de política industrial diferent...», paraules, paraules, paraules...

En tot cas, jo vull defensar aquest paquet d'esmenes amb el benentès que responen a: primer, quelcom que es venia fent, des del punt de vista d'innovació i també des del punt de vista de donar resposta a demandes del món empresarial i dels treballadors i treballadores, especialment d'aquells treballadors i treballadores afectats per tancaments industrials, i, segon, donar consistència a alguns anuncis, positius, que hem celebrat, fets pel Govern actual amb la intenció que no esdevinguin fum, sinó realitats.

En aquest sentit, diem i diem, celebrem l'acord estratègic per la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana. El continuem celebrant. I ens hi sumem. Però dotem-lo, fem-lo realitat. De manera especial i prioritària fem-lo realitat redactant el pla d'innovació 2004-2008. Per què ens hem d'esperar al 2005? Per què, senyors del Govern, ens hem d'esperar un any?

Ecoltin, sense un pla d'innovació podem anar fent la viu-viu des d'un punt de vista econòmic i empresarial, podem anar fent la viu-viu, qui dia passa any empeny, però no tindrem la columna vertebral sobre la qual recolzar el desenvolupament industrial i empresarial que, continuament, dia a dia, requerim. Un pla així, el que suggerim, eh?, com a continuïtat del ja existent ens ha de permetre abordar deslocalitzacions, globalitzacions, innovacions..., i molts «ons» que el senyor Barceló coneix pràcticament millor que jo, amb la perspectiva positiva. Per què hem d'esperar un any?

En tot cas, també dotar..., suggerim també dotar econòmicament taules sectorials. No només les dues que ja existien i que va crear el Govern de Convergència i Unió, sinó la que també vostès, encertadament, i ho vam celebrar, van crear amb relació a l'electrònica de consum. Tenim tres taules sectorials en marxa –el se-

nyor conseller ho sap tan bé com jo–, dotem-les: la del tèxtil, la de l'automoció, la de l'electrònica de consum. Aquests tres sectors requereixen vestits a mida i mesures *ad hoc*. En el pressupost, això no existeix.

Reactivem i dotem econòmicament, abocant-nos a les taules territorials. A més a més de ser eines de reacció davant de drames personals com els que es van produir a Cervera, com els que es poden produir i s'estan produint a molts altres pobles i ciutats del país, a més a més de reaccionar davant de drames personals, són eines de reactivació econòmica. Els agents socials ens estan demanant a tots i al Govern especialment que es reactivi, que es reobri la taula del Lluçanès, que està aturada i parada des de fa aproximadament set, vuit, nou mesos.

Es demana també des dels agents socials..., i no som nosaltres només els que ho demanem, sinó que els agents socials demanen reobrir la taula de reindustrialització a les Terres de Lleida, per veure fins a quin punt tota la dinàmica –exitosament, al meu parer– emprada ha donat els seus fruits.

I amb relació a taules territorials els haig de dir que a vostès els ha faltat rapidesa i agilitat per crear, per exemple, la taula de reindustrialització per a les valls dels Ter. I és prou evident que hi han molts municipis i un sector concret, com és el del tèxtil, que ha generat molts i molts drames personals a les valls del Ter. I anticipem-nos, ja que l'instrument va donar els seus fruits i pot continuar-ne donant, anticipem-nos: taules de reindustrialització a la comarca de l'Anoia i taules de reindustrialització a l'Ebre. Se'ns anuncien i se'ns avancen –i que ningú ho agafi amb el peu canviat– algunes deslocalitzacions importants.

Esmenes també amb relació a quelcom que celebrem, vam celebrar i no voldríem que fos fum: l'Agència Catalana d'Inversions. No pot ser només un anunci. Dotem-la. Atraguem la inversió estrangera, acompanyem els industrials catalans a invertir a l'estranger, reequilbrem industrialment el país d'acord amb les taules territorials.

Deixin-me..., tres punt concrets, per acabar, senyor president, amb relació al món del comerç. Vostès es recorden, molt sovint, sempre que els interessa, dels vint-i-tres anys de Convergència i Unió. No se'n recorden que en porten molts i molts i molts, tots els anys del món, pràcticament, governant a l'Ajuntament de Barcelona. Si tant d'acord hi estan i no els fa vergonya veure com vostès han deixat els mercats municipals, acceptin i votin a favor de l'esmena que els proposem amb relació als mercats municipals de Barcelona.

També amb relació al món del comerç, i per reactivar econòmicament..., i reconèixer la capitalitat del que suposa Tortosa a les Terres de l'Ebre, empenyem, si els sembla bé, el recinte firal de Tortosa.

I, finalment, i per acabar, donar compliment a les promeses d'un conseller –que acaba d'arribar–, promeses amb relació a dues coses concretes: convocatòria ja de les noves places d'inspectors/inspectores de consum; ens podem omplir la boca que tindrem inspectors i inspectores, hi ha una agència en tràmit, però si no hi ha gent, no hi haurà servei. I, segon, promeses fetes en

comissió, promeses fetes als mitjans de comunicació, promeses fetes a la Seu d'Urgell: complementar la dotació econòmica del Pla d'excel·lència turística de la Seu d'Urgell. Espero, en tot cas, aquí, rebre el suport de l'alcalde de la Seu d'Urgell, present també en aquest hemicicle.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, illustre senyor diputat. Correspon ara, per fer el torn en contra, donar la paraula a l'illustre senyor diputat Jordi Miralles, que la té.

El Sr. Miralles i Conte

Senyor president, senyors i senyores diputats, bé, els grups que donem suport al Govern no recolzarem, rebutjarem les esmenes que han presentat el Partit Popular i Convergència i Unió. Per dues qüestions; una, de fons, i encara que pugui ser repetitiu, respon a una realitat: senyor Pujol, hi ha models diferents. I, per tant, hi ha una qüestió de fons. I en aquesta qüestió de fons que no compartim hi han aspectes que després van acompanyats d'esmenes, que entenem lògiques, no?, respecte al model que vostès representen, que nosaltres no recolzem, i, en tot cas, fem propostes diferents, alternatives a allò que s'havia gestionat a Catalunya durant vint-i-tres anys. Per tant, per qüestions de fons, i també pel caràcter de les esmenes, doncs, no les recolzarem.

És cert, i això crec que ho hem dit, que ho hem comparat en aquests debats que hem fet en aquest període de sessions, que l'economia està fent i està tenint canvis molt importants, i que també té nous reptes. I, en aquest sentit, hem d'estar a l'alçada, en un context de globalització, de revolució tecnològica, de competitivitat, lamentablement de majors diferències nord-sud, d'un nou model d'organització industrial, de com seguim garantint, doncs, un treball amb drets, la protecció social, la preservació del medi ambient. I, per tant, des dels grups que donem suport al Govern, defensem aquestes noves polítiques –reitero: noves polítiques– per accelerar l'acceptació i l'adaptació d'aquests sectors productius de Catalunya a aquests canvis estructurals que s'estan produint, pensant en les empreses, però també pensant en els treballadors i en el medi ambient.

Per això, un dels objectius prioritaris del Govern és la necessitat d'invertir en tecnologia, en innovació, en disseny, en organització, en formació, en la qualitat dels llocs de treball i en el medi ambient com a factors per a la competitivitat de les empreses i la millora, també, de les condicions laborals –de les dues coses: de la competitivitat de les empreses i de la millora de les condicions laborals–; en definitiva, un sector productiu català amb un fort component tecnològic i de productes d'alt valor afegit, ja que el model heretat ha estat basat lamentablement en baixos salaris, precarietat, poca qualificació i poca inversió en innovació i en investigació.

Per aquestes raons, i en concret pel que fa referència a les esmenes presentades relatives a la política agrària que ha fet el Partit Popular, ha de saber que és obvi que

des del punt de vista del Govern la preocupació per l'empresa familiar agrària és evident, però vostè ha de saber que l'estatut d'aquesta empresa familiar està condicionat a la configuració definitiva de les línies d'aplicació de la reforma de la política agrària comuna. Per tant, cal tenir en compte aquestes qüestions.

I, per altra banda, respecte a la qüestió del tema de les glaçades de les oliveres i la situació que també han portat a debat, creiem que hi ha dues coses importants, i, per tant, cap por, i valents. La primera és que, per la banda de l'Institut Català de Crèdit Agrari, ja s'han pres les mesures necessàries per efectuar el pagament dels ajuts destinats a cobrir els costos no coberts pel Pla de xoc amb relació a les glaçades patides per les oliveres el desembre del 2001 amb 20 milions d'euros.

I, per altra banda, com vostè sap, s'està negociant; s'està negociant davant d'una situació que creiem que ha de comportar, primer, tenir en compte aquest acord, aquesta via oberta, financera, d'aquests 20 milions d'euros, i, per altra banda, que respongui a dues qüestions: una, pensar com es garanteix, doncs, la cobertura i l'aportació econòmica a allò que té a veure amb els efectes que es van produir de les glaçades, i no més enllà. I, en aquest sentit, és molt important tenir en compte l'opinió i els diners destinats des del Govern, però també les orientacions des de la Unió Europea; la Unió Europea no acceptaria –no acceptaria– que hi haguessin unes aportacions econòmiques superiors a allò que va suposar, lamentablement, la catàstrofe. I això també ho hem de dir. S'ha de dir, perquè, si no, al final, doncs, només parlem d'una part de la veritat, i a vegades mitges veritats es converteixen en una gran mentida. I és bo tenir en compte que s'ha de fer un esforç econòmic i també que s'ha de fer en funció de les condicions d'allò que va succeir i no d'una altra cosa. I, segurament, com que s'està negociant, arribarem a un acord perquè tots i totes, n'estic convençut, i bàsicament aquest Govern, pensem en el futur de la pagesia d'aquest país.

Amb relació a les esmenes que s'han presentat entorn del tema del comerç, per banda del Grup de Convergència i Unió, i la referència que ha fet el senyor Pujol als mercats, jo crec que ha confós els papers, perquè la creació d'un pla per als mercats municipals de la ciutat de Barcelona és competència de l'Ajuntament de Barcelona; per tant, doni aquests papers al senyor Trias, porti-ho a l'Ajuntament de Barcelona, i a partir d'aquí no modifiquem competències que tenen a veure amb l'Ajuntament de Barcelona.

Per altra banda, s'ha plantejat des del Partit Popular el tema de les deslocalitzacions com si fos una cosa que tot es resolgués amb el pressupost del 2004..., no només perquè hem dit..., com un pressupost de transició, sinó que ja no és només que les qüestions venien del passat, sinó que sembla que totes les qüestions tinguin a veure amb les responsabilitats d'aquest Govern.

Miri, el Servei Català d'Ocupació ha inclòs una dotació de 7,9 milions d'euros –la qual cosa traduïda en pessetes són 1.300 milions de pessetes– per abordar aquestes situacions que vostè plantejava. Per altra banda, la Generalitat ha constituït, pel que deia el senyor Pujol, doncs, la taula sectorial del sector del tèxtil, en el marc de l'acord estratègic per la internacionalització,

la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana. La taula del Lluçanès, amb la presència del conseller en cap, a finals de juny, es va tancar a petició dels sindicats, i s'ha arribat a un acord pel Lluçanès. Això és una evidència de la presència mateixa del Govern i amb un compromís, com bé deia, amb els mateixos sindicats, i amb la voluntat, tant en el tema del tèxtil, com en la taula l'Anoia, com en l'acord que s'ha plantejat al Lluçanès, per incrementar la capacitat tecnològica amb una major dotació i la situació productiva de la comarca i amb els sectors que, a més, l'han caracteritzat.

Però la lògica d'aquest Govern no és fer de repartidora, com es feia anteriorment, com ha caracteritzat segurament els governs de la dreta, sinó propiciar polítiques actives, elevar el nivell tecnològic de la indústria catalana a partir d'aquestes elaboracions, de plans de recerca, d'innovació, i a la vegada tenir en compte les realitats territorials i de les comarques de Catalunya; en concret, per exemple, amb un increment del 16 per cent del Pla de recerca i innovació a Catalunya per al proper quadrienni. Per tant, mesures concretes, no són fum, són polítiques que van acompanyades de dotacions pressupostàries.

I respecte al tema de les energies renovables, home, em sembla molt interessant que el Partit Popular, doncs, se sumi a aquesta preocupació de les energies alternatives, que és una preocupació del conjunt del Govern i bàsicament, també, amb l'aportació del nostre Grup, perquè estem convençuts –i aquí hi ha unes mesures concretes que tenen a veure amb aquest pla específic, però també amb l'eficiència energètica: és la combinació d'un pla d'energies renovables i de ciència energètica–, que tot això no es resoldrà, com vostè entén, a finals del 2004. Totes aquelles qüestions que no s'han fet durant un període que vostès hi van donar recolzament no es faran en aquest pressupost de transició. Per tant, ben vingudes siguin les seves preocupacions, aquesta lògica de les energies renovables.

Per tant, innovació tecnològica, millorar les condicions de vida i laborals dels treballadors i treballadores, millorar la relació industrial amb la disponibilitat a tenir un desenvolupament sostenible. I aquestes són les qüestions que ens porten, als tres grups que donem recolzament al Govern, a no acceptar les esmenes que vostès han plantejat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyor Miralles. Correspon ara entrar en el setè dels blocs, el de política social, que hi han presentades diverses esmenes, concretament, per part del Grup Popular, el conjunt d'esmenes que van de la 130 a la 179, correlatives totes elles, excepte la 146 i 147. Per a la seva defensa, té la paraula la il·lustre senyora diputada Maria Àngels Olano.

La Sra. Olano i García

Gràcies, senyor president. La veritat és que parlar de política social, parlar de gent, parlar de persones hau-

ria de ser una base o un fonament bàsic en la política, parléssim del sector que parléssim.

Nosaltres les esmenes integrades en aquest bloc les hem volgut dividir en tres. En el primer bloc, hi serien les adreçades a les famílies, on faríem la diferenciació entre famílies amb fills i gent gran. En el segon, les adreçades a tractar el fenomen de la immigració. I en el tercer, les adreçades als discapacitats.

Vull remarcar, igual que he manifestat abans, que, si bé hem presentat un volum més gran d'esmenes a aquest punt, únicament avui defensarem les que ens hem pogut reservar per a aquest Ple.

Els pressupostos de Benestar i Família és una de les poques excepcions en la qual sí que certament s'han incrementat els recursos per part de la Generalitat. I, per tant, quant a la quantificació hi estaríem d'acord, però hem presentat una sèrie d'esmenes alternatives, atès que parlarem d'una sèrie de mancances i, per tant, mesures i recursos adreçats a famílies que ens produït certa decepció. Decepció perquè una vegada més, amb relació al pressupost de Benestar i Família, ens quedem a la cua. Únicament Grècia està per darrere nostre. És per això que des del Partit Popular vam introduir les ajudes complementàries dirigides a les famílies, en el moment que vam donar suport al Govern de Convergència i Unió, perquè es fessin aquestes polítiques, aquí sí que de manera transversal i adreçades a les famílies. I són una sèrie d'esmenes que considerem bàsiques en un pressupost del segle XXI.

En concret, les esmenes 130, 131, 132 i 133 van dirigides a ajudes a les famílies. La 130 preveu ajudes a les famílies amb fills de zero a tres anys: 600 euros quan és fins a tres, 800 si és família nombrosa i 700 euros quan es tracta de famílies monoparentals que vagin de zero a sis anys.

També hem introduït una esmena, que va referida als ajuts a les famílies, per a les edats compreses entre els set i setze anys, perquè trobem que ens hem centrat molt en les ajudes als col·lectius de zero a tres anys, però sí que és veritat que també els pares amb la tasca educativa que va més enllà de l'escola, que també abraça, doncs, activitats complementàries i a les quals naturalment la família ha de contribuir, doncs, em sembla que tot el que sigui poder fer arribar aquests ajuts fins a la majoria d'edat seria un plantejament força raonable.

També hem considerat necessari adoptar els ajuts i les mesures en situacions que van sorgint a la nostra societat dia a dia, perquè no hem de fer com a la llei, que s'aplica la llei quan ja el problema social és insostenible, sinó que considerem que hem de fer polítiques i pressupostos en clau social, no en clau de continuïtat, sinó en clau d'actualitat. I, en concret, hem presentat unes mesures que van adreçades a les famílies quan es produeix el trencament, és a dir, quan es produeix la separació o el divorci, i en concret, adreçades a les pensions, que van dirigides tant a pensions com a les pensions d'aliments. Hem fet la proposta 132, que diu que el Govern dotarà amb quantitat suficient el fons de garantia de pensions per ruptures matrimonials de les unions estables de parella i d'aliments. I aquesta l'hem

concretat en la 133, que ha impulsat o ha donat el suggeriment al Govern... —que ja sabem que no l'aprovarà, perquè no ha aprovat cap esmena, i em sembla que la intenció és no aprovar-ne cap ni una dels deu blocs que avui estem debatent, però, bé, aprofitarem per tornar a exposar el parer del Partit Popular—, aquesta 133, que esperem que es reflecteixi després i, si no, nosaltres la proposarem com a proposició no de llei, perquè el Govern aprovi en el termini de sis mesos el reglament que creï, organitzi el règim jurídic del fons de garantia de pensions per ruptura matrimonial d'unions estables de parella. I ja l'hem dotat de contingut, que serà: l'objecte del fons, els beneficiaris, les condicions i requisits, el procediment administratiu, que ha de ser senzill i àgil, els drets i deures, les obligacions de la Generalitat i les causes de l'extinció.

Aquesta era una de les esmenes fàcils d'aprovar per part del Govern, només calia dir: «Hi estem d'acord, queda sobre la taula i ens posarem realment a fer unes reunions de mutu acord per veure quin és el redactat d'aquest reglament de creació». Però no hi ha voluntat de consens. Se'ns va dir que, malgrat estar a l'oposició, hi hauria temes en què tots els grups estarien d'acord. Doncs ni en aquest, que és tan bàsic i tan social, que afecta totes les classes socials, que afecta tots el col·lectius, ni en aquest hem vist un pas endavant i una bona mostra de voluntat.

La 168, també adreçada a les famílies, que diu que obrirà la corresponent convocatòria per a la concessió d'ajuts a les entitats de suport a les famílies. Perquè, a més de l'Administració, hi ha un munt d'entitats que treballen per prestar aquests serveis complementaris a les famílies, que són bàsics dintre de la nostra societat.

La 135, adreçada a un pla de defensa de la convivència. I amb quin objectiu? Doncs d'eradicar qualsevol forma de violència, valors de convivència democràtics cap al repte dels centres d'ensenyament.

Aquest primer bloc, ho repeteixo, centrat en les polítiques de família, considerem que és un dels grans temes que s'haurien de consensuar.

Dintre d'aquest primer bloc, la segona part és adreçada a la gent gran. Considerem que les mancances del servei dirigit a la gent gran, atès que únicament l'oferta de centres de dia, per posar un exemple, està ara dirigit al 0,83 per cent de la nostra gent gran, ha de tenir un resultat i un resultat plasmat en els nostres pressupostos, un resultat que vagi més enllà, que vagi a polítiques preventives de futur, i un resultat també que es vegi, a més de amb recursos, que apliqui polítiques de descentralització de serveis.

Per tant, nosaltres proposem un increment del 20 per cent en el programa «Vida als anys», que el que preveu és places destinades a llits d'internament i hospitals de dia, i sobretot una creació de noves unitats d'avaluació geriàtrica ambulatoria i palliativa amb criteris d'equitat a tot Catalunya. I sobretot, també, l'ajuda domiciliària, una vegada més, deixada en mans del món local i adreçada als majors de seixanta-cinc anys, que arribi, com a mínim, en quatre anys als 6 per cent de la població. Em sembla que és una mesura suficientment acotada en el temps i en el percentatge de la població destinada com perquè sigui observada.

Al segon capítol, adreçat a temes d'immigració, hi hem presentat tres esmenes, que van dirigides —i parlaré genèricament— a la integració dels immigrants. I en quins àmbits? Doncs, ocupació, habitatge, educació i serveis de benestar social, també adreçades als ens locals. No només cal dotar i demanar competències, sinó que també hem de fer convenis de col·laboració amb associacions i amb altres entitats jurídiques, perquè si no ho fem podem tenir la competència, però no arribarem realment a poder pal·liar el problema. I en concret també, programes específics de formació elemental per a immigrants, aplicada amb aquesta política tan transversal que se'ns va fer arribar per part del Govern catalanista i d'esquerres. I sobretot, projectes de cooperació que tinguin realment la política social com a base.

El tercer bloc, adreçat als discapacitats, només ha volgut fer reflexionar que Catalunya tenim una població de 245.000 discapacitats, i que és necessari que presentem programes adreçats a la integració laboral d'aquestes persones, perquè fins que no puguem realment aprovar aquest programa d'integració laboral no podrem contribuir que la seva vida diària, doncs, sigui realment normal. En concret, hem presentat la 164, destinada al fons català, per tal que faci un ajut complementari al de l'Estat, sobretot ajuts, una altra vegada, adreçats a les empreses, per tal d'adaptar els llocs de treball als requeriments dels discapacitats.

Són temes prou importants, temes que ens afecten a tots, i temes els quals sí que ja no depenen de forma ni de model ni de partit; són temes de tots, de la nostra societat catalana, i, per tant, no poden esperar.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyora diputada. Correspon ara la intervenció al Grup de Convergència i Unió per a la defensa de les esmenes números 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 256, 266, 267 i 271. Per fer-ho té la paraula l'illustre senyor diputat Josep Lluís Cleries.

El Sr. Cleries i González

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, honorables conseller i conselleres, bé, quan vam fer l'esmena a la totalitat nosaltres ja dèiem que aquest pressupost és regressiu en política social, no s'avança, sinó tot al contrari, que es reula. No veiem una política de progrés, sinó una política que va endarrerar. I fins i tot hi ha una mostra ben clara: vostès, els que donen suport al Govern, han hagut d'esmenar i presentar esmenes al seu propi pressupost, concretament hi ha tres esmenes, la 127, 128 i la 129, que esmenen un tema que nosaltres al mes de gener i febrer ja en vàrem parlar, que és la situació que en el complement de les pensions de viduitat vostès s'estaven equivocant, no estaven aplicant el que és pròpiament el compromís que hi havia amb la Llei de pressupostos per al 2003 i que també regulava el 2004. Aquests complements nosaltres dèiem que havien de ser de 361 euros l'any, tal com marcava la llei. Vostès no en van fer cas i varen aplicar un complement només augmentant un euro al

mes, i, per tant, el van fer de 300 euros. I després no van modificar el topall.

I vostès, a més a més, van mentir fa poques setmanes, perquè deien que tot això passava per culpa de la legislació de Convergència i Unió, del Govern de Convergència i Unió, i ara vostès es troben que han de modificar la seva Llei de pressupostos i a continuació hauran de modificar la seva ordre de convocatòria. Cap legislació, cap normativa de Convergència i Unió, la seva Llei de pressupostos i la seva ordre de convocatòria dels complements de pensions de viduitat. I ho han de reconèixer, s'han equivocat, i ara es tornen a equivocar, perquè l'augment de les pensions no va ser del 2,6 per cent, quan ara modifiquen el topall, ja sé que és poca cosa, però és del 2,8 per cent, i vol dir que no saben ni això.

Per tant, facin-s'ho mirar, perquè s'estan equivocant per quarta vegada consecutiva: el desembre es van equivocar amb el pagament, després de 24 euros van passar a 25, en lloc de 30, i després també amb el topall, i ara s'equivoquen, doncs, en aquest tant per cent. Per tant, els demanem que quan s'equivoquin ho reconeguin, és humà equivocar-se.

I també vull recordar que en la Llei actual de pressupostos vostès deien que s'apliquessin aquests 30 euros a partir del primer dia del mes següent que s'aprovesin els pressupostos –a partir del mes d'agost, per tant–, i ara no, ara reconeixen que a partir del gener, perquè volien ser tan garrepes que, fins i tot, es volien estalviar uns pocs euros per a les persones vídues. Poden anar dient el que vulguin amb el cap, però és així, i és així de trist.

També els he de dir que aquestes esmenes que vostès presenten els les votarem que sí, per responsabilitat. I especialment volem agrair, des de Convergència i Unió, la bona feina que han fet les associacions de gent gran, les associacions de vídues amb la lluita que han portat contra aquesta manera de fer de vostès. I Convergència i Unió vetllarà perquè es compleixin els compromisos que hi havia amb aquests col·lectius.

I, com dic, votarem que sí, tot i que els convidem a votar les nostres esmenes perquè estan millor. I ara ho veuran. Per què? Doncs, perquè una diu el mateix que vostès: «30 euros.» El topall el posem de 7.415, que és el 2,8 per cent, que és el que s'han augmentat les pensions, no el 2,6. També posem un article que deixa sense efecte els expedients de devolució. I els demanem en un article que estableixin, d'una vegada per totes, com els tornaran els diners, a les vídues, que, quan van rebre una carta de la Generalitat van tornar els diners, que ja que ho han fet..., i no els han dit com els han de tornar. Nosaltres els exigim que ho diguin.

També, com que ara es farà compatible el SOVI amb la pensió de viduitat, demanem que això no afecti, que, qui cobri aquest complement, el segueixi cobrant, tot i que cobri el SOVI. Això vostès no ho contemplen, nosaltres sí.

I una altra cosa que també fem és que volem que s'incrementi el topall perquè arribi, doncs, de manera progressiva a la quantitat reguladora de l'IRPF que determina la no-obligació de presentar declaració per aquest

impost. I, per tant, doncs, que arribi a molta més gent aquest complement a les pensions de viduitat.

Un altre aspecte de les nostres esmenes va lligat a tot el tema de famílies. Aquest també, perquè també afecta les famílies, però..., per exemple, en els ajuts a famílies amb infants, nosaltres fem una esmena perquè aquest ajut el percebin per anys naturals, des de l'any de naixement fins que es compleixin els tres o els sis anys respectivament. És a dir, ara, tot i que vostès diguin el contrari, als infants que aquest any fan tres anys o fans sis anys, si són famílies nombroses o monoparentals, vostès els escatimen, en funció del mes que hagi nascut la criatura, una part de la paga que els toca; els demanem que paguin la paga sencera, i és el que diu aquest article: que paguin tots els anys naturals, des del naixement fins als tres anys. Abans era així, i, si no, mirin-s'ho bé, llegeixin bé la normativa que era ben clara en aquest sentit.

També hi ha un altre aspecte que és convocar el programa «Viure en família», que no l'han convocat. Aquest any no l'han convocat. Han reduït les subvencions, els convenis, més ben dit, amb els ajuntaments pel que és l'atenció domiciliària. Així ho detecten els pressupostos, que han baixat. I, per tant, doncs, facin alguna cosa.

És molt fàcil fer unes declaracions i dir que el programa «Viure en família» és un nyap. És molt fàcil dir-ho, però és molt difícil demostrar-ho. Perquè els quaranta mil expedients que hi ha pendants es van registrar des del juliol fins al desembre. I, per tant, n'hi ha de registrats el novembre, n'hi ha de registrat el desembre, i s'havien de resoldre el mes de desembre. I, per tant, que jo sàpiga, el mes de desembre hi va haver un canvi de Govern, i, per tant, és responsabilitat seva. I, a més a més, nosaltres, si els haguéssim resolt abans de les eleccions, ja sabem la cançó que haurien cantat tots vostès.

Per tant, la responsabilitat, si volen governar, agafin-la, i resolguin. No hi ha hagut silenci administratiu. Mirin bé les normatives de silenci administratiu, que no n'hi han hagut. I, si volen parlar de nyaps, parlant de nyaps potser és la gestió de l'actual Departament de Benestar i Família i no el programa «Viure en família».

També demanem que es presenti un projecte de llei de famílies nombroses. Perquè creiem que és una prioritat que ha de tenir el Govern de regular més ajudes per a les famílies nombroses. I també instar el Govern que es facin convenis amb companyies subministradores d'aigua, de gas, perquè tinguin tarifes especials per a famílies nombroses, majors de seixanta-cinc anys i persones amb discapacitat.

També hem posat una disposició sobre el tema de la sanitat, la 271, que diem: «Iniciar amb caràcter urgent negociacions amb l'Administració General de l'Estat per garantir recursos addicionals necessaris que compensin el dèficit històric que en matèria de finançament sanitari ha vingut patint Catalunya.»

El president de la Generalitat diu que vol tendir ponts amb Andalusia, potser aniria bé, en aquest sentit, tendir fotocòpies i que fessin el que ha fet Andalusia, i que, aleshores, tindriem recursos addicionals que no vindrien per augmentar peatges, perquè vostès tan contraris que eren dels peatges, ara ens posen peatges socials

amb l'impost de la benzina o amb l'euro, que aquests dies s'està parlant. Per tant, facin compromís i realitat el que vostès prometien abans i ara no ens carreguin a tots i a totes més impostos, i, en canvi, negociïn amb els que són, diuen, els seus cosins germans i que aleshores tinguem aquest acord per finançar la sanitat.

Hi ha altres aspectes que no em dona temps de comentar, però dir que s'ha vist i es veu i ens preocupa, des de Convergència i Unió, la insensibilitat d'aquest Govern davant de les necessitats socials. Tot el que s'ha fet amb els complements de les pensions de viduitat demostren aquesta falta de sensibilitat, o amb les retallades a les ajudes a les famílies, o amb el programa «Viure en família».

I els demanem que reflexionin, perquè Catalunya no pot perdre un any, i aquest any per Catalunya, i especialment en política social, és un any perdut.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Correspon ara efectuar el torn en contra. Per fer-lo, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Porta.

La Sra. Porta i Abad

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, de fet, ho hem dit diverses vegades ja en aquest Parlament que aquests són uns pressupostos de contenció, malgrat l'increment de la despesa, que en bona part correspon a compromisos subscrits per l'anterior Govern, i, alhora, és un pressupost de transició, perquè, de fet, hem pogut dedicar una part dels recursos en els programes que ja comencen a apuntar un canvi de rumb del que volem fer o donar a l'actuació des d'aquest Departament.

De fet, el pressupost total del Departament és de nou-cents catorze i escaig milions d'euros, i suposa un increment del 16,9 per cent respecte als pressupostos de l'any 2003. I això vol dir que és un dels departaments que més creix proporcionalment. Estem dedicant un 26,8 per cent del pressupost a gent gran. Això vol dir 266 milions d'euros. En polítiques de suport a la família..., 228,9 milions d'euros. Després, la tercera partida més important és per a les persones amb discapacitat, que seran 222 milions d'euros, i això vol dir un increment del 17,6 per cent respecte a l'any anterior. També podem destacar els 113 milions d'euros que s'utilitzaran per a la infància i adolescència, en concret, per a la DGAIA, que ha vist incrementat substancialment el seu pressupost per a l'any 2004, i, percentualment és, de fet, un 25 per cent més respecte a l'any anterior. També 89 milions d'euros que es dediquen a actuacions comunitàries i cíviques, precisament per facilitar aquelles mesures d'inclusió social. Polítiques d'immigració..., 2,7 milions d'euros, i 41 milions d'euros per complementar les pensions de viduitat.

Pel programa «Viure en família»..., no ho sé, ja comença a ser reiteratiu, hi ha una sèrie de temes reiteratius: els de complements de viduitat, el programa «Viure en família», els ajuts a les famílies... Doncs, bé, de fet, és

una demostració del que són aquests pressupostos, de més sensibles que els anteriors, perquè, precisament ara el Departament dedicarà 85 milions d'euros d'ajuts a la dependència en el programa «Viure en família», quan la despesa del Govern anterior va ser només de 43 milions d'euros en tot l'any 2003. Per tant, vostès estan posant en dubte tota una sèrie de coses que els números canten i els números demostren que no és així.

Tot això permetrà començar, precisament, a canviar les bases, a canviar cap a una millora dels serveis i l'augment necessari de recursos. I a mi m'agradaria destacar, breument, perquè el temps no em permetrà fer-ho més a bastament, els punts més importants de les actuacions que contempla aquest pressupost. Per exemple, en gent gran, dos mil persones grans més es beneficiaran de l'acolliment residencial; dintre de la família, dins la nova línia de convocatòria, es preveu una nova convocatòria per a les famílies amb trigèmins i quadrigèmins, per a menors de dotze anys en situació especial de vulnerabilitat. Això ha de ser graciós. I també hi haurà un increment dels ajuts a les famílies quan hi ha hagut un augment respecte al 2003 de 25 euros per ajut, i s'han inclòs, el 2004, els ajuts a les famílies monoparentals fins als sis anys també.

Ens deien: «Abans era així, abans nosaltres donàvem quatre anys.» Bé. En tot cas, moltes de les persones que es beneficiaven d'aquest ajut sempre ens han dit que a partir dels tres anys quan demanaven amb la criatura de tres anys l'ajut, se'ls denegava, precisament, perquè ja tenia tres anys. Per tant, vostès ens estan demanant una cosa..., que nosaltres precisament estem donant una mica més, perquè ho contemplem de forma percentual des que neix la criatura fins als tres anys, i, per tant, donem una mica més del que es donava, al marge d'aquest increment.

Persones amb discapacitat. Es crearan 487 noves places de residència, 209 places de centres ocupacionals per a persones amb discapacitat. En infància, s'engegarà un pla de joc per a la millora dels centres de menors, amb una partida gran, com hem dit abans, de 2,24 milions d'euros. I, com vostès saben, a més a més, és un pla molt necessari que les nostres infraestructures necessitaven.

També s'introduiran mecanismes de reforç de cada EAIA en el territori i s'incrementarà el nombre d'acolliments familiars, així com els ajuts assistencials de les famílies acollidores amb menors tutelats.

En immigració, s'elaborarà el Pla de ciutadania..., immigració on es contempla, precisament, una carta d'acollida —una carta d'acollida—, que ara se'ns parlava de formació bàsica per a la formació necessària, de forma bàsica, per a les persones nouvingudes. En canvi, alguns grups parlamentaris van votar en contra de la carta d'acollida, que, precisament, el nostre Grup Parlamentari va presentar, precisament on s'avalava aquesta necessitat d'aquesta formació bàsica.

Es donarà suport, també, a les administracions locals a través de plans territorials i locals, que posaran en funcionament processos d'integració dels immigrants.

Els complements de viduitat. Doncs, nosaltres..., és que no em dona temps tampoc per explicar-li-ho, però ja ho

hem anat explicant en aquest Parlament diverses vegades, ho hem explicat per activa i per passiva: nosaltres fem política humana, senyor Cleries. Per tant, això vol dir que quan ens equivoquem nosaltres podem canviar. Això vol dir que nosaltres hem canviat precisament aquell article de la Llei de pressupostos en què pensàvem que ens havíem equivocat, i, per això, nosaltres, avui, aprovarem, si tot va bé, que suposo que sí, doncs, precisament, aquesta –aquesta– rectificació.

Nosaltres fixem en 30 euros l'import mensual per als mesos sencers de l'any 2004, amb efectes retroactius des del mes de gener, per a aquelles persones beneficiàries que no percebin ingressos de qualsevol tipus i que excedeixin els 7.040 euros.

El suport a la dependència..., hi tornem a ser, tampoc li ho puc explicar, perquè el temps m'ho impedirà, però ho hem explicat en aquest Parlament diverses vegades: amb aquests diners que es dediquen de suport a la dependència, es resol part de la hipoteca deixada pel Govern anterior, que són quaranta mil expedients sense resoldre. Precisament, hem de tenir en compte que el mes de desembre vostès van anul·lar amb un decret el concurs públic dels equips que havien de resoldre aquests expedients. I nosaltres passem de 30.000 beneficiaris a 240 fins a..., durant sis mesos, a 40.000 el 2004, i s'objectiven els beneficiaris de manera que no es donarà a la baixa dependència, sinó que es focalitza a l'alta dependència.

Aquests són, en definitiva, per nosaltres, uns pressupostos transparents, clars, sensibles socialment, i que, per tant, nosaltres pensem que totes aquestes esmenes que se'ns fan, possiblement amb algunes podem estar-hi d'acord; però, en tot cas, nosaltres el que estem fent és redreçar la política d'aquest Departament, i, per tant, votarem contràriament aquestes esmenes.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyora diputada. Correspon, ara, a la diputada il·lustre senyora Carme Valls acabar el torn que estan fent en contra.

La Sra. Valls i Llobet

Sí. Miri, senyora diputada del Partit Popular, no és voluntat de rebuig a les esmenes, vostè gairebé les de sanitat no les ha defensades, simplement és explicar-li que la majoria de propostes que vostès ens han presentat ja s'estan fent en aquest moment.

La salut mental s'ha incrementat, precisament el pressupost de sanitat, un 20,71 per cent; l'Agència de Salut Pública de Barcelona ja té un acord de participació amb la Generalitat des de l'11 de juliol del 2002; les pròtesis de genoll són una prioritat per a aquest Govern, precisament en aquest moment ja es van contractar 1.767 intervencions, i el total de procediments previstos per contractar són de 3.030, i també per tot Catalunya. Pensi que les pròtesis de genoll són les que precisament tenen més anys d'espera, i el 86 per cent de persones que s'esperen són del sexe femení i per això hi ha una voluntat especial del Govern de resoldre-ho.

El Pla d'extensió del programa de salut a casa, les vacunacions..., i, fins i tot, el Centre d'Atenció Primària de què vostè parlava a Badalona també està previst d'executar.

I, quant a les esmenes presentades, dues esmenes presentades pel Grup de Convergència i Unió, els vehicles medicalitzats per a tota la zona del Berguedà i per la zona del Pallars, li voldria només explicar que la dotació..., hi ha un nou pla d'atenció a les urgències i emergències mèdiques, i la implantació d'aquests recursos es fa segons la realitat i segons les necessitats del territori, fins i tot aprofitant alguns recursos que en aquests moments estan en baixa activitat. Per tant, en aquest sentit, a la tardor hi haurà un pla globalitzat per a Catalunya i hi haurà un nou concurs.

I li voldria només fer un esment a l'última seva intervenció. Miri, el model de finançament que vostès van dir i es van omplir la boca de repetir que havia anat molt bé i que ens anava molt bé –vostès van ser els que van dir que faltaven 400.000 milions de pessetes–, i havien anunciat i publicitat que les aconseguirien. I aquest nou model de finançament, això no ho va aconseguir. Per tant, nosaltres hem rebut una herència, jo li diria, enverinada. I sobre aquesta herència enverinada treballem. I, per tant, el Govern ja ha començat a prendre mesures, primer per a una millor gestió dels recursos i, per tant, per a una racionalització d'aquests recursos perquè la despesa no pugi d'una forma exagerada. I, per altra banda, s'han fet converses amb l'Estat, i a més tenim la bona notícia –demà s'aprovarà–, tenim els recursos per fer el Centre de Medicina Regenerativa a Catalunya, i aquests recursos ja han sigut concedits pel Govern central. Per tant, sabem que hi ha una condició favorable per al diàleg en el terreny de la sanitat. Sabem que la consellera està treballant molt en aquest sentit i, per tant, no són vostès, precisament, els que ens poden donar lliçons a l'hora de dir què és el que s'ha d'aconseguir en el terreny del finançament de la sanitat catalana.

Res més, moltes gràcies; moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyora Valls. Correspon ara entrar en el bloc de política territorial i ambiental. En aquest bloc, el Grup Popular ha reservat un seguit d'esmenes, que van correlatives, de la 273 fins a la 326, més l'esmena 332, 333 i 365. Té la paraula la il·lustre senyora Maria Àngels Olano per a la seva defensa.

La Sra. Olano i García

Gràcies, senyor president. Comencem aquest bloc de política territorial i ambiental manifestant per part d'aquesta pobra diputada que amb el breu temps que tenim, naturalment, no podem defensar-les totes, tal com voldríem, però li puc ben assegurar que aquesta és la intenció per part nostra.

Després, també, si m'ho permeten, com avui sembla que estem en una classe de dret i no pas mirant els pressupostos de la Generalitat, els recordaria, sobretot al tripartit, que una herència es pot acceptar de moltes

maneres. N'hi ha una que és a benefici d'inventari; vol dir que per al que t'interessa. Aquesta ens agradaria també, en algun moment, que fos contemplada, perquè tot no s'ha fet malament, eh? (*Remor de veus.*)

En concret, en el bloc que tenim, de política territorial i ambiental, nosaltres considerem que els projectes d'inversió constitueixen un bon referent de quines són les polítiques actives del Govern... (*Veus de fons.*)

El vicepresident segon

Sí, prego, si us plau, a les senyores i senyors diputats, que guarden silenci i respectin el torn de paraula.

La Sra. Olano i García

Gràcies, senyor president. Deia que els projectes d'inversió constitueixen un bon referent de quines polítiques actives porta a terme el Govern. I per això nosaltres considerem que l'annex d'inversions ha de ser un element cabdal. Considerem que ha de ser un document que ha de ser àgil, que ha de tenir vida pròpia i que, per tant, no ha de ser un document en el qual constin les inversions de manera sistemàtica i que es presenti una vegada l'any en els pressupostos de torn i que no tingui cap tipus de contingut més.

És per això que nosaltres hem presentat una esmena, en concret la 273, que és una esmena que contribueix al que dèiem abans de contribuir a la transparència dels pressupostos. Aquesta esmena va adreçada que realment es dotin mecanismes interns de control que puguin servir per simplificar la informació dels projectes, i que contenen també uns mecanismes de seguiment d'aquests. Perquè, com tots sabem, els pressupostos són per a tots els ciutadans de Catalunya i no van adreçats únicament a l'equip de Govern, que naturalment, doncs, té tota la informació, sinó que també han de contribuir que l'oposició puguem fer la nostra tasca, que és veure i vetllar perquè el Govern ho faci correctament. En concret, aquesta esmena, la 273, que feia referència a la transparència, el que proposa és que el Govern trameti al Parlament, amb periodicitat trimestral, l'estat d'execució dels diferents projectes d'inversió inclosos en l'annex d'inversions reals d'aquests pressupostos, i que a més ho identifiqui amb un codi d'actuació..., bé, que les diferents inversions tenen signat.

Em sembla que aquest mecanisme de col·laboració i d'informació bilateral entre l'equip de Govern i l'oposició –i indirectament, doncs, dels ciutadans de Catalunya– és un mecanisme important, donat que tots podem contribuir que aquestes inversions, doncs, realment tinguin un encaix al territori més adient, i això és la voluntat que també volem transmetre des de l'oposició.

En concret, al segon bloc, a l'adreçat a medi ambient, nosaltres..., i jo especialment em centraré únicament en una de les esmenes presentades, la 297, que va adreçada a les polítiques d'implantació de sistemes de qualitat ambiental.

El pressupost de la Generalitat és un pressupost que dedica al medi ambient una quantitat per sota de l'1 per cent del pressupost consolidat. I, en concret, només hi

ha un increment d'un 2 per cent per a les aportacions fetes al món local. És en aquesta aportació al món local on nosaltres trobem que el pressupost no està equilibrat. Perquè hem de recordar que són els ajuntaments els que són els directes garants de les polítiques mediamambientals aplicades, sobretot amb l'aplicació de l'Agenda 21 com a instrument bàsic de control per poder fer polítiques sostenibles. Nosaltres hem vist com ha disminuït la partida d'ajuts a empreses per a la implantació d'aquests sistemes de qualitat ambiental i, una altra vegada, igual que nosaltres plantejàvem en el bloc en què hem parlat de les energies alternatives, hem vist com l'empresa és la gran oblidada, l'empresa, que l'hem d'estimular per tal que impliqui aquestes noves energies i també aquests nous mecanismes de control mediamambiental. Per tant, aquesta esmena nostra, la 297, el que proposa al Govern és un increment d'aquesta partida pressupostària destinada als ajuts a les empreses per a la implantació d'aquests sistemes de qualitat ambiental, amb aquest objectiu d'estimular empreses catalanes per millorar el sistema de qualitat.

Em sembla que són dues esmenes –tant la territorial, en concret amb el model d'inversions, com la dirigida al medi ambient, amb el sistema de qualitat ambiental–, dues esmenes que han constituït els programes, em sembla, de tota la cambra. I que, per tant, haurien d'haver tingut..., la seva prolongació en el pressupost, i no ha estat així. Nosaltres, de nou, convidem l'equip de Govern que si bé ja sabem que no acceptarà les nostres esmenes, com a mínim ho tingui sobre la taula i després ho tingui present en l'elaboració dels propers pressupostos.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Moltes gràcies, senyora diputada. Correspon ara la intervenció al Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per a la defensa de les esmenes que té reservades, concretament de la 421 a la 436, més la 439, 441 i 457. Té la paraula l'illustre senyor diputat Josep Rull.

El Sr. Rull i Andreu

Gràcies, senyor president. Honorable conseller de Política Territorial, honorable conseller de Medi Ambient, en primer terme agrair-los que estiguin presents a la substanciació d'aquest bloc que fa referència a les polítiques dels seus respectius departaments. Nosaltres, i ja s'hi han fixat que al llarg del debat d'aquests pressupostos hem estat extraordinàriament prudents i realistes a l'hora de presentar les diverses esmenes. De fet, nosaltres ja vam rebutjar d'entrada utilitzar el mecanisme de les disposicions addicionals com a mecanisme generalitzat a l'hora de plantejar les nostres prioritats. Vam optar més per centrar una molt gran quantitat d'esmenes en el debat d'altres i baixes. I en aquests moments ens queden reservades les esmenes que considerem més estratègiques, més destacades i perfectament assumibles pel Govern, que canalitzem a través d'aquest mecanisme de disposició addicional.

Permetin-me que divideixi aquesta intervenció en els dos blocs: en el bloc que fa referència en primera ins-

tància al Departament de Medi Ambient i, després, de Política Territorial.

Del Departament de Medi Ambient, jo voldria emfasitzar dues esmenes. Una primera fa referència al Progre-mic, al Programa de gestió de residus municipals a Catalunya. Home, aquest és el primer any que ja disposem del cànon, eh?, en base a la Llei que vam aprovar –que vam aprovar l'any passat. Nosaltres considerem, però, que hauríem d'anar més enllà, i sobretot resoldre algun dels interrogants que tenim i que veiem que des del Departament, com a mínim, no s'hi dóna una resposta clara i nítida, que és: què fem amb les instal·lacions de disposició final del rebuig? Perquè l'estratègia de la valorització, del reciclatge, de la reutilització, de la minimització, home, aquí hi estem tots absolutament d'acord, i de fet la modificació de la Llei reguladora dels residus, aprovada l'any passat, ens hi ajuda. Però, home, mentrestant, és evident que hem de fer alguna cosa amb les instal·lacions finals. Què hem de fer amb l'abocador del Garraf? Què hem de fer amb l'abocador de coll Cardús? Hi ha una línia clara, per part del Departament de Medi Ambient? Nosaltres considerem que més enllà de declaracions del director de l'Agència Catalana de Residus i del conseller, hi ha poc nivell de concreció. I, per tant, escoltin, aquesta esmena, bàsicament, va dirigida..., que els demanem algun tipus d'actuació, els demanem algun tipus de resposta. Perquè a banda dels discursos tenim una realitat que se'ns està menjant, que ens ve a sobre. Per tant, la primera esmena va en aquesta línia.

Segona esmena referida al Departament de Medi Ambient. Nosaltres demanem, doncs, un increment en les inversions en infraestructures de tractament de purins del sector ramader, aquelles explotacions ubicades en zona vulnerable. I aquí em remeto a la interpellació que va substanciar l'honorable senyor Espadaler, en la línia de dir: escolti, facin el pla que vulguin que sempre ens hi trobaran al costat, però facin-lo. Facin alguna cosa. Com a mínim, mantinguin el mateix compromís d'ajut aprovat per unanimitat per tots els grups d'aquesta cambra. El sector ramader, en aquests moments, ja –per una política, que nosaltres no compartim en absolut, del Govern–, ja està expressant la seva disconformitat, el seu descontentament. Corregeixin aquesta tendència. I en el tema de dejeccions ramaderes actuïn, i actuïn en conseqüència.

Respecte a una de les esmenes que ha plantejat el Partit Popular aquí, em sembla que coincidirem en una votació els tres partits que donen suport al Govern i el Grup majoritari d'aquesta cambra, que és l'esmena 324..., que el Partit Popular el que planteja és que no s'ajudi a fer cap dessaladora a la zona del Baix Llobregat. Doncs, escolti, nosaltres discrepem radicalment d'aquest plantejament. Nosaltres, en el seu moment, ja vam plantejar que aquesta era una bona via. I, per tant, aquí coincidirem els seus vots amb els nostres.

Amb relació a Política Territorial, voldria fer referència a cinc elements bàsics. El primer, xarxa viària. I nosaltres hem presentat una esmena referida a l'Eix Transversal. Demanem que a través de la fórmula de disposició addicional..., que ens referim al desdoblament de l'Eix Transversal en la seva integritat. Nosal-

tres ho defensem, bàsicament, per dues raons..., i que, com a mínim, ens fa l'efecte que coincideixen amb algun sector del Govern. La seguretat..., i que per a nosaltres l'Eix Transversal és fonamental per al trànsit regional. Però, escoltin, aquí tenim una entrevista del conseller de Medi Ambient, que diu: «Parlar del quart cinturó com a solució als problemes de mobilitat és un error.» Del quart cinturó en podem parlar, però és bastant curiós, bastant exòtic, que el conseller de Política Territorial ens digui que és una infraestructura del tot necessària i ens expliqui –ens expliqui en el seu tram d'Abrera, com a mínim..., vam començar Terrassa, després vam fer Sabadell, ara estem fent Castellar...– que sí, i el conseller de Medi Ambient ens digui rotundament que no.

Però no entrarem en el tema del quart cinturó, ja el vam substanciar en comissió. Però hi ha una part d'aquesta entrevista que és curiosa, no? Que el conseller de Medi Ambient ens diu: «L'alternativa al quart cinturó és l'Eix Transversal.» Hi ha una resposta que jo els demanaria especialment al seu Grup parlamentari, al Grup d'Iniciativa per Catalunya que la reflexionin. Diu: «Quines alternatives plantegen al quart cinturó per al trànsit internacional, per al gran trànsit de pas?» Diu: «Millorar l'Eix Transversal, que es va fer amb un criteri d'integració paisatgística, però que és un corredor manifestament millorable.» Escolti, que això ho digui el conseller de Medi Ambient. Era bo, el criteri d'integració paisatgística, sí o no? Quan diu que és un corredor millorable, què vol dir? Desdoblar-lo per integrar tot el trànsit de pas, tot el trànsit internacional per l'Eix Transversal? Aquesta és la seva opció? Aquest és el seu plantejament? Escolti, jo això, francament, que ho hagués dit el conseller de Política Territorial, que generalment és un home prudent en les seves declaracions, ens hauria sorprès. Escolti, que ho digui vostè, ens fa l'efecte que aquesta és una contradicció radical.

Per tant, nosaltres quan plantegem el desdoblament de l'Eix Transversal, el que diem és «per canalitzar, per relligar aquesta zona de Catalunya», no per derivar tot el trànsit internacional a través de l'Eix Transversal. Per això hi ha d'haver el quart cinturó, i per això nosaltres defensem el quart cinturó. Per tant, senyor conseller de Medi Ambient, ens preocupa que vostè s'expressi en aquests termes i en aquestes condicions.

Segon element que plantegem –molt ràpidament–: el tema dels peatges. Demanem que es puguin incorporar descomptes i millores per als usuaris habituals a la C-32. I ho fem en unes circumstàncies..., home, que després que la setmana passada aprovéssim aquí la presa en consideració de demanar una llei de creació del fons de rescat de peatges, ens va sortir el senyor Morlán, que és el secretari d'Infraestructures, i ens diu: «Ni parlar-ne.» L'altre dia vaig assistir en un acte que presidia el conseller de Política Territorial, i es va apressar a dir: «Home, el van agafar fora de joc, ben bé... Quan li van fer aquesta pregunta, l'home no sabia massa bé...» No, no, escolti, no ha rectificat, eh?, senyor conseller, no ha rectificat. Per tant, em sembla que en el tema dels peatges, com a mínim les referències crítiques que feia el Grup Parlamentari de Convergència i Unió... No vam tardar, senyor conseller, ni setanta-dues hores que des de Madrid van dir que ni parlar-ne. Doncs, escoltin,

assumim-ho amb pressupostos de la Generalitat. Ho hem fet en el peatge de Mollet, ho hem fet en el peatge de les Fonts; creiem nosaltres que des del Maresme també s'hauria de plantejar alguna solució transitòria en aquesta línia.

Tercer element: la Llei de mobilitat. Se la creuen o no se la creuen, senyor conseller? –se la creuen o no se la creuen? Tota la part de disposicions addicionals, disposicions transitòries i disposicions finals és una tirallonga d'incompliments. Ara ja haurien d'haver presentat la Llei de finançament del transport públic, de la mobilitat sostenible i de promoció de l'ús de combustibles alternatius. No només no l'han presentada, sinó que ens pensàvem que en aquesta Llei de pressupostos hi farien alguna referència, com a mínim hi dotarien alguna partida concreta. No ho han fet; per tant, compleixin aquesta Llei. I compleixin també la Llei del taxi: reuneixin el Consell del Taxi de Catalunya.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Quart element, amb relació als ferrocarrils, la línia 12. Ara tenen la possibilitat també, votant a favor d'aquesta esmena, de dir que creuen en la línia 12 en tota la seva integritat. No ens maregin, si us plau –no ens maregin. Entre les seves declaracions mediàtiques, la substanciació d'una interpellació del Grup Parlamentari Popular l'altre dia i el que diuen els seus alcaldes del Baix Llobregat hi ha una contradicció manifesta. «Línia 12, sí. Des de Castelldefels fins a Sarrià», i, escolti, pot quedar palesada, pot quedar concretada la voluntat política a través d'aquests pressupostos. Facin-ho.

Segon cinturó ferroviari, exactament el mateix.

I acabo, senyor president, simplement amb el darrer punt que voldria subratllar, que és el tema del Pla d'aeroports. Poques o cap ganes de tirar-ho endavant. Per no fer res, no han reunit ni tan sols la Mesa del Transport Aeri. Tenen ara la possibilitat d'expressar la seva voluntat de creure en el transport aeri, votant aquesta esmena del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Avui veurem si entre les declaracions i els fets, doncs, hi ha proximitat o hi continua havent la distància abismal que vostès han demostrat.

I un últim prec, senyors consellers: posin-se d'acord d'una vegada per totes, o si no haurem de demanar al president de la Generalitat que posi ordre entre el Departament de Política Territorial i el Departament de Medi Ambient.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula, per al torn en contra, la il·lustre senyora Bet Font. *(Veus de fons.)* Però, el senyor Roberto Labandera.

El Sr. Labandera Ganachipi

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, parlant del tema dels pressupostos, ara que arribem a la fase final d'aquest debat, jo vull recordar a tots els diputats i a totes les diputades, i especialment, doncs, a aquells que esteu a l'oposició, que la situació del país, la situació del Govern i l'enfocament d'aquests

pressupostos segueixen una línia ben clara. Hi ha un canvi de direcció, deia l'altre dia «un canvi copernicà» de direcció política en matèria de política territorial i d'infraestructures: hem agafat el vaixell de la política territorial i hem canviat l'orientació d'un vaixell, senyor Rull, que anava directe a quedar-se embarrancat en aquella marca corallina, en aquella franja de la costa en què el país estava a punt d'encallar amb els diversos i successius governs de Convergència i Unió, però especialment al final, que va ser inoperant, que no va tenir decisió política i que va deixar al calaix molts projectes que ja estaven prou madurs però que, en canvi, no sortien a la llum. També hem dit que era i és un projecte de transició que, justament, vol significar aquest canvi en l'orientació de les polítiques públiques en matèria de política territorial i en matèria d'infraestructures.

En aquestes esmenes que els dos grups han mantingut vives fins al moment, jo també he trobat una sèrie de blocs. Uns, que parlen de la Llei de barris –això, bàsicament, ho fa el Partit Popular; lamento que no hi sigui en aquest moment la diputada que ha intervingut–; però la Llei de barris ja té un mecanisme fixat en el tema del finançament, uns objectius clarament definits sobre on ha d'intervenir, i, per tant, no podem fer de la Llei de barris una mica el calaix de sastre on vagi a parar tot allò que ens interessi, sobretot per fer –legítimament– erosió política del Govern en determinats territoris.

El segon bloc. Senyor Rull, no hem coincidit tots els grups d'aquesta cambra a crear un grup de peatges, i vam alabar la iniciativa, i ens vam elogiar per la capacitat de consens en aquesta matèria del grup de peatges? Quin sentit té que el seu Grup presenti i mantingui vives tres esmenes, una d'elles, a més a més..., dues idèntiques, repetides, en aquesta matèria? El grup de peatges ja està treballant, i jo crec, senyor Rull, que en benefici de potenciar les iniciatives del Parlament i en benefici de Catalunya, de tot el país, de tots els sectors econòmics i socials, que també hi són presents, en el grup de peatges, no s'haurien de presentar aquestes esmenes, i en realitat en justifiquen clarament el rebuig.

Les esmenes amb relació al tema de la mobilitat. Miri, fa pocs dies hem discutit –vostè també hi era present–, en unes jornades a Sabadell, sobre el desenvolupament de la Llei de mobilitat; una llei que en el seu dia, quan va arribar aquí al Parlament, ja vam dir que era una llei tardana, que era una llei insuficient, però que a causa del mandat dels ciutadans ens toca ara desenvolupar i que s'està treballant i s'està desenvolupant. Aquesta crida de: «Se la creuen o no se la creuen?»,..., sí, ens la creiem, i ja s'hi està treballant. En l'Observatori de la Mobilitat ja s'està treballant; el Decret de convocatòria del Consell Català de la Mobilitat ja està en procés de treball, així com d'altres mesures que, evidentment, senyor diputat, vénen a desenvolupar allò que també a nivell de la cambra, malgrat que no hi va haver unanimitat en tot el text presentat de la Llei, sí que hi va haver una voluntat comuna de tirar endavant aquest tema.

Vostè ens parla de l'Eix Transversal. És realment interessant que el seu Grup presenti aquestes esmenes, perquè vostè deu recordar que en la legislatura passada, en més d'una ocasió, l'Eix Transversal va ser aquí, en

aquest hemicicle, i es va discutir a bastament; ara li pertoca a vostè fer el plantejament de començar a treballar en el tema del desdoblament. El Govern ja ha posat els elements perquè això funcioni i perquè aquest projecte de desdoblament estigui quan hagi de ser. Jo deia l'altre dia a la Comissió «No per necessitar carn de pollastre, els pollastres han de néixer amb vuit dies, neixen amb vint-i-un.» Els processos de les grans infraestructures, senyor Rull, tenen un procés de maduració. Això passa per les altres iniciatives que feu. Ens diu vostè: «Us creieu o no us creieu el tema de la línia 12 del metro?» És clar que sí, però tal com ho diu el Pla director d'infraestructures: en el segon quinquenni, 2005-2010. Allà remetem la realització d'aquestes infraestructures.

Per tant, hem de respectar aquests processos de les infraestructures, hem de respectar sobretot que hi ha uns processos que són necessaris de maduració... Per exemple, el tema del segon cinturó ferroviari, que tots hi coincidim. I és més, senyor Rull, fixi's que la primera vegada que es va presentar una iniciativa sobre el segon cinturó ferroviari en aquest Parlament, ho va fer el nostre Grup, la legislatura passada, parlant del traçat ferroviari Vilafranca - Vilanova. I dèiem «Vilafranca - Vilanova, i després a Igualada», tal com ho van dissenyar, gairebé, els alcaldes d'aquestes ciutats el 1905, eh? Cent anys després, pràcticament, estem tornant a discutir aquest tema. També és una prioritat d'aquest Govern, també és una prioritat en aquesta línia que li deia abans.

Confii, confii en aquest Govern, que a més a més en aquest moment ja ha fet el viratge necessari –aquesta és la funció d'aquest pressupost–, i amb aquest viratge, senyor diputat, podem traçar les línies bàsiques del pressupost dels anys que vénen, anys en els quals aquestes infraestructures que vostè demana també s'aniran desenvolupant.

Per finalitzar, senyor president, rebutjarem les esmenes que han presentat el Grup del Partit Popular i el Grup de Convergència i Unió.

Gràcies, senyor president, senyores diputades i senyors diputats.

El president

Gràcies. Té la paraula la il·lustre diputada senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Es tracta d'una quinzena d'esmenes, entre el Grup Popular i Convergència i Unió, relacionades amb el Departament de Medi Ambient i Habitatge, que comentaré agrupades per temes; és a dir, no aniré consecutivament amb els números de les esmenes.

Abans d'entrar en els blocs, tal com les he agrupades, de residus, aigua, medi natural, qualitat ambiental i habitatge, vull fer un comentari, no me'n puc estar de fer un comentari sobre el que ha comentat el senyor Rull amb relació al quart cinturó i l'opinió del conseller Milà. El senyor Rull ens demanava que reflexionés-

sim. Doncs, miri, senyor Rull, nosaltres ja hi hem reflexionat, i les conclusions d'aquesta reflexió són molt coincidents amb el que deia el senyor Milà en la resta de l'article, que suposo que vostè, per interessos, no el va acabar de llegir, o si més no avui aquí no ha volgut parlar del que també el conseller Milà deia, de potenciar el transport ferroviari, de fer un eix ferroviari transversal, que el ferrocarril arribi als ports i de redistribuir el trànsit cap a altres eixos viaris. I, per tant, vostè va entendre el que en aquells moments li va convenir per venir avui aquí a fer una crítica.

Pel que fa als residus –anant ja a les esmenes concretes–, hi han tres esmenes, una del Grup Popular i dues de Convergència i Unió, que de fet tot el que proposen ja ho té previst el Govern, i, per tant, em sembla que..., no hi donem més voltes: temes relacionats amb el tancament de l'abocador del Garraf, que ja estan previstos –la del Grup Popular–; amb el compliment de les actuacions del Progremic, que el senyor Rull és una de les que ha triat per defensar... El que li volem dir precisament és que aquest Govern una de les coses que farà –que no van fer vostès– és planificar, que, si s'hagués fet, segurament no s'hauria anat fent gros el problema. I, amb relació als purins o a les inversions relacionades amb el tractament de purins, s'ha de dir que precisament el que s'està fent en aquests moments és un treball coordinat amb el sector i amb altres departaments, cosa que abans tampoc es feia, i, per tant, l'actuació que vostès proposen, de suport a les inversions, el Govern ja la té prevista.

Pel que fa a les esmenes relacionades amb l'aigua, i per tant amb l'Agència Catalana de l'Aigua, hi ha una esmena del Grup Popular i una esmena de Convergència i Unió. La del Grup Popular, que és la que té a veure amb la dessaladora –que, com s'ha dit, em sembla que Convergència i Unió ha dit que també votaran amb nosaltres–, de fet no té gaire sentit, aquesta esmena, perquè té a veure amb una regulació, amb unes decisions que no es prenen en aquest Govern, sinó que estan regulades per una norma de rang estatal, i, per tant, no té gaire sentit.

I, pel que fa a la de Convergència i Unió, fa referència al Pla de sanejament d'aigües residuals, i en concret per a la conca de les rieres del Maresme. En aquest cas –ja ho vam dir en el torn en contra de l'esmena a la totalitat–, la situació de l'Agència Catalana de l'Aigua és la que és, i precisament tenint en compte aquesta situació, les actuacions es van programant en base a unes prioritats, a uns criteris d'eficiència i altres que ja són prou coneguts, i, en conseqüència, doncs, les actuacions toquen segons la programació, i en aquest cas la que vostès plantegen no està prevista per al 2004, però està prevista per a més endavant.

Hi ha una esmena –només una– del Grup Popular relacionada amb el medi natural, que té a veure amb boscos i en què el que ens plantegen és que hi hagi una inversió concreta per hectàrea per als boscos del Vallès Oriental. Mirin, a nosaltres no ens agrada que Catalunya sigui una de les comunitats autònomes en què menys s'inverteix en boscos de l'Estat espanyol, i ho volem canviar. I com que ho volem canviar s'està treballant en el pla de política forestal, i allà és on es fixa-

ran uns criteris; en aquests moments no podem dir que per a una comarca concreta s'hi destinin uns diners per hectàrea. I hem de tenir en compte, a més, que el Vallès Oriental és una de les comarques catalanes que, sortosament, de fet, forestalment és més productiva, i segurament també per això, doncs, en els darrers temps també n'ha rebut una major proporció.

Hi han unes altres esmenes del Grup Popular relacionades amb la qualitat ambiental, amb el suport a les empreses, que nosaltres ja hi estem d'acord, que s'ha de donar suport a les empreses, però precisament en aquests pressupostos ja es contemplen unes dotacions importants. I a més a més és que les dotacions que es contemplen es fan en base al que s'ha anat necessitant en els anys anteriors i en base a les demandes que hi han de les empreses. I ens sembla que el que hi ha, amb la demanda que es preveu per a aquest any, doncs, és suficient.

I hi han dues esmenes, una relacionada amb la contaminació lumínica i una altra amb la contaminació acústica, que, de fet, s'està treballant en el desplegament de la Llei, i les esmenes sobre això, doncs, estan en una partida diferent, que té per títol «Estudis i investigació en contaminació atmosfèrica», que, per tant, aquí ja hi ha el que vostès demanen.

Hi ha, per acabar, unes esmenes relacionades amb habitatge, tres en concret, dues del Grup Popular i una de Convergència i Unió, que, de fet, una del Grup Popular i una de Convergència van en el mateix sentit, que és en el de demanar una dotació per a la instal·lació d'ascensors, i el Grup Popular hi afegeix també: «...i a dipòsits d'aigua». El que els hem de dir és que en aquest sentit ja hi ha un pla de rehabilitació del parc d'habitatges, que s'està elaborant en el Departament de Medi Ambient i que ja es contemplen aquestes actuacions.

Res més.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada.

Passem al bloc de política cultural. Té en primer lloc la paraula, per defensar les esmenes del Grup Popular, la il·lustre senyora Maria Ángeles Olano.

La Sra. Olano i García

Gràcies, senyor president. En el bloc de política cultural, nosaltres basarem..., i ho torno a repetir, és que avui al debat cada grup de l'oposició havíem pogut presentar una llista de les esmenes que ens podíem reservar per al Ple, i resulta que aquí s'està parlant de les que ens hem reservat per al Ple i de les que ja van decaure en Comissió. Jo volia fer únicament menció d'això, perquè, clar, em sembla que el criteri del debat no és el correcte. Ho dic perquè les nostres intervencions, en concret, parlo de la meua, està basada exclusivament en la que m'he pogut reservar o m'han dit que m'he pogut reservar; si no, doncs, potser el debat hauria estat més ampli.

Centrant-nos en la política cultural, però també una mica arran del que se'ns ha contestat en el bloc anterior, clar, jo comprenc que des de l'equip de Govern un pugui caure en la paradoxa del monopoli de la veritat; és a dir, el que està inclòs en pressupostos perquè hi està inclòs i el que no perquè ho tenien previst. Home, doncs sí, és una sortida. Bé, si ho tenen previst realment, ja ho veurem al mes d'octubre. I jo..., la veritat, és que ens agradarà veure que les nostres propostes, ja anunciades ara, després estan recollides, perquè, si no, clar, és el Govern perfecte, és l'equilibri total, perquè el que està inclòs en pressupostos, bé, i el que no, ho tenies previst. Realment, una predicció molt bona.

En concret, en educació, nosaltres ens hem reservat per a aquest Ple unes esmenes adreçades a dos sectors..., perdó, a dos agents interventors dintre del món de l'educació: un era dirigit al professorat; l'altre, als investigadors, i el tercer, als alumnes.

En concret, les adreçades al professorat, les hem fet pensant en la necessitat de contribuir a la dignificació de la funció docent. La 472 va adreçada a mesures per afavorir la mobilitat del professorat de les universitats catalanes, en concret, en el tema de formació i motivació dels docents.

També adreçada al professorat, la 499 el que proposa són uns increments retributius dels docents catalans perquè arribi durant el 2004 a la mitjana retributiva dels docents de la resta de l'Estat. El que no pot ser és que els docents catalans, doncs, en algunes escoles rebien quantitats que estiguin... —una altra vegada hem parlat del personal a càrrec de la Generalitat, no només de funcionaris—, doncs, que la mitjana retributiva estigui per sota de la de la resta de l'Estat.

La número 500 va adreçada a equiparar el salari dels docents de l'escola privada concertada al del professorat de l'escola pública. Per què? Doncs, perquè considerem que si és bo fer una aposta per l'escola pública, també ho és de mantenir les escoles concertades que tenim, perquè, si no, tots sabem que no podríem donar una oferta suficient perquè tota la canalla, tots els adolescents, poguessin rebre realment, doncs, la formació que considerem que és bàsica i necessària.

Per què diem, en concret, aquestes mesures de dignificació de la funció docent? Doncs, perquè ja són diversos els estudis que han sortit i que adrecen a conclusions tals com que la formació dels catalans es situa a la cua d'Europa. Estic llegint *El País - Cataluña*, del 9 de juliol, que ens posa a la cua d'Europa quant a la qualitat i a la formació les escoles catalanes.

Per tant, em sembla que aquesta dignificació de la funció docent, aquesta motivació per part del professorat és un bon element per tal de poder arribar a aquest equilibri necessari dintre del món de l'educació.

El segon bloc aniria adreçat, amb una única esmena, ho repeteixo, de les reservades segons la llista de la Comissió, als investigadors. I va dirigida a un pla específic d'integració dels joves investigadors catalans que estan a l'estranger perquè es puguin integrar en les universitats i en el món català. Tots sabem que el tema de les investigacions queda pendent i em sembla que, donat que la situació els empeny cap a fora, nosaltres fem

algun pla estratègic per poder-los després atraure a les nostres universitats i també al nostre món professional.

I la tercera part d'aquestes esmenes reservades va dirigida als alumnes. Sobretot hem volgut, d'una manera específica, posar especial ressò en el tema de la lluita contra l'absentisme escolar. Vull recordar que som la comunitat autònoma en penúltim lloc, només per sobre d'Andalusia, en fracàs escolar. I això ho diuen tots els intervinents en el sector, a més dels professors. És a dir, tornem a trobar-nos, igual que diu *El País* del 9 de juliol, que la formació dels catalans està a la cua d'Europa i a la cua d'Espanya, només per davant d'Andalusia. Per tant, considerem que és necessari un pla de lluita contra aquest absentisme escolar.

I quant als alumnes, també, adreçada a quina formació complementària seria necessària, hem presentat l'esmena 508, adreçada a dotar de recursos humans i econòmics per garantir que en l'ensenyament obligatori hi hagi el domini de llengües estrangeres. És una bona manera de contribuir que els nostres joves realment puguin ser competitiu en el món de l'empresa, en el món dels diferents sectors en els quals poden integrar-se dintre del que seria l'activitat professional.

I també dintre d'aquest bloc hem volgut destacar la 520, adreçada al món de la universitat pública. I ho hem fet mitjançant un pla de finançament de la universitat pública, de tal manera que tingui en compte el pes de la realitat de les universitats privades. Considerem que l'oferta que s'està fent arribar als alumnes és una oferta duplicada i potser ens hauríem de començar a plantejar, doncs, que públic i privat no tenen per què ser dos móns oposats sinó dos móns complementaris.

Per tant, totes aquestes esmenes, que ens diran que ja estan previstes i que obeeixen a una realitat prou coneguda des de la conselleria..., nosaltres hem considerat, i ho volem remarcar, que únicament hem parlat de les reservades per al Ple, no de la totalitat de les presentades dintre d'aquest bloc d'esmenes, i que han estat únicament aquestes les que hem considerat que havíem de defensar en aquests moments, per la seva necessitat i per la seva prevalença en aquest Ple.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'honorable senyora Irene Rigau.

La Sra. Rigau i Oliver

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyors consellers i senyora consellera, les esmenes que defensarem el nostre Grup en aquest apartat per nosaltres són relativament poques, perquè ha estat en l'articulat i en comissió que n'hem defensat la majoria. I també dir que agruparan bàsicament esmenes del món de l'educació i alguna de cultura. També fer una menció a les esmenes del Partit Popular i explicar per què no podem donar-hi suport.

I començaré, doncs, per aquest darrer Grup. No hi podem donar suport..., en Comissió en vam donar en al-

gun cas a alguna, perquè hi coincidíem, però sí que és cert que el PP no ha fet l'esforç de posar puges i baixes. I nosaltres, tot i que érem conscients del destí de la immensa majoria de les nostres esmenes, pensem que es mereix aquest esforç i el treball que hem fet per demostrar, com som nosaltres, que som una alternativa claríssima de Govern, i, per tant, hem volgut fer aquest esforç.

I no només perquè, doncs, el PP ho ha posat tot en aquest sac de les disposicions, sinó perquè hi han també algunes de les propostes que ens fan que pensem que no pertoquen d'una manera més prioritària al Parlament de Catalunya. Per exemple, vostès parlen del càlcul del mòdul del concert –aquest és un bon tema i a Madrid en podem parlar–; vostès parlen, per exemple, d'altres qüestions, que nosaltres no podem acceptar perquè les hem defensat en el Govern i les hem continuat defensant en aquest pressupost, com són les taxes per les segones carreres o el fraccionament, que diuen vostès, de la matrícula, sense interessos –jo crec que han estat mesures molt pensades, molt discutides, que ja no són problema a la comunitat universitària, i que vostès el tornen a treure, i jo, en aquest cas, sóc coherent amb tot el que nosaltres hem anat fent–; d'altres, perquè parlen, per exemple, d'una claríssima aposta pel bilingüisme, com és l'esmena 478, i que, per tant, no li podem admetre.

Però sí que és important, i en això voldria, doncs, centrar les nostres principals paraules..., a centrar-me en les esmenes que hem reservat per a aquest Ple; unes esmenes que hem considerat significatives del que en podríem dir la part negativa del canvi que s'està vivint en el camp educatiu.

Primera, una consideració que ja es va dir en el seu dia, quan vam presentar el que eren les consideracions generals al pressupost, i que s'ha reiterat en totes les respostes, dient que havia estat una prioritat, un increment. I això no ha estat cert. No ha estat cert, i no només en boca nostra, sinó que algun dels principals sindicats de Catalunya els diuen fins i tot quins punts per sota representa l'aportació del pressupost d'Educació d'aquest any amb relació al 2003 dins del pressupost general.

Per tant, des que el van presentar fins avui, han estat moltes les veus de la societat que han anat avalant la raó i els principis pels quals nosaltres defensàvem la nostra esmena a la totalitat. També perquè s'ha fet evident més que mai aquesta gran contradicció i ser víctima del tipus de campanya i del tipus d'oposició que s'havia exercit.

I per això ara nosaltres..., ja ho vam dir, i no farem aquí les esmenes de puja i baixa, dels prefabricats i tot això, sinó que ens centrarem bàsicament en les esmenes que van entorn d'aquest, diguem-ne, canvi negatiu, que és el perjudici a les famílies.

Nosaltres defensem que és bo, com vam dir el dia de la Llei d'iniciativa legislativa popular de zero a tres, és bo avançar en l'ajuda a les famílies en l'atenció dels infants de zero a tres en les llars d'infants, però no pot ser bo fer-ho només en una direcció, perquè de pares i mares que tenen necessitat de conciliar la seva vida laboral i familiar n'hi ha arreu, perquè de nens que pu-

guin trobar un bon suport educatiu en el seu període de zero a tres n'hi ha arreu, i ens sembla totalment injust que només es puguin beneficiar dels ajuts del Govern aquelles criatures que puguin anar a una llar d'infants pública, sabent que no n'hi ha arreu ni n'hi haurà arreu..., ni pot convenir, allà on estan ubicades, a les famílies.

Per tant, nosaltres tornem a defensar, a través de la disposició addicional, la creació del xec llar d'infants, que vol dir que aquella part que va a les llars públiques per abaratir el cost dels pares i les mares de les llars d'infants, també el puguin rebre els pares que van a un altre tipus de llar d'infants i que les necessitats, la localització o la seva manera de veure els porta a gaudir d'una oferta de caràcter social.

Aquesta, per nosaltres, és una iniciativa clau que al llarg de tota aquesta legislatura anirem repetint, igual que anirem repetint la necessitat d'avançar en la gratuïtat del tres - sis en la línia que havia, ja, previst i acordat el Govern anterior.

Per tant, una darrera oportunitat de replantejar la gratuïtat del P-4, perquè aquelles famílies que van matricular, que van apuntar els seus fills a una llar d'infants a tres a anys sabent que tindrien la gratuïtat també a quatre, s'han trobat amb unes condicions diferents i canviades. I d'això en vam dir, i ho és, canviar les regles de joc dels pares que sabien..., quan començaven l'etapa del zero - tres, sabien que el Govern havia fet unes decisions que havien pres forma d'acord, i això els donava la seguretat que tradicionalment en aquest país havien donat els acords de govern.

També, en la línia de la gratuïtat i d'avançar en el suport a les famílies, i d'acord amb tants programes electorals –el primer, el de Convergència i Unió, però també els dels partits que ara governen–, avançar en la gratuïtat dels llibres de text. Aquest tots sabem que és un tema que afecta, i ara que ve el mes de setembre d'una manera clara tornarà a aparèixer aquest debat, i ens semblava que era oportú que en aquest pressupost ja hi hagués un signe d'avenç en aquesta línia. Per tant, la gratuïtat dels llibres de text serà també una permanent, que ja anunciem ara, al llarg de tota aquesta legislatura, per tal d'avançar també en aquesta línia, en totes les famílies i en tots els alumnes, avançar en la gratuïtat dels llibres de text.

I, també, un darrer bloc, relacionat amb un d'aquells punts que el tripartit va escriure i segellar en els pactes del Tinell i que ara, des del Consell Escolar de Catalunya, volen promoure entorn del que en diuen «un pacte», és la coresponsabilitat entre l'escola pública i l'escola concertada per compartir diferents reptes: el repte d'assumir els nois i noies procedents de la immigració, el repte d'integrar les persones amb dèficits, físics o psíquics o sensorials, etcètera, o caracterials.

Per tant, si volem promoure una coresponsabilitat amb els centres concertats més elevada de la que fins ara hi havia hagut..., que nosaltres hi estem d'acord perquè ha estat progressiva per part nostra sempre amb diàleg, no amb imposició, aquesta és la gran diferència, la manera –la manera– d'optar pel diàleg o optar per l'oposició, per la imposició, si volem avançar en aquest acord ho

hem de demostrar, i hem de posar mesures i mitjans perquè, tant en l'acollida de nens immigrants, com en la innovació, com en la formació del professorat, com en els ajuts de beques i menjadors, en totes aquelles mesures aquesta coresponsabilitat pugui ser al màxim, primer s'ha de demostrar que hi ha la voluntat política. Aquí sí que veiem que el discurs va per una línia, i vostès em diran: «Hem incrementat tant les aules d'acollida...», etcètera. Ho veurem a l'inici de curs. Veurem aquests recursos com s'han distribuït. I el que volem veure per sobre de tot és la coherència del discurs, allò que es diu en el Pacte del Tinell i que es vol posar en un pacte, que ja en podem parlar..., perquè un pacte és quelcom més que un acord del Consell Escolar de Catalunya, però que, en tot cas, celebrem que es vulguin comentar determinats temes, però vostès tenien ara la gran oportunitat de posar en aquest pressupost moltes més mesures i amb més dotació per fer realitat aquesta filosofia.

I, en darrer terme, un bloc molt important que creiem cabdal pel sistema educatiu públic, que és que, a través d'una disposició, volem posar, perquè creiem que s'ho mereix, una dotació, com a mínim, dèiem, de 60.000 euros per dissenyar el Pla de formació per als directors dels centres educatius de Catalunya.

El gran repte el tenim en la direcció dels centres públics –ara parlo de primària i de secundària. Hem vist d'una manera convulsa i irregular com s'han nomenat aquests directors. Voldríem que, d'una manera programada, es reconegués l'esforç dels directius dels centres públics amb un pla de formació que constés en el pressupost i que des d'aquest Parlament se'n pogués fer el seguiment adequat.

Aquest és el conjunt, doncs, tant per les esmenes que ha presentat el Partit Popular com les nostres, que sintetitzen aquelles millores que voldríem i que encara ens agradaria poder veure recollides.

Gràcies, senyor president, gràcies per la seva atenció.

El president

Gràcies a vostè. Té la paraula seguidament, per fer un torn en contra, l'illustre senyor Josep Maria Freixanet.

El Sr. Freixanet i Mayans

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats..., bé, en tot cas, en al·lusions al que ha dit la representant del Partit Popular, la diputada del Partit Popular, el tema..., ella ho ha significat pel tema de professorat, investigadors i alumnes, no?

D'alguna manera, amb el professorat ens deia el tema del sou i el tema de formació. Amb el tema de sou el que li podem dir és que, evidentment, no podem estar d'acord amb les seves apreciacions. Una vegada més el Partit Popular ha fet esma d'això, de fer el gran desastre que hi ha en el sistema educatiu a Catalunya. I ens sembla que, una vegada més, doncs..., bé, en tot cas, també part de responsabilitat hi deuran tenir ells, no?; però, vull dir, en tot cas, jo no ho comparteixo. I el que li demano és que..., ja li ho vaig dir un dia des d'aquí, que d'alguna manera surti d'aquestes quatre parets,

no?, i sigui capaç de veure el bategar de la comunitat educativa que no, en tot cas, percep d'aquesta manera el que vostès estan dient. De totes maneres, algunes, eh?, fins i tot m'ha limitat la possibilitat, doncs, la senyora diputada, l'honorable exconsellera, doncs, ja li ha fet una sèrie de consideracions, no?, que en alguns àmbits –en alguns àmbits– podríem compartir.

Però, en tot cas, les retribucions del personal docent de Catalunya en aquests moments no estan per sota ni estan a la cua de la mitjana retributiva dels docents a nivell estatal, al contrari, sinó que estan una mica per sota, tot i que sabem i en som conscients que en alguns casos, doncs, són millorables, i, per tant, en aquest sentit, treballarem amb tots els sindicats per realment fer-ho així.

I, quant al que diu d'equiparar el sou dels professionals de l'ensenyament privat concertat i de l'ensenyament públic, és evident. Jo li diré que el 4 de maig d'enguany es va signar un protocol entre les diferents organitzacions patronals i sindicals de l'ensenyament privat, que ja preveu que al 2005 s'assolirà el 100 per cent de l'analogia retributiva i contempla les matèries proposades que, en algun cas, doncs, d'alguna manera deien les esmenes.

I, quant al Pla de formació permanent i inicial del professorat, doncs, ja s'està treballant amb el Departament d'Universitats, doncs, precisament, per cercar una fórmula que pugui portar ben aviat al fet que aquesta formació pugui tenir un cert rang de llicenciatura en algun moment. I, per tant, doncs, en aquest sentit, ja s'hi està treballant de manera efectiva.

Quant al tema que deia dels alumnes, quan deia el tema de les llengües estrangeres... Evidentment que és un objectiu del Govern, és un objectiu prioritari del Govern el fet, doncs, que els nostres alumnes tinguin una gran formació en tots els camps de les llengües estrangeres, no? I vostès deuen saber que ja es destinen mitjançant el Centre de Recursos de Llengües Estrangeres molts recursos humans i econòmics per aconseguir un nivell elevat de coneixement de les llengües estrangeres per part de tots els alumnes, tant de l'educació primària com de l'educació secundària.

I també saben, doncs, que està previst, s'ha començat, però de manera generalitzada, a introduir una llengua estrangera al cicle inicial de primària i donar-hi un suport específic de cara a un pla de formació del professorat que ha de fer front a aquestes matèries, o que, fins i tot, es pugui contemplar amb la formació inicial del professorat.

I quant al que deia dels investigadors... Vostès demanen un pla per promoure la integració dels joves investigadors, catalans que treballen a l'estranger dins de les universitats i el món professional de Catalunya. Li recalco que el Departament d'Universitats ja està elaborant un programa per al seguiment i consideració de la carrera d'investigadors a Catalunya. És a dir, el DURSI vetllarà perquè els programes que s'estableixin permetin incorporar els millors investigadors als centres catalans. Actualment, ja, a través del programa Icrea, permet, doncs, la incorporació d'investigadors de prestigi al sistema català de recerca.

I, per altra part, ens deia que també l'esmena 520 de-manava impulsar, durant el 2005, un pla de finançament de la universitat pública. Ja existeix un model de distribució del finançament de les universitats públiques. I, a més a més, vostè deia que les universitats privades hi poguessin tenir un accés, malgrat que sabem que el model de distribució del finançament està dirigit a les universitats públiques catalanes, les privades poden gaudir del finançament públic a través, doncs, de les concurrències en convocatòries públiques.

Quant a allò que deia l'honorable diputada de Convergència i Unió...

El president

Ha exhaurit la meitat del temps, més o menys... (*Veus de fons.*)

El Sr. Freixanet i Mayans

Sí, el que passa és que..., com que sembla que no han fet esment, pràcticament, a Cultura, crec que el diputat Boya, doncs, comprendrà que pugui fer una mica d'allargament de la intervenció.

Bé. En tot cas, miri, amb el tema xec de llars d'infants, doncs, no hi estem d'acord. És evident, vull dir. Per tant, en aquest sentit, sí que li podem dir que nosaltres no apostem per aquest sistema que vostès deien. I, tal com es pot veure amb el Decret, doncs, que estableix l'admissió de l'alumnat als centres docents, entenem que això va, el que vostès proposen, en contra de la lliure elecció de centre i de la cohesió social.

I, a més a més, ja li ho hem dit i li ho vam dir en el debat dels pressupostos, que enguany ja s'incrementava la dotació a les famílies, així, de manera global, de 775 euros, que vostès a la seva època donaven per alumne, en els 150 euros/alumne. Per tant, d'alguna manera, el Departament d'Educació fa l'esforç suficient –fa l'esforç suficient– per, precisament, no trencar aquesta cohesió social.

Vostè deia «nosaltres estem demanant –el Govern l'està demanant– un gran esforç a l'escola concertada, no?», cosa que vostès la fan per Decret i vostès no dialoguen. Jo diria que és al revés, en tot cas, vegin la premissa, vostès antigament negociaven i treballaven pràcticament només amb l'escola concertada, i ara el Govern està negociant i treballant amb l'escola pública i amb l'escola concertada, perquè, precisament, nosaltres al que anem és cap a una educació, cap a aquest Pla que deia vostè, no?, aquest Pla d'educació, que volem que s'hi impliqui tothom sense fer aquestes diferències, i posar..., el que s'havia intentat més d'una vegada, posar en contra l'ensenyament concertat contra l'ensenyament públic, o l'ensenyament públic contra l'ensenyament concertat.

Nosaltres el que li podem dir és que, ho sap vostè, amb el tema que vostè ha situat de mesures socials, el tema dels llibres de text, se li va dir, ja, en els debats previs, que aquests pressupostos ja contemplen –ja la contemplen– aquesta gradació cap al fet de què rebran els consells comarcals amb el tema de transport, amb el tema de menjador, i també una partida superior amb el tema, doncs, dels llibres de text.

Evidentment, sàpiguen tots plegats que amb l'acord, amb l'acord que es va signar en el Tinell, i acabo, senyor president, i es recull perfectament en l'elaboració dels pressupostos i amb l'acord concret, es va dir «gradualment en un termini de sis anys anirem al fet que els pressupostos de la Generalitat puguin contemplar, com a mínim –com a mínim–, el fet que estiguem en la mitjana europea», cosa que fins ara no hem estat.

El president

Senyor diputat..., és tot el temps, eh?

El Sr. Freixanet i Mayans

Molt bé, acabo. Tot el tema del personal no li repeteixo perquè aquí ja s'ha dit a bastament.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Té la paraula el senyor Boya.

El Sr. Boya i Alós

Sí. Gràcies, senyor president. Des de l'escó estant, per aprofitar els breus minuts que em queden. En tot cas, per posicionar els grups del Govern en el rebuig de l'esmena, la 475, concretament, argumentant un fet que jo crec que és evident, per altra banda, que ja existeix en aquest moment un programa que està actuant en el tema de la promoció de la salut i des de la vessant de l'exercici físic, i que, per altra banda, existeix, també, una comissió mixta que està treballant en l'àmbit de coordinar i promoure aquests aspectes de transversalitat que ha de tenir l'esport, i molt especialment, també, la presència de la medicina esportiva.

I per altra banda, en la 505, l'esmena que encara quedava viva, doncs, els diputats i diputades coneixen perfectament que el Pla d'infraestructures culturals ha sigut una prioritat no només del Grup Parlamentari que representa aquest diputat, sinó d'alguns altres grups de la cambra, que forma part, també, dels pactes subscrits al Tinell, dels pactes de Govern. I per tant, aquesta és una prioritat que en aquest moment està exercint ja el Departament de Cultura, no només en el programa que s'està redactant, sinó en diverses de les actuacions que s'han portat a terme fins ara. I per tant, amb una voluntat que els territoris, les viles i ciutats de Catalunya tinguin una dotació suficient en l'àmbit de les infraestructures culturals, però molt especialment, també, en l'accés dels ciutadans a la cultura i en la possibilitat d'expressió de l'activitat cultural arreu del territori.

Aquesta esmena parla, també, d'una qüestió que afecta l'ensenyament, i evidentment el Departament d'Ensenyament, ho ha dit molt bé el diputat que m'ha precedit, està treballant en un pla, doncs, d'equipaments en l'àmbit de l'ensenyament, però que segurament no és equiparable al que fa en aquest moment, per qüestions òbvies, a un pla d'infraestructures culturals amb un pla d'equipaments d'ensenyament en una societat que està canviant, per altra banda, d'una forma, jo diria, molt espectacular i que, d'alguna manera, aquest pla d'equipaments educatius, doncs, està concertat amb els ajuntaments i s'hi està treballant, jo crec, d'una forma molt

eficaç, per altra banda, tal com ja ha explicat el diputat que m'ha precedit. Per tant, per aquesta argumentació, rebutjarem aquestes dues esmenes.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Passem al bloc 10. Té la paraula, pel Grup Popular, la illustre senyora Maria Àngeles Olano.

La Sra. Olano i García

Gràcies, senyor president. En aquest bloc, en el número 10, d'organització, administració i aspectes concrets, el Partit Popular de Catalunya ha mantingut viva únicament l'esmena 587.

Aquesta esmena el que proposa és que en el termini de tres mesos el Govern creï una oficina d'informació i control pressupostari, adscrita al Departament d'Economia i Finances i que assumeixi les funcions de seguiment continu de l'execució del pressupost i que en faciliti, de forma clara i periòdica, els estats d'execució. Aquesta esmena la vam fer arribar, via proposta, el dia que el senyor Castells, en la Comissió, ens va fer l'exposició del que era el dictamen econòmic financer; ens va dir, en aquells moments, que li semblava una bona idea, la qual cosa vol dir que no ho tenia previst. Però, en canvi, doncs, ni ho tenia previst ni ho ha inclòs en els pressupostos. Nosaltres, també, lamentem, doncs, que aquest mecanisme de control, aquest mecanisme de transparència, doncs, no hagi pogut estar inclòs dintre dels pressupostos.

Volem insistir que, ara que ja és l'últim bloc, el 10, el Partit Popular ha mantingut esmenes vives fins al ple d'avui, moltes d'elles adreçades a contribuir a aquest control i a aquest seguiment, doncs, a l'annex d'inversions de l'execució del pressupost. Totes aquestes esmenes contribueixen i no són esmenes politicoideològiques, són esmenes que qualsevol grup podia assumir-les, perquè únicament contribueixen a què els comptes tots els ciutadans de Catalunya els tinguin prou clars.

Per tant, volem insistir en la necessitat d'incloure aquesta oficina d'informació i de control pressupostari dintre del nou pressupost de la Generalitat. I, per tant, esperem que el Govern, atès que ja ens ho va manifestar així en Comissió, tingui per bé poder-la incloure i acceptar-la.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'illustre senyor Antoni Castellà.

El Sr. Castellà i Clavé

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, passo a la defensa de les esmenes presentades pel Grup de Convergència i Unió que resten vives en aquest debat, al que és el bloc «organització, administració, aspectes concrets». Per tant, passaré a la defensa de totes

les esmenes –ho anuncio ja, senyor president–, menys l'esmena 594, la 595 i la 596, que les defensarà la illustre diputada Cambra.

Aquest és un bloc, com el nom indica, que hi han diferents conceptes i, per tant, passaré a esmenar els que considerem més importants. L'esmena 589, respecte al cànon de l'aigua, fa la reflexió que mirant la proposta l'aplicació global que es fa és del 6,5 per cent. Aquest no és l'increment que hi havia en el pacte, i ja entenem el que més o menys s'està aplicant. Aquí, el que s'està aplicant és que ja que estem a la meitat de l'exercici, doncs, s'aplica un percentatge en tant tenir la recaptació que hagués esdevingut de l'aplicació respecte a tot l'exercici. Però, clar, un es pregunta què és el que aplicarem en els propers pressupostos, i per tant, si arrossegarem això o regularitzarem i tornarem a quin era el percentatge de l'acord en l'increment. Fins i tot, aquest diputat els diria que estariem disposats a retirar aquesta esmena, si hi hagués el compromís que en el proper pressupost es regularitzà aquest increment de 6,5 per cent. Nosaltres creiem que és més lògic aplicar el que queda d'exercici per seguir en el següent exercici ponderadament l'increment que hi havia pactat fins a aquest moment.

A l'esmena 591, respecte al tipus de quantia fixa de les taxes vigents de la Generalitat de Catalunya, es proposa, en l'articulat, que s'elevi o que la relació vingui esdevinguda de l'aplicació del coeficient de l'1,03 per cent, que nosaltres creiem excessiu i que va en la línia global d'aquell increment de pressió fiscal en tots els àmbits en els quals, reiteradament, en diferents intervencions, i que ens hi podem adreçar novament aquesta tarda en el debat de la Llei d'acompanyament, doncs, s'ha esdevingut fins ara. Nosaltres creiem, en aquesta esmena així ho posàvem, que seria més lògic posar l'1,02 per cent.

Després tenim dues esmenes més, la 599 i la 601, que es refereixen concretament al que és el parc de bombers. En la primera esmena ens veiem, i dic «ens veiem quasi bé forçats» a posar una disposició addicional, en la qual demanem que el Departament d'Interior doti tots els parcs de bombers de mitjans materials i d'un fons de maniobra que els possibiliti la realització de les obres de manteniment. Per què? Home, bé, posterior al debat que hem tingut, tant a l'esmena a la totalitat com a l'estat d'ingressos i despeses de la secció corresponent, en el qual, en aquest camp, tant les partides d'extinció d'incendis per a la campanya de l'estiu es rebaixaven substancialment, però, fins i tot, el capítol 2 i el capítol 6 quedaven rebaixats respecte a l'anterior pressupost. Per tant, nosaltres creiem que la dotació per parcs de bombers és flagrantment insuficient i per això el que demanem és que es tingui en compte, i per això addicionem aquesta nova disposició en l'articulat.

En una línia similar, i no sortint de la mateixa temàtica, reclamem també la creació de l'escola de bombers, el desenvolupament reglamentari i que el Govern habiliti les partides pressupostàries necessàries per posar en marxa l'escola. Això és una demanda del sector, vostès ho saben molt bé. És una demanda reiterada. Creiem que és necessari que es creï l'escola. Saben perfectament que la creació de l'escola, en aquests moments,

només estava pendent d'adjudicació de les obres. És un compromís del Grup de Convergència i Unió i creiem que és necessari que això es tiri endavant.

Per una altra banda, en l'esmena 600, nosaltres fèiem la reivindicació que es dediquin els recursos a implementar les polseres electròniques o els mitjans telemàtics més adients per als agressors en els casos de violència domèstica. Un tema que ens «frapa» últimament, i que, a més, recordaré als senyors i senyores diputats que tenim una proposició no de llei, aprovada en aquesta legislatura, la qual ens dóna aquesta obligació a començaments d'octubre, primers d'octubre. No hi tenim cap partida destinada en aquests pressupostos. Per tant, mentre el compliment a primers d'octubre que hi hagin aquestes mesures, és necessari que això estigui contemplat en aquest Projecte de llei.

I ja per acabar, en aquesta intervenció faria referència, també, a l'esmena 602. Fa referència a la necessitat de destinar, com a mínim, el mateix pressupost que teníem en l'exercici 2003, pel que fa al desenvolupament de polítiques de la societat d'informació en les administracions públiques, en compliment del pacte per al desenvolupament de la societat de la informació. Hi posem «com a mínim», i vam tenir ocasió de parlar-ho en el debat a la totalitat com a seccions a esmenes d'altres i baixes del Departament d'Universitat, Recerca i Societat de la Informació, perquè en el Grup Parlamentari, a Convergència i Unió ens sorprenia profundament la reducció de pressupost en el camp de la societat de la informació. Per tant, el que sí que els demanem és que com a mínim mantinguem el mateix nivell pressupostari que teníem en el 2003.

Acabo aquí la meua intervenció, senyor president, per passar la paraula a la senyora Cambra.

El president

Té la paraula la il·lustre senyora Josefina Cambra.

La Sra. Cambra i Giné

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, a veure, presento la defensa de les esmenes 594, 595 i 596 en un sol bloc. Decau la 598, perquè, realment, fa pocs dies va haver-hi la compareixença del conseller, en la qual, doncs, es va donar a conèixer el Pla per al 2004.

El que demanem fonamentalment en l'esmena 594 és un increment del pressupost destinat a la cooperació al desenvolupament. El Govern augmenta en 5 milions l'ajuda. Estaven previstos 3 en el Pla director, per tant, és evident, no?, que hi ha un increment, 2 milions per sobre dels 3 de base indicats. I, per tant, amb tot el reconeixement que això representa un augment global significatiu respecte al 2003, i per tant, respecte a l'aportació del Govern anterior, voldria destacar que aquest augment és del tot insuficient per assolir els compromisos del Govern, i que el mateix conseller va fer explícits en aquest Parlament, i complir, doncs, a més, el programa del tripartit. Hem de tenir en compte, a més, que l'aportació actual, que està consignada específicament a l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament... Deia que li han de restar una part

de despeses que vénen de capítol 1, capítol 2, capítol 6, i que, per tant, al final el que realment es destina a ajut real, doncs, no està gaire per sobre d'aquests 3 milions que el mateix Pla director ja contemplava. Per tant, entre aquest 3 i aquest 5 tampoc són tant –tant– el 5, sinó que l'augment, al final, realment, no és un gran augment i no estem en conseqüència tant per damunt d'aquesta xifra. Dificilment veiem que es pugui assolir complir amb el compromís d'aquest Govern d'arribar com a mínim al 0,7 per cent dels tributs propis del pressupost de la Generalitat, al final d'aquesta legislatura, o sigui el 2007.

Hauríem d'haver demanat, per tant, un increment molt superior al que estem aquí indicant, eh? Diem «1 milió d'euros més», 1 milió d'euros més per arribar, almenys, als 6, aquests 6 primers que tant se n'havia parlat i que havien sortit, fins i tot, en els mitjans de comunicació, en lloc dels 5. Per tant, un increment que com a mínim cobreixi d'una manera més significativa algunes partides.

I a què pensàvem que era interessant assignar-ho? I aquí entrarien les altres dues esmenes. En part, dèiem, uns 500.000 euros i una meitat a incrementar les accions a fer en l'àmbit de la lluita contra la sida en els països en vies de desenvolupament. I ja sé que em respondran que ja hi han partides per a això i que, en general, per combatre, doncs, existeixen partides per combatre el tema de totes les malalties infeccioses. Però estem dient d'incrementar, i d'assignar específicament a la sida, perquè, vist el panorama i l'elevada prevalença i l'interès intrínsec, biològic, de l'estudi d'aquesta malaltia, sense menyspreu d'altres malalties, creiem que és interessant destinar uns fons complementaris específics. La malària, per exemple, que és un dels que estan citats, si s'escau, ajudes en un futur podrà haver-hi, però avui per avui no hi ha tants tractaments curatius, sinó preventius, o sigui que és un comportament endèmic en què la prevenció té un efecte. (*Remor de veus.*)

La tuberculosi, que és un dels altres que es podrien citar, més que temes d'investigació farmacològica, la seva prevalença va molt lligada a les condicions higièniques de l'entorn. Barcelona, per exemple, és un lloc d'elevada prevalença, i això és un tema d'higiene pública i de condicions de salubritat. Se sap perfectament com curar-la. Tractaments llargs que la població afectada no compleix, per condicions culturals i de salubritat del seu microentorn en són la causa. Per tant, especifiquem, especifiquem, doncs, amb la sida.

I també les altres..., per a l'última esmena, dèiem 500.000 euros més per ajut al poble saharià. Hi ha d'haver un compromís solidari amb el poble saharià i amb la seva gent, que han de suportar situacions doloroses i no poden dur una vida normal i digna, i la millor manera és fer-ho explícit en els pressupostos, no com una frase més i empaquetat amb assignacions conjuntes.

I per tant, doncs, acabo aquí la meua intervenció. Queda, doncs, deia l'altra, la 598, que ha decaigut.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Entenc que ha retirat l'esmena 598. Gràcies. Per fer el torn en contra, té la paraula l'illustre senyor Joan Ridao.

El Sr. Ridao i Martín

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la veritat és que sota aquest anunciat tan precís del bloc número 10, que parla d'organització, administració i aspectes concrets, la veritat és que, malgrat que s'hi alludeix aquests aspectes concrets, el que s'inclou és tot un seguit d'aspectes molt heterogenis i molt diversos, no?, tot i que jo crec que els dos grups esmenants hauran de reconèixer que per primera vegada hi ha hagut un esforç des del punt de vista de la tècnica legislativa d'una certa claredat expositiva i també d'una sistemàtica que afavoreix el debat, entre altres coses perquè hi ha algunes determinades previsions que es repeten en els successius debats pressupostaris en aquest capítol, que ja no s'inclouen bàsicament perquè són aspectes pressupostaris o aspectes que tenen a veure amb el patrimoni de la Generalitat que tenen tal substantivitat que han estat incorporades via llei d'acompanyament, i per la seva vocació de permanència en l'ordenament legal tenen, evidentment, una... s'han de residenciar lògicament en altres aspectes, en altres lleis materials corresponents, no?

Anem a pams, perquè, tot i així, resten algunes esmenes, algunes han estat retirades, i faré referència, intentaré, almenys o miraré de contradir la majoria de les que han estat defensades en aquest acte, no? Al Grup Popular li resta una sola esmena en aquest grup, que és la 587, que és una esmena que és substancialment idèntica a la 603, del Grup de Convergència i Unió, que demana, en síntesi, la creació d'una oficina pressupostària que hauria de fer el seguiment, el control de l'execució pressupostària i també, lògicament, una tasca d'assessoria d'acompanyament als diferents diputats i diputades, pel que fa a l'aprovació, pel que fa a la comprovació de l'estat d'execució i a la liquidació del pressupost, i des de la majoria i des del Govern li volem dir al Grup Popular que estem bàsicament d'acord amb aquesta esmena, la compartim, però no voldríem residenciar aquesta oficina pressupostària en el marc de l'Executiu.

De fet, en l'Acord de govern que té signat el Govern catalanista i d'esquerrers, el que preveu precisament és la creació d'aquest organisme, traslladar-ho al debat sobre la reforma al Reglament d'aquesta cambra per tal que, en definitiva, sigui el legislatiu qui disposa d'aquest instrument que ens sembla que és molt important.

De fet, en el marc del Govern, de l'Executiu, vostès saben perfectament que en aquests moments ja hi ha determinats mecanismes d'instruments de fiscalització de l'execució pressupostària previstos, per cert, a les diferents lleis, entre altres a la Llei de finances de la Generalitat, que preveu un paper per a la intervenció general, per a la pròpia Direcció General de Pressupostos i del Tresor, i també, fins i tot, amb l'obligació que preceptua la llei de trametre periòdicament, trimestralment, la liquidació del pressupost d'aquest Parlament. Aquest, en definitiva, és l'espectre de funcions que en

qualitat li corresponen al Govern i entenem que en el marc de la reforma al Reglament del Parlament, evidentment, s'hauria de dotar aquesta cambra d'aquesta oficina pressupostària que vostès demanen.

Per tant, és per aquest motiu, i creguin-me que no li faré cap favor, ni al Grup esmenant ni a aquest Parlament, que donéssim suport a aquesta esmena, perquè el que entenem que seria procedent és que aquesta oficina depengués directament d'aquest Parlament i no del Govern.

El Grup de Convergència i Unió presenta diferents esmenes que podríem agrupar bàsicament en cinc grans apartats, no? El primer seria tot un seguit de normes tributàries, l'esmena 588 a la 591. Jo diria que la constant, una mica el comú denominador de totes elles és la voluntat de retallar o de disminuir la capacitat recaptadora del Govern suprimint, per una banda, determinats conceptes i per l'altra proposant increments que són inferiors a l'índex de preu al consum, o almenys al que està previst per a l'exercici d'enguany, no?

Per exemple, les esmenes 588 i 589 es refereixen a les escales que preveu la Llei per a determinats gravàmens; en concret, l'article 36 preveu el gravamen que en el seu dia va crear la Llei de protecció civil, per tal que les diferents empreses sotmeses pel seu volum, per la seva dimensió al Pla especial de protecció civil contribueixin també amb una taxa. El que es proposa amb l'esmena del Grup de Convergència és preveure un increment per sota l'IPC, per tant un increment per sota del 2,6 per cent, que és el que aplica amb caràcter global aquest projecte i és per aquest motiu que lògicament no podem donar satisfacció a aquesta esmena.

L'article 37 també ha estat esmenat amb un increment que es proposa del cànon de l'aigua que no s'ajusta al que marca el mateix Programa d'actuació i de finançament de l'Agència Catalana de l'Aigua i, per tant, en aquest sentit –per cert és un gravamen que en el seu dia el propi òrgan rector d'aquesta Agència va adoptar, que és de l'IPC més un 1,5 per cent–, per tant, amb respecte al mateix criteri adoptat per aquest organisme autònom, aquesta esmena tampoc no serà acceptada.

L'esmena 590 proposa suprimir l'article 2 de l'article 37, que és el que fixa els determinats valors que serveixen per fixar el cànon de l'aigua per a les explotacions ramaderes, i aquí m'hi volia detenir perquè és un tema especialment sensible, per dir que des del Govern entenem que els establiments ramaders també han de contribuir a subvenir el funcionament de les diferents infraestructures hidràuliques de què es beneficien lògicament. Les quantitats que preveu la Llei, el Govern entén –i els grups que li donen suport– que són prou raonables, no són excessivament oneroses, i el gravamen general fins i tot s'afecta amb un coeficient zero que, en definitiva, llevat de casos especialment rellevants pel que fa a la contaminació, entenem que indica un tracte suficientment preferent i, contràriament, entenem que si establíssim, doncs, una exempció total i absoluta, contràriament al que probablement sí que la pretensió del propi Grup esmenant, doncs, el que aconseguiríem finalment és fomentar i estimular les pràctiques contaminants i, per tant, fins i tot vulneraríem aquell principi general que diu que qui contamina paga.

L'esmena 591 proposa un increment –com deia el senyor Castellà– del 2 per cent de totes aquelles taxes de quantia fixa que estan previstes a la Llei enfront del 3 per cent, que és el percentatge que fixa el projecte que, per cert, és idèntic percentatge al que fixava el Projecte de Llei pressupostària de l'any 2003, i, per tant, per coherència amb la llei que fins ara ha estat en vigor i també per intentar-nos ajustar al màxim possible al que és el cost real dels serveis reals que es presenten en aquests moments per part de l'Administració i per acostar-nos, ni que sigui a aquest percentatge del 2,6 per cent de l'índex de preu al consum, és per això que aquesta esmena tampoc serà votada favorablement.

Un segon bloc a una sola esmena singular, que és la 593, fa referència a la delegació del Govern de la Generalitat a Madrid i proposa, a través d'una disposició addicional tercera que seria suprimida, el fet que es prevegi un règim..., que no es prevegi un règim d'autonomia econòmica d'aquesta delegació.

Entenem que aquest règim econòmic autònom i diferenciat de la delegació està plenament justificat, entre altres coses perquè aquesta delegació –com vostès saben– té ingressos propis, entre altres coses amb la venda de llibres i altres materials i, per tant, d'aquesta naturalesa, si vostès volen, una mica heterodoxa es deriva, òbviament, un fet que, a diferència d'altres delegacions territorials que no són la delegació de Madrid, doncs, se'n deriva la necessitat que actuï, per exemple, com un museu o com un parc natural, per tant, amb el degut control, fiscalització i transparència que actuï en el seu règim econòmic i financer de forma autònoma.

El tercer apartat, al qual es referia especialment la senyora Cambra, és el relatiu a la cooperació al desenvolupament. El fil, diguem-ne, roig que condueix la majoria d'aquestes esmenes és lògicament una major dotació d'aquest fons de cooperació al desenvolupament. Jo ja entenc, i cregui'm que ho entenc perfectament, senyora Cambra, que és obligació de l'oposició demanar més diners, jo ho he fet en més d'una ocasió des d'aquesta mateixa tribuna, però l'obligació del Govern i dels grups que li donen suport és de fer les coses de manera, diguem-ne, que sensata. I miri, vostè sap perfectament i, de fet, vostè ho ha reconegut, que el Fons s'incrementa enguany un 36,5 per cent. I no només s'incrementa un 36,5 per cent, sinó que el Pla anual, que vostè mateixa ha vingut a reconèixer que no només ha estat aprovat pel Govern, sinó que ha estat presentat al Consell Català i entrat també formalment a aquesta cambra, ja preveu, entre altres coses, doncs, complir escrupolosament allò que preceptua la Llei 21/2001, i, per tant, des d'aquest punt de vista, entre altres actuacions, estan contemplades, doncs, actuacions en matèria sanitària, actuacions de caràcter interdisciplinari en matèria, doncs, de prevenció, de protecció o de tractament de malalties infeccioses, entre elles la sida, encara que no se citi de forma explícita, i, per tant, des d'aquest punt de vista, doncs, entenem que aquest fons està suficientment dotat per a enguany, sens perjudici que de cara a pròxims exercicis pugui veure incrementada la seva quantia.

El quart apartat té a veure amb diferents esmenes al Departament d'Interior, especialment en l'àmbit de la

protecció civil i dels bombers. Bàsicament hi ha dos tipus d'esmenes, unes que preveuen, a través de diferents disposicions addicionals, d'incrementar les previsions de substitució i de renovació d'equipament per als bombers. Vostès saben, i els diputats que segueixen aquesta matèria, que cada any, i també era obligació dels anteriors governs, preveure la renovació i actualització del material que resta obsolet i els equips dels bombers, i amb això enguany tampoc hi ha cap diferència. El Govern ha previst un pla específic de previsió per substitució, periòdicament, d'aquest material, entenent que hi ha un adequat equilibri entre l'objectiu de protegir les persones i els béns, i també, lògicament, la contenció a la despesa, però el cert és que el pressupost d'enguany –i amb això acabo, senyor president–, l'increment que experimenta aquesta partida és del 1.648 per cent, la qual cosa suposa un esforç inversor molt, molt notable.

I pel que fa a la creació de l'Escola de Bombers, en un context en què el Govern ja ha anunciat, ja ha fet públic –ho va fer la mateixa consellera d'Interior–, en la Comissió corresponent d'aquest Parlament, de plantejar la redefinició del que seria l'actual Escola, en la línia de crear una escola de seguretat pública que agrupi no només mossos d'esquadra, policies locals, sinó també bombers; de moment entenem que l'actual Escola, creada l'any 1996, compleix les seves funcions, i el fet que sigui un organisme autònom o, en definitiva, tingui una organització jurídica i una personalitat jurídica que no sigui la d'un organisme autònom no treu que, evidentment, la seva feina la pugui fer molt ben feta, sens perjudici, lògicament, que en un horitzó raonable de temps el Govern finalment decideixi crear aquesta Escola, que entenem que serà una eina molt important al servei no només de la protecció civil, sinó evidentment també de la seguretat pública en aquest país.

Moltes gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Cridem a votació. *(Pausa llarga.)*

Senyores diputades, senyors diputats, els proposo que fem la votació a partir del següent criteri. Primer votàrem les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya: un primer bloc amb les esmenes 22, 84, 96, 100, 109, 111, 114, 277, 308, 321 i 323; un segon bloc amb un nombre considerable d'esmenes que, en tot cas, esmentaré després, i finalment, el tercer bloc amb la resta d'esmenes. Seguidament votàrem totes les esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. I després el Dictamen, també, en el qual hauríem de fer dues votacions.

Fem... *(El Sr. Puig i Godes demana per parlar.)* Senyor Puig. *(Pausa.)* Sí, no toqui re, ja veurà com va sol. *(Ri-alles.)*

El Sr. Puig i Godes

Ara sí. President, demanaríem votació separada d'una esmena del bloc d'esmenes de Convergència i Unió.

El president

Val. Doncs, ja ho farem després, quan toqui.

El Sr. Puig i Godes

Perfecte.

El president

Fem primer les votacions del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. I el primer bloc, hi insisteixo, serien les esmenes 22, 84, 96, 100, 109, 111, 114, 277, 308, 321 i 323.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 70 vots en contra i 59 vots a favor.

Seguidament, el segon bloc. Al bloc en qüestió hi hauria les esmenes següents: 97, 98, 99, 101, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 110, 112, 113, 115, 324, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 516, 517, 518, 519, 520, 521 i 522. És correcte? *(Pausa.)* Doncs, votem aquest segon bloc.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades amb 15 vots a favor i 117 vots en contra.

Finalment, el tercer bloc seria la resta d'esmenes que queden vives del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 73 vots en contra, 44 abstencions i 15 vots a favor.

Seguidament, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió demana votació separada d'una esmena. Concretament, senyor Puig...?

El Sr. Puig i Godes

Sí, senyor president, l'esmena número 120, que fa referència a la modificació per tal d'atendre les ajudes per les oliveres...

El president

L'esmena 120.

El Sr. Puig i Godes

...afectades per les gelades. Gràcies.

El president

Comencem amb l'esmena número 120.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 59 vots a favor i 72 en contra.

(Remor de veus.)

Seguidament –si us plau...–, seguidament posarem a votació el Dictamen. En primer lloc, s'ha demanat vo-

tació separada de la segona part de la disposició addicional dotzena... (*Veus de fons.*) És cert, queda votar tota la resta d'esmenes de Convergència i Unió.

Per tant, votarem seguidament la resta d'esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 73 vots en contra, 15 abstencions i 44 vots a favor.

Anem a la votació del Dictamen. En primer lloc, votarem, separadament, la segona part de la disposició addicional dotzena, des de l'expressió «fins a un màxim d'1.600.000 euros» fins al final de la disposició. Queda clar? (*Pausa.*)

Doncs, comença aquesta votació estrictament.

Comença la votació.

La segona part d'aquesta disposició addicional dotzena queda, doncs, rebutjada per 130 vots en contra.

I, per tant, queda ara..., posem a votació la resta del Dictamen –la resta del Dictamen. D'acord.

Comença la votació.

El Dictamen ha estat aprovat per 73 vots a favor i 58 en contra.

Se suspèn la sessió fins a dos quarts de cinc de la tarda, amb el benentès que el que hem anunciat al matí, que la votació no es faria abans de les set..., els comunico que la votació es farà just quan s'acabi el debat del segon punt de l'ordre del dia. És a dir, comencem la sessió a dos quarts de cinc, i quan acabi el debat d'aquest punt de l'ordre del dia, que és la Llei d'acompanyament, farem la votació. L'hora, no m'atreveixo a dir-la, sincerament.

Comencem a dos quarts de cinc. Gràcies.

La sessió se suspèn a un quart de tres de la tarda i cinc minuts i es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i sis minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i la lletrada Sra. Casas i Gregorio.

Al banc del Govern seuen el conseller en cap, el conseller de Relacions Institucionals i Participació, els consellers de Política Territorial i Obres Públiques, d'Economia i Finances, de Governació i Administracions Públiques, les conselleres d'Educació i de Salut, el conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, la consellera de Benestar i Família, i el conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

El president

Es reprèn la sessió.

Projecte de Llei de mesures fiscals i administratives (tram. 200-00003/07)

El segon punt de l'ordre del dia és el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Economia i Finances i Presupost sobre el Projecte de Llei de mesures fiscals i ad-

ministratives. D'acord amb l'article 101, presenta la iniciativa l'honorable senyor Antoni Castells, conseller d'Economia i Finances.

El conseller d'Economia i Finances (Sr. Antoni Castells i Oliveras)

Molt honorable senyor president, senyores i senyors diputats, és un honor presentar en nom del Govern la Llei de mesures fiscals i administratives, normalment coneguda com a Llei d'acompanyament.

El Govern ha volgut que aquesta Llei respongués realment a la seva finalitat, que és la de canalitzar mesures indestriablement lligades als pressupostos, però que no troben en la mateixa Llei de pressupostos, per les seves característiques, sobretot de temporalitat, de vigència anual, l'encaix apropiat. I, en canvi, ha tractat al màxim d'evitar que, com un mal ús n'ha fet costum, aquesta Llei es convertís en el refugi de disposicions i mesures que han de tenir el seu propi i singular tràmit parlamentari, per una qüestió elemental de transparència i respecte de les regles del joc.

Per aquest motiu, aquest Projecte de llei de pressupostos respon a tres característiques fonamentals: la primera, la de la simplificació respecte de textos normatius similars presentats en el passat, per evitar, precisament, aquest ús abusiu de la Llei d'acompanyament. En segon lloc, la de la racionalització i complementarietat en relació amb la Llei de pressupostos; és per aquesta raó que en aquesta Llei troben l'encaix apropiat un conjunt de disposicions tributàries, evidentment vinculades a l'estat d'ingressos del pressupost, però que tenen una voluntat de permanència més enllà de la del simple exercici pressupostari; en segon lloc, un conjunt de mesures relatives a les finances, la contractació i el patrimoni de la Generalitat, i, en tercer lloc, un conjunt de mesures relatives a l'organització i ordenació del sector públic autònom. I en tercer lloc, la tercera característica és la d'economia, és a dir, en aquesta Llei s'inclouen mesures que exigeixen un canvi normatiu de rang legal, és a dir han de ser aprovades per llei, però que tractats individualment obligarien a fer per elles soles una llei d'article únic que, sens dubte, seria excessiu i no semblaria en absolut justificat des d'un punt de vista d'economia de recursos.

Aquestes són, doncs, les tres característiques que tipifiquen aquesta Llei. D'acord amb aquest plantejament, el Projecte s'estructura en dos títols: el primer títol de mesures tributàries, el títol primer, i el títol segon de mesures administratives.

En primer lloc, i pel que fa a les mesures fiscals, en la llei que es presenta s'han adoptat mesures relatives tant a tributs cedits com a tributs propis. Algunes d'aquestes mesures introdueixen beneficis fiscals en atenció a determinades situacions que mereixen la protecció dels poders públics –vidus i vídues, disminuïts–; altres comporten una modificació dels tipus o de les quotes necessaris d'adoptar des de la responsabilitat d'obtenir nous ingressos o per determinades raons de tipus econòmic i que ens han de permetre, juntament amb la contenció de la despesa, contribuir a la reducció del dèficit.

Entrant al comentari individualitzat de cadascuna d'aquestes mesures, quant a l'impost sobre la renda de les persones físiques, la Llei de mesures d'acompanyament introdueix una nova deducció en el tram autonòmic de la quota aplicable per a aquells ciutadans i ciutadanes que esdevinguin vidus o vídues durant l'exercici i en els dos exercicis immediatament posteriors. L'import de la deducció s'ha fixat en 150 euros, quantitat que s'eleva fins a 300 en el cas que el vidu o la vídua tinguin descendents al seu càrrec. Aquesta mesura és un exemple de les polítiques socials del Govern que, he de recordar-los que constitueixen una prioritat de la nostra acció i que representa, aquesta mesura, un suport addicional per a aquestes persones durant els primers tres anys de la seva nova situació, sens dubte els més difícils.

L'impost sobre el patrimoni, i en el marc de les polítiques de protecció de les persones amb disminució, s'ha introduït un benefici fiscal consistent en la bonificació del 99 per cent del valor del patrimoni especialment protegit de què sigui titular una persona amb una disminució psíquica igual o superior al 33 per cent o amb una disminució física o sensorial igual o superior al 65 per cent.

Per acabar amb les mesures que afecten la imposició directa m'haig de referir a l'impost sobre successions i donacions. La Llei encarrega al Govern l'elaboració d'un projecte de llei que escometi la regulació d'aquest tribut i que haurà de presentar en aquest Parlament en el termini màxim de sis mesos.

Tal com ja vaig anunciar en la meua compareixença davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost d'aquesta cambra, el dia 3 de febrer passat, el Govern no té intenció d'eliminar l'impost, però sí de reformar-lo a fons, de manera que en quedin exonerats una part molt important dels actuals contribuents, simplificant-lo i millorant-ne l'equitat, amb un augment significatiu del mínim exempt i un tractament més favorable de la transmissió de l'habitatge habitual i dels actius efectivament afectats a una activitat empresarial. Alhora, la Llei haurà de servir per recollir i, si s'escau, modificar tota la normativa fins ara aprovada amb relació a aquest impost, eliminant la dispersió avui existent i reforçant així la seguretat jurídica dels contribuents.

En relació amb la imposició indirecta destaquen les dues novetats que es proposen quant al tipus de gravamen en l'impost sobre actes jurídics documentats. D'una banda, s'implanta un tipus reduït del 0,3 per cent per als documents de constitució de drets reals a favor d'una societat de garantia recíproca; tenint present que els clients d'aquestes societats de garantia recíproca són les petites i mitjanes empreses, el resultat immediat d'aquesta mesura és l'abaratiment dels costos suportats per aquestes empreses quan acudeixen al finançament aliè, a través d'aquestes societats de garantia recíproques, amb l'aval de dites societats.

D'altra banda, es fixa un tipus general de l'1 per cent aplicable a tots els documents notariais, llevat dels documents d'adquisició d'habitatges declarats protegits, que se'ls aplica un 0,1 per cent, i per als documents en què s'hagi renunciat a l'exempció de l'IVA, que és d'un 1,5 per cent, així com del 0,3 per cent assenyalat res-

pecte de les societats de garantia recíproques. Cal subratllar que aquest nou tipus és ja vigent avui a la gran majoria de comunitats autònomes, com per exemple Andalusia, Aragó, Castella-Lleó, Galícia o València.

Per acabar amb les mesures fiscals relatives als tributs estatals cedits, cal destacar la introducció del tipus de gravamen autonòmic en l'impost sobre les vendes minoristes de determinats hidrocarburs: per a les vendes de gasolines, gasoli i querosè d'ús general es fixa un tipus de 24 euros per mil litres, és a dir 2,4 cèntims d'euro per litre; per als gasolis d'ús especial i de calefacció de 6 euros per mil litres, o 0,6 cèntims d'euro per litre, i per les vendes de fuel, d'1 euro per tona.

La norma preveu que aquest nou gravamen s'apliqui a partir de l'1 d'agost proper. Els rendiments obtinguts, que segons les previsions realitzades seran de l'ordre de 60-65 milions d'euros, queden afectats en la seva totalitat al finançament de despeses sanitàries, d'acord amb el que preveu l'actual sistema de finançament autonòmic.

Com ja vaig assenyalar en la presentació dels pressupostos, el Govern ha de fer front a un dèficit important. Per reduir aquest dèficit, i cal reduir-lo perquè ens hi obliga la normativa legal, els instruments de què disposem són molt limitats. No podem, en contra del que alguns han pretès, aplicar impostos sobre l'alcohol o el tabac, perquè no tenim capacitat normativa per fer-ho. Per a l'IRPF sí que en tenim, però qualsevol canvi que introduïssim –hipòtesi que no hem considerat– produiria efectes en l'exercici següent, no en l'actual i, en tot cas, els efectes recaptatoris no es notarien fins a l'any 2006.

De manera que l'alternativa real que teníem al davant en el moment d'elaborar els pressupostos era o bé establir aquest impost o bé presentar un pressupost amb un dèficit força més elevat, renunciant a utilitzar els instruments fiscals que tenim al nostre abast. Creiem honestament que no seríem un govern responsable si manifestéssim que hi ha un problema i no poséssim els mitjans que tenim a la nostra disposició per corregir-ho, ni tindríem cap força per negociar amb el Govern de l'Estat. Ara la tenim. Aquesta mesura ens dóna molta més força per negociar amb el Govern de l'Estat. Nosaltres hem fet el que havíem de fer. Ara diem al Govern de l'Estat, ho hem dit ja quan hem manifestat la nostra voluntat d'iniciar de manera immediata la revisió del sistema de finançament que l'Estat ha de posar el que calgui per contribuir al finançament sanitari, perquè sense el seu concurs aquest problema no tindrà solució.

El Govern és plenament conscient que l'impacte d'aquest impost és especialment acusat en determinats sectors de la nostra societat per als quals els carburants constitueixen un cost de producció i que, d'altra banda, tenen grans dificultats per repercutir aquest augment de costos en els preus. El Govern –com he dit– és molt conscient d'aquesta problemàtica, i per això adoptarà –s'ha compromès a fer-ho i està fent els passos necessaris per arribar a aquest propòsit– les mesures precises per minimitzar aquest impacte. És per això que ja des de l'inici s'han mantingut reunions amb els sectors afectats –taxistes, transportistes, pagesos, molt especialment– i s'ha creat una comissió de treball amb tots ells. Aquest

grup de treball ha realitzat una tasca molt activa i profitosa; s'ha reunit nombroses vegades, les darreres ahir mateix i avui al migdia amb un d'aquests sectors específics. En tots els casos s'avança en molt bona línia. I tinc la certesa, com la tenen els sectors afectats, que en els propers dies els podrem anunciar la concreció dels acords definitius als que hem arribat amb tots ells.

Per finalitzar la presentació del bloc de mesures fiscals, cal fer esment a les taxes administratives. En síntesi, destaquem que es creen tres noves taxes –dues del Departament de Salut i una del Departament de Medi Ambient i Habitatge– i s'afegeixen onze nous fets imposables en taxes ja existents. S'escometen també altres modificacions de taxes ja existents en la majoria dels casos per motius de canvis en la normativa substantiva que regula el servei o activitat gravada per la taxa. Destaquem l'increment del 3,1 per cent de la taxa d'inspecció i control sanitari d'animals i llurs productes, o taxa d'escorxadors, que fins ara havia quedat exclosa dels increments anuals d'actualització disposats en les últimes lleis de pressupostos.

El Govern ja ha manifestat la voluntat d'incidir en les taxes en el sentit que el ciutadà participi de forma més efectiva en els costos que genera en la seva demanda de prestació de serveis i activitats de competència de l'Administració de la Generalitat. Cal, però, una primera actuació del Govern de reordenació de les taxes vigents en un text únic, complert i sistemàticament clar. Per això s'ha introduït en la Llei una disposició per la qual s'insta l'aprovació d'un text refós de la normativa vigent en aquesta matèria.

El títol II de la Llei inclou les mesures administratives, i es divideix en cinc capítols dedicats respectivament a les mesures en relació amb les finances, la contractació i el patrimoni de la Generalitat, capítol 1; a les mesures en relació amb el sector públic, capítol 2; a les mesures en relació amb el personal al servei de la Generalitat, capítol 3; i a diverses mesures en relació amb diferents àmbits i sectors de l'activitat administrativa, capítols 4 i 5.

Dintre de l'àmbit de les mesures amb relació a les finances i el patrimoni de la Generalitat, cal destacar un primer paquet de mesures de caràcter tecniconormatiu, destinades, bàsicament, a dotar d'una major estabilitat i seguretat jurídica l'ordenament econòmicofinancer de la Generalitat. No hi ha aquí novetats, sinó que es tracta bàsicament d'integrar, dintre dels textos legals que regulen les finances de la Generalitat i el seu patrimoni, un conjunt de previsions que resulten necessàries en el nostre ordenament jurídic i que fins ara eren objecte d'inclusió repetida en l'articulat de les successives lleis de pressupostos de la Generalitat. Es pot parlar, doncs, d'una operació d'higiene legislativa o de codificació que demostra que, més enllà de les crítiques que es poden fer a les lleis de mesures per altres motius, aquestes lleis poden tenir, també, efectes benèfics per a la seguretat jurídica. També es pot afirmar que, amb aquesta operació d'inici de legislatura, tant les futures de pressupostos com les lleis de mesures es podran acotar encara més en els seus continguts.

En concret i entre les disposicions que s'incorporen amb caràcter estable a la Llei de finances públiques de

Catalunya cal destacar les relatives a la informació sobre l'estat d'execució del pressupost, sobre l'evolució de l'endeutament i sobre el dèficit, les referents a la informació de la situació financera de les entitats públiques i societats mercantils o algunes altres sobre execució de despeses plurianuals o sobre coordinació de la tresoreria de les entitats autònomes i empreses de la Generalitat.

Al text de la Llei de patrimoni de la Generalitat s'incorporen altres disposicions, com les referents a la precisió del règim jurídic que resulta d'aplicació; l'alineació de títols representatius de capital en empreses mercantils; la determinació que en les superacions d'adscripció o de cessió de l'ús d'immobles propietats de la Generalitat a favor d'altres ens o organismes sigui el beneficiari qui assumeixi les obligacions tributàries derivades de la titularitat de l'immoble, i, finalment, l'ampliació del detall de contingut de l'inventari general del patrimoni de la Generalitat.

Finalment cal esmentar, dintre d'aquest capítol, una disposició que fa referència a la contractació pública i més especialment al foment dels objectius socials de la contractació. Es tracta aquí d'adequar les previsions legals preexistents als nous escenaris. En aquest cas, s'amplia l'àmbit subjectiu d'aplicació de la reserva de determinats contractes administratius, menors i negociats per raó de la quantia a les empreses d'inserció sociolaboral i es concreten millor els objectes contractuals i l'import màxim de l'esmentada reserva.

En el capítol 2, sobre el sector públic, cal dir que, llevat de l'ampliació de l'àmbit d'actuació de l'Institut Català de Finances per incloure ara tot tipus d'operacions pròpies del mercat financer, com per exemple les operacions de *leasing*, inclusió que resulta necessària per poder utilitzar en cada cas els millors productes financers que ofereix el mercat, i de l'increment de preus i de tarifes de ports de la Generalitat, en general de l'IPC, la resta de mesures que conté aquest capítol són de caràcter organitzatiu i afecten l'adequació del sistema de designació dels membres dels òrgans de govern o de direcció de determinades entitats o empreses públiques, per exemple, de l'Institut Català de Finances, de l'Institut Català de Crèdit Agrari o de l'Institut Català de la Dona, a la composició d'aquests òrgans –l'Institut de Recerca i Tecnologia Alimentàries– o a canvis d'adscripció –Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament–, en bona part derivades de la necessitat d'ajustar la configuració del sector públic, dependent o vinculat a la Generalitat, a la nova planta organitzativa de l'Administració.

Vull recordar que aquest és el primer any de la nova legislatura i que, per tant, és perfectament normal i legítim que la nova majoria de Govern vulgui introduir canvis en l'organització i funcionament d'algunes entitats, i, a més de legítim, és raonable tècnicament utilitzar la Llei de mesures, en definitiva una sola llei, per fer aquests canvis. Convindran amb mi que l'alternativa a això, que seria fer set, vuit, nou lleis d'article únic, seria molt poc eficient.

Dels continguts del capítol 3, relatiu a les mesures en matèria de personal, he de destacar que, a més de la inclusió també en la norma general de la funció públi-

ca catalana d'alguna previsió normativa que venia reiterant-se en les successives lleis de pressupostos i de l'equiparació de les retribucions del personal de la Sindicatura de Comptes a les del personal del Parlament, la Llei preveu com a novetat principal l'establiment d'un sistema unitari de percepció de dietes i indemnitzacions amb una doble finalitat. La primera i fonamental, racionalitzar el règim de percepció i de dietes i indemnitzacions per tal d'evitar diferències quantitatives no justificades respecte o entre situacions similars, raó per la qual es limita al màxim del 30 per cent de les retribucions brutes anuals del perceptor, amb caràcter general, l'import que per aquest concepte es pot percebre en el període referit.

Una segona finalitat, que s'assolirà amb el desplegament posterior de la norma que ens ocupa, és aconseguir la simplificació dels mecanismes de control i la seva aplicació, afavorint així l'activitat de l'Administració. En l'elaboració d'aquest precepte s'ha pretès abastar tota l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic, i, per tant, la norma determina que el límit alludit es refereix a qualsevol percepció obtinguda en concepte de dietes i indemnitzacions que rebi el personal al servei de la Generalitat de Catalunya amb independència de qui sigui el seu pagador.

Amb relació a les mesures de caràcter sectorial que recull el capítol 4, he de destacar, una vegada més, que es tracta en tots els casos de mesures necessàries de modificació de determinades normes amb rang legal que pel seu contingut no justifiquen la tramitació d'un projecte de llei substantiu i que afecten generalment aspectes de gestió i d'organització administrativa. Vull assenyalar, però, que algunes d'aquestes mesures fan referència a àmbits que resulten estratègics per al Govern, com és l'educació. En aquest apartat figura la norma referida al Consell Escolar de Barcelona, que es troba en directa relació amb el contingut de la Carta Municipal de Barcelona i que suposa aplicar a l'esmentat Consell el règim previst per als consells escolars territorials i aplicar als consells escolars de districte el règim previst per als consells escolars municipals.

Destaca igualment la modificació que s'ha introduït amb relació a la Llei reguladora de la Sindicatura de Comptes. En l'esmentada modificació es dona solució a una llacuna legal, fins ara salvada per la interpretació extensiva de la norma, en el sentit de concretar que correspon a la Sindicatura de Comptes de Catalunya la fiscalització dels comptes de les conteses electorals celebrades en l'àmbit territorial català. S'aclareix així l'àmbit competencial de l'esmentada institució, recollint d'altra banda l'opinió respecte d'això del mateix Tribunal de Cuentas de España.

La modificació de la Llei 23/98, del 30 de desembre, d'estadística de Catalunya, pretén concretar el concepte dels estudis d'opinió. Es tracta d'una modificació que introdueix, a la Llei, la definició de què s'entén per estudis d'opinió, diferenciant-los del concepte genèric d'estadístiques, i donant compliment, així, als criteris de seguretat jurídica. La modificació introduïda implicarà necessàriament un desenvolupament reglamentari que, atenent les referides especificitats i en compliment dels objectius de transparència, estableixi les garanties

de publicitat, independència i professionalitat que han de presidir la realització dels esmentats estudis d'opinió.

Així, els puc anunciar que, si s'aprova aquesta disposició, és intenció del Govern procedir en el termini més breu possible al desplegament reglamentari corresponent, que tindrà com a objectiu primordial precisar els mètodes i procediments que haurà de seguir l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic en tot allò relatiu a la realització dels estudis d'opinió, garantint el compliment d'aquells principis de transparència i independència als quals m'he referit. A la vegada, i d'acord amb els mateixos principis, s'establirà el procediment per a l'elaboració dels esmentats estudis. Aquesta modificació s'emmarca en la línia de les necessàries reformes que amb relació als estudis d'opinió van ser plantejades ja en la legislatura passada com a conseqüència de la Resolució número 1202/VI del Parlament de Catalunya.

En aquest capítol s'ha de destacar per últim la modificació que s'introdueix en la Llei de turisme de Catalunya per tal de disposar d'un termini més ampli per a l'elaboració del mapa turístic i el pla de turisme de Catalunya i suspendre les declaracions de municipi turístic fins que no es produeixi el corresponent desplegament reglamentari.

Finalment, en el capítol 5 d'aquest títol segon, s'ha inclòs un bloc de mesures que, sense modificar l'ordenament jurídic anterior, requereixen l'adopció d'una norma específica amb rang de llei. L'eventual inclusió d'aquestes previsions en projectes de llei de caràcter sectorial durien una major dispersió normativa i, el que és més greu, una important inseguretat jurídica, ja que suposaria dispersar-les i dificultar-ne el coneixement. Com a mostra del que els dic, cal fer referència a la regulació del sistema de prevenció i control del frau en el servei del transport públic de viatgers, la qual resulta necessària per tal d'evitar la manca de cobertura legal en l'exercici de les potestats sancionadores en matèria de transport ferroviari, atesa la imminent entrada en vigor de la Llei estatal del sector ferroviari, que derogarà la normativa que fins ara era aplicable.

Per acabar, vull remarcar que, dins de la política de contenció de despesa aplicada pel nou Govern, la Llei procedeix, en sengles disposicions finals, a la supressió de l'Institut Català del Voluntariat i autoritza la dissolució dels Ferrocarrils de Muntanya de Grans Pendents, Societat Anònima.

Aquestes són, en resum, senyor president, senyores i senyors diputats, les principals mesures fiscals i administratives que incorpora aquest Projecte de llei, per al qual demano l'aprovació d'aquesta cambra.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, honorable conseller. Es passa seguidament a la discussió de les esmenes. S'adverteix que hi ha unes esmenes tècniques, les quals han estat distribuïdes als grups parlamentaris, per la qual cosa, si ningú s'hi oposa, es consideraran incorporades al Dictamen del Projecte de llei.

Doncs, la primera esmena a la totalitat és presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i té la paraula, per a la seva defensa, la il·lustre diputada senyora Belén Pajares.

La Sra. Pajares i Ribas

Moltes gràcies, president. Honorables consellers, senyores i senyors diputats, prenc la paraula amb la finalitat de defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya al Projecte de llei de mesures fiscals i administratives per a l'any 2004, presentat pel Govern de la Generalitat de Catalunya.

Mitjançant aquest Projecte de llei, el Govern de la Generalitat de Catalunya pot introduir mesures de caràcter administratiu i econòmic amb les competències atorgades, però aquesta capacitat normativa no ha esdevingut degudament aprofitada per part del Govern de la Generalitat. En aquest sentit, el Partit Popular de Catalunya ha presentat quaranta-cinc esmenes al Projecte de llei d'acompanyament, adreçades a pal·liar aquestes mesures i la necessitat d'exercir adequadament el conjunt de competències. En primer lloc, pel que fa referència a les mesures fiscals, les esmenes presentades pel nostre Grup Parlamentari van adreçades a disminuir la pressió fiscal i impulsar la reducció d'impostos per a fomentar una recaptació més justa i solidària que contribueixi al creixement econòmic i a les polítiques de suport a les famílies amb mesures que facilitin la conciliació de la vida laboral i familiar. Per això s'han presentat diverses esmenes dintre de la nostra capacitat normativa en matèria d'impostos, amb iniciatives que entenem que van dirigides a aquestes polítiques de suport. Esmenes per a una política social en favor dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, com són l'augment de les deduccions a compte de l'impost de la renda de les persones físiques, dels contribuents que restin vidus o vídues durant l'exercici, fins a 300 euros, i 450 si tenen fills, i 100 euros més per fill en el cas de famílies nombroses, o l'increment del ventall de deduccions a compte de l'IRPF a favor de les famílies pel que fa a despeses ordinàries.

Així mateix, des del Partit Popular de Catalunya demanem la supressió de l'1 per cent de l'impost d'actes jurídics documentats, increment que suposa eliminar l'actual sistema de trams, increment que precisament no incentiva els ciutadans catalans perquè adquireixin habitatges en règim de propietat i que encareix considerablement la compra d'un immoble. En definitiva, a qui no afavoreix és a les rendes més baixes.

En aquest sentit, també, demanem la reducció de l'impost d'associacions i donacions, fins arribar al 100 per cent de bonificació pel que fa a les adquisicions *mortis causa*. Curiosament modifiquen a la baixa, fins a arribar a un 0,3 per cent, l'impost d'actes jurídics documentats pel que fa a la constitució i modificació de drets reals a favor d'una societat de garanties recíproca, que, com vostès fan esment al preàmbul de la Llei d'acompanyament, el contribuent és la mateixa societat de garanties recíproca i no l'empresa destinatària del servei, però, com he dit abans, curiosament coincideix amb la dotació per a la constitució d'una nova societat

de garanties recíproca per part del Govern de la Generalitat en la Llei de pressupostos per al 2004.

Amb referència a l'impost sobre les vendes minoristes de determinats hidrocarburs, des del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya hem presentat una esmena amb la qual demanem la supressió del nou recàrrec, recàrrec sobre el qual no estan d'acord ni entre els membres del Govern tripartit, com s'ha fet palès en les esmenes presentades pels seus socis de govern i convenientment retirades, per no dir el Dictamen emès pel Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya amb motiu de l'avantprojecte d'aquesta Llei.

En aquest debat d'esmenes a la totalitat del Projecte de llei de mesures fiscals i administratives, també faré referència a les esmenes presentades al títol segon de la Llei, les mesures administratives, i que en aquest sentit hem presentat trenta-dues esmenes; esmenes relatives a la transparència de la gestió pública, com el lliurament d'informes o la liquidació pressupostària, comptes anuals i memòria de gestió de l'exercici anterior de les empreses públiques.

Altres esmenes fan referència a les decisions que afecten els òrgans de govern de l'Institut Català de Finances, Institut Català de Crèdit Agrari, Institut Català de la Dona, o al nomenament o cessament del director o directora de la Biblioteca Pública de Catalunya, que al nostre parer vulnera la independència d'aquests òrgans de govern, que passen a dependre de les decisions del Govern o del president de la Generalitat, en el cas de l'Institut Català de la Dona.

Des del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, en aquest posicionament respecte a l'esmena a la totalitat que hem presentat al Projecte de llei de mesures fiscals i administratives per a l'any 2004, hi ha una voluntat de millorar el text que es presenta per part del Govern de la Generalitat, mitjançant una àmplia gamma d'esmenes que comentaré amb més detall en el transcurs del següent debat.

Gràcies, president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula, per defensar la segona esmena a la totalitat, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'il·lustre diputat senyor Jordi Turull.

El Sr. Turull i Negre

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, honorables consellers i conselleres, en primer lloc, permetin-me que manifesti l'honor que per mi representa, com a català, com a nacionalista, poder parlar per primer cop des d'aquesta tribuna, i poder-ho fer en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Nosaltres, Convergència i Unió, hem presentat una esmena a la totalitat en aquest Projecte de llei per tres grans motius: perquè suposa una pujada de la pressió fiscal que no compartim, perquè està mancat de sensibilitat social i perquè hi ha una gran manca de coherència.

Abans d'entrar en matèria, en el contingut de la Llei, òbviament, és obligat parlar de la mateixa naturalesa d'aquesta Llei, i ja aquí trobem la primera gran incoherència. Vostès, els grups que ara conformen el tripartit, sempre havien criticat amb molta duresa la mateixa necessitat d'aquesta Llei, el que vostès en deien «un ús i un abús» d'aquest tipus de llei, pel fet que en modificava d'altres. Ara vostès, i quan està a les seves mans, què fan? En primer lloc, la fan també; podrien no haver-la fet, en coherència amb les seves crítiques; no és obligat, tal com havien dit moltes vegades vostès, fer una llei d'acompanyament. En segon lloc, aquesta és una llei que no té hipoteques de cap mena, i vostès podien haver triat el model que volien, fins i tot, hi insisteixo, no fer-la, però en canvi han optat per fer allò que tan criticaven quan estaven a l'oposició, i de manera més accentuada encara.

Una segona incoherència: vostès deien que no s'havia d'aprofitar aquest tipus de llei per canviar d'altres lleis, perquè segrestava la feina pròpia del Parlament, i que el Parlament havia de ser –i ho han dit moltes vegades– el centre de l'activitat política. I ara vostès no sols canvien lleis més o menys residuals, sinó que modifiquen o deroguen lleis que s'havien aprovat amb un amplísim consens, per unanimitat, com per exemple la Llei de creació de l'Incavol o la de l'Institut d'Adopció i Acolliment.

No n'hi prou amb això, que a més vostès hi aporten una novetat, i és que aprofiten aquesta Llei per fer allò que en podríem dir «vestits a mida» de persones. És a dir, ja no és allò de regular coses referides a l'interès general, que és allò propi del contingut d'una llei, sinó que el que fan és regular coses referides a persones concretes, amb noms i amb cognoms. Les lleis no són per resoldre temes particulars, sinó que són per regular temes d'interès general.

Dit això, si entrem en el contingut concret de la Llei, tampoc hi estem d'acord pels mateixos tres motius que he dit abans. Pel que fa a les mesures fiscals, primer de tot una reflexió crítica: el Govern tripartit no fa ús de la seva capacitat normativa per fer política fiscal a favor ni de les famílies ni dels col·lectius socials més necessitats; tot el que fa és apujar la pressió fiscal de manera horitzontal per a tothom. Posem-ne exemples: la pujada de la taxa del consum d'aigua de quasi el 7 per cent –és als pressupostos, però diguem-ne que és un plantejament conjunt–; l'aplicació de catorze noves taxes, l'increment de totes les altres taxes públiques, l'increment fins a l'1 per cent de l'AJD, que penalitza l'accés a l'habitatge; l'aplicació del recàrrec sobre els carburants sobre la fase minorista; l'increment de les multes de trànsit, i avui ens assabentem que volen fer pagar un euro per acte mèdic, o el tema també de la pujada del taxi. Aquestes són les grans novetats també en el seu contingut.

L'única novetat de caràcter social és la deducció de cent cinquanta euros a l'IRPF a les persones que siguin vídues per dos anys, i tres euros, com ha dit el conseller, en el cas que tinguin fills. Aquesta mesura és correcta, però és absolutament insuficient, i en la temporalitat; en la quantia i en la temporalitat. I especialment em refereixo al tema dels dos anys i prou. Per què dos anys i

prou? És que la situació de viudetat no perdura clarament en el temps? Nosaltres proposem incrementar el límit i la durada, és a dir, mentre duri la situació de viudetat.

I quan ens diguin allò: «I vostès què van fer en tots aquests temes?», doncs, d'aquest tema, el de les pensions, des de Convergència i Unió podem parlar sense cap mena de complexos i amb absoluta autoritat acreditada. Nosaltres sempre hem dit que la prioritat no és fiscal, sinó que és la millora de les pensions. I hem fet dues coses al llarg del temps. En primer lloc, defensar la millora de les pensions allà on tocava, que era amb el Govern central, des del tema del Pacte de Toledo fins, per exemple, ara, la possibilitat de compatibilitzar el complement del SOVI, que vostès els socialistes en el seu moment van treure, però que tot i això ara han pogut dir que sí. En segon lloc, ja que el Govern central es negava a millorar les pensions, les vam complementar des de Catalunya, i entenem que s'ha de seguir millorant en aquesta línia.

Nosaltres proposarem la millora de les pensions, també del seu complement, també de l'increment dels límits, i proposarem que acceptar la complementarietat del SOVI amb la pensió no faci que al final vostès s'estalviïn diners en aquests conceptes, i proposarem millorar el seu règim fiscal aportant una situació a les vídues i vidus que treballen per corregir la discriminació que pateixen. En quin sentit? En el sentit que la pensió, sumada al sou, els fa saltar el tipus impositiu per poc, i gairebé han de destinar tota la pensió a pagar aquest impost.

Vostès anuncien un compromís per modificar l'impost de successions; en sis mesos diuen que tindran una nova llei. Nosaltres hi estem d'acord, però també aquest compromís s'hauria d'estendre a l'impost de patrimoni, ja que són dues figures impositives que van molt vinculades. L'AJD puja fins a l'1 per cent, és la pujada fiscal més forta. Recaptaran molts diners, però saben que perjudicaran l'accés a l'habitatge en el moment en què els seus preus són els més alts de la història. L'any passat ens van criticar molt la nostra revisió de l'escala; vostès ara fan una pujada molt més forta i ho troben bé. On és, en aquest cas també, la coherència? No hi ha cap mena de sensibilitat social en aquesta mesura.

Nosaltres proposarem, a banda de reduir aquesta pujada, mesures en què hi ha sensibilitat social: dret a bonificar-se els joves, els aturats, discapacitats, gent gran i famílies nombroses. L'any passat les vam introduir a l'IRPF per accés a l'habitatge; si apugem l'AJD, també s'han d'introduir aquí. I nosaltres som partidaris d'una escala, de la progressivitat. Els sona, això de la progressivitat en el tema fiscal?

Pel que fa al tema del recàrrec dels carburants, nosaltres sempre vam estar d'acord a assumir competències, a assumir la sobirania i la capacitat de legislar en aquest tema i en tots els altres, però no es va aplicar mai; la situació econòmica no ho permetia i no ho aconsellava. És més, li demanem que no s'apliqui, ja que s'està apujant la inflació com mai, està pujant molt el preu del petroli, i sobretot perquè perjudica clarament molts col·lectius. I a més entenem que no s'hauria d'aplicar fins que no s'hagi regulat un nou concepte en la defi-

nició de «consumidors de carburant», i em refereixo a distingir transportistes i tots aquells per als quals l'ús del gasoil forma part de la seva eina de treball. I en aquest sentit no oblidin –abans el conseller s'hi ha referit–, sobretot, no oblidin els pagesos.

I, amb relació a aquest aspecte, una pregunta: vol dir que s'aclareixen, en això? Perquè primer fan la proposta de posar-ho a la Llei; després presenten tres esmenes, però diuen que en retiren dues a favor d'una; no diuen ni com ni de quina manera donaran sortida a l'impacte negatiu que vostès mateixos reconeixen; retiren dues esmenes i mantenen vot particular. De fet, ens han desorientat a tots nosaltres i crec que també, d'aquesta manera, al que juguen és a desorientar el ciutadà.

En definitiva, i pel que fa a aquesta qüestió, queda clar que estem d'acord a tenir-ne la competència, però clarament en contra que en aquests moments s'imposi.

Pel que fa a les taxes, en aquest sentit també estem en contra que s'apugui la pressió fiscal per via de les taxes. I no estem d'acord amb alguna de les noves taxes, com per exemple la de fotografiar animals en determinats llocs. No crec que sigui la millor mesura per fomentar el coneixement i l'estima per la fauna del nostre país. Permetria moltes bromes, alguna d'aquestes taxes, però no em voldria distreure del tema principal, que és aquesta pedagogia d'arreglar-ho tot a base d'incrementar la pressió fiscal.

Pel que fa a l'àmbit de les mesures administratives, diverses consideracions.

Es modifica la Llei de finances de Catalunya. No tenim grans objeccions a traspassar a aquesta Llei continguts que ja tenia la Llei de pressupostos; no obstant això, ens semblaria més correcte que, les operacions de control i els informes de l'auditoria financera, els portés a terme directament la Intervenció General, en lloc que per part d'empreses privades.

Compartim –com no podia ser d'una altra manera– les mesures de contractació reservades a les empreses d'inserció laboral. Aquest és un de tants aspectes en què l'anterior Govern, el de Convergència i Unió, va ser pioner, aquí i en el conjunt de l'Estat.

Pel que fa a les mesures sobre el sector públic, en aquest punt som molt crítics en diversos aspectes. En primer lloc, pel que fa a la modificació de la designació dels membres de l'ICF i de l'Institut de Crèdit Agrari, i, per tant, amb el fet que el Govern ja no sols nomena, sinó que a partir d'aquesta proposta cessa els seus membres. Entenem que se'ls fa perdre autonomia i independència, i que això afecta la mateixa garantia de la institució. Entenem que amb aquesta mesura es carreguen, en certa manera, la independència d'actuació dels seus membres. I, en segon lloc –i abans el conseller també s'hi ha referit–, perquè a més a més li donen caràcter retroactiu, i sembla que l'únic que els ha animat a impulsar això hagi estat el fet de canviar els actuals. Molt emblemàtic, també, de la manera de fer d'aquest Govern.

I per acabar dos temes, també molt simptomàtics d'aquesta manera fer del nou Govern. Un, referit a l'article 24 –jo crec que n'hi ha pocs precedents, si em

permeten–, i és el fet d'aprofitar una llei o un article d'una llei per arreglar el problema d'una persona, l'interès per un nom i un cognom. I saben que em refereixo a la modificació de la Llei de l'Institut Català de l'Adopció i l'Acolliment. Simptomàtic, això, d'aquesta nova manera d'entendre la naturalesa de les lleis, i també una nova manera d'entendre el debat parlamentari. Una llei que va ser aprovada amb el consens i amb l'esforç i la generositat de totes les forces polítiques, i vostès, per la porta del darrere i –si em permeten l'expressió col·loquial– d'un «plumasso», la modifiquen i, a més, insisteixo que és per fer un vestit a mida per a una persona en concret.

I, finalment, en aquesta mateixa línia, destaca negativament el fet de carregar-se o dissoldre, o diguin-ne com vulguin, l'Incavol, la Llei del qual també va ser aprovada per unanimitat. I aquí també és un tema de sensibilitat o, millor dit, de manca de sensibilitat. És un organisme específic per ajudar els qui ajuden, per fomentar la tasca i el compromís dels ciutadans amb la gent del país, amb el país. Totes les actuacions de l'Incavol s'han fet conjuntament o a través d'entitats, de fomentar xarxa, de posar bons serveis d'unes entitats al servei dels altres. L'escola d'estiu que se celebrarà properament n'és un bon exemple. El foment del voluntariat no pot ser l'apèndix d'una altra cosa; té prou entitat i, sobretot, té una finalitat social tan important que creiem que és un greu error la seva dissolució.

Per tot això, per aquesta pujada de la pressió fiscal que no compartim, per aquesta manca de sensibilitat social i per aquesta manca de coherència entre el que havien dit que farien quan estaven a l'oposició i el que han fet ara, nosaltres, Convergència i Unió, presentem i defensem aquesta esmena a la totalitat i els demanem, a tots vostès, que la recolzin.

Moltes gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per fer un torn en contra, té la paraula l'illustre senyor Jordi Carbonell.

El Sr. Carbonell i Sebarroja

Senyor president, senyores i senyors diputats, la Llei de mesures fiscals i administratives que avui el conseller d'Economia i Finances ens ha presentat en seu parlamentària és una llei completa, és una llei que respon a unes necessitats concretes, és una llei coherent, i jo estic convençut que tothom qui se l'ha llegit amb esperit constructiu estarà d'acord amb mi. Jo estic segur que els grups de l'oposició han de fer la seva feina, lògicament, però que, si s'ho miren amb bons ulls, segur que seran capaços de retirar aquesta esmena a la totalitat. En tot cas, si així no ho fessin, ja els avanço que nosaltres votarem en contra d'aquestes esmenes a la totalitat, perquè considerem, honradament, que no tenen cap sentit.

És una llei de mesures fiscals i administratives que pretén, precisament, legitimar els canvis estructurals de la nova Administració del Govern de Catalunya, que és una llei que permet canviar parcialment aspectes molt

concrets de normes que serien canvis d'un sol article, d'una sola llei. I penso que això seria gairebé una burla al Parlament, provocar debats sobre un gran nombre de projectes de llei que únicament pretenen canviar aspectes puntuals de determinades normatives.

Nosaltres pensem, doncs, que aquesta Llei d'acompanyament estableix un conjunt de mesures fiscals que després tindrem ocasió de parlar-ne en el debat de les esmenes parcials, però que, en tot cas, són unes normes fiscals que mostren la voluntat d'aquest Govern de fer una política social de veritat. És a dir, amb un conjunt de propostes –un conjunt de propostes– que fa referència, per exemple, a una sèrie de deduccions, per primera vegada, sobre la renda de les persones físiques en cas de viduïtat amb una sèrie de detalls que tindrem ocasió de comentar; que hi ha unes bonificacions sobre el patrimoni protegit dels disminuïts, i, també, efectivament, sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, la reforma també va en aquesta mateixa direcció.

Per tant, ha de quedar clar que sempre estem parlant d'unes mesures progressistes, d'unes mesures que van en la direcció d'aquesta actuació que tenim per norma d'una política social pensant amb els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya que més ho necessiten. Però, anem a més, no solament com a exemple ens preocupen els ciutadans i ciutadanes de Catalunya, sinó que també, en detalls concrets, nosaltres també donem avantatges en aquella societat de garantia recíproca que recolzen els avals de les pimes. Nosaltres volem, precisament, que les petites i mitjanes empreses d'aquest país, que són, com saben bé, la base i la xarxa de l'economia del nostre país, volem que tinguin unes possibilitats reals de poder invertir i tenir potencialitat financera per tirar endavant els seus projectes.

Nosaltres, de tot aquest Projecte de llei només posem tres taxes noves, alguna d'elles de poc significat, en algunes d'elles també el que fem és actualitzar amb l'IPC actual, i, per tant, el que ha de quedar clar és que amb aquest Projecte de llei fem un compromís de responsabilitat davant dels ciutadans de Catalunya. Perquè nosaltres diem que cal actuar, també, de manera clara, contundent i valenta davant de certs dèficits històrics que hem heretat.

Mirin, quan es parla de l'impost sobre vendes minoristes de derivats d'hidrocarburs, jo estic convençut que vostès..., qui no ho va fer en el passat va ser per falta de valentia política, perquè no s'era valent a fer les coses que convenien, i el resultat l'hem tingut. El resultat ha sigut que en aquest moment ens hem trobat amb un dèficit de la Generalitat de Catalunya de quasi mil dos-cents milions d'euros, i un dèficit sanitari, es parla, de sobre tres mil milions d'euros. Davant d'aquesta situació, el Govern de Catalunya amb responsabilitat utilitza els pocs instruments que actualment li vénen de l'acord de finançament de l'any 2001. No sé si els sona, aquest acord de finançament. Ja sé que, avui dia, tothom hi passa de puntetes, a tothom li fa vergonya recordar-lo, perquè tots estem d'acord –n'estic segur, en aquesta cambra, que tots ho reconeixem– que va ser, com a mínim, un acord insuficient per no dir altres qualificatius.

Doncs, bé, a partir d'aquesta realitat, és quan nosaltres, aquest Govern, de manera responsable, decideix posar en marxa un impost que permet la normativa actual, que és l'impost de venda a minoristes de derivats d'hidrocarburs que ens obliga, ateses les circumstàncies dramàtiques en què es troba el finançament de la sanitat pública.

Nosaltres volem uns serveis públics dignes per als nostres ciutadans. Volem una sanitat pública suficient amb mitjans necessaris. I, per això, nosaltres estem disposats a donar aquest primer pas: un pas insuficient, un pas que tenim clar que no és la solució definitiva, però quan parlem d'esmenes puntuals tindrem ocasió de parlar-ne amb més detall.

No cal dir que les mesures de caràcter administratiu, que també tindrem ocasió de parlar-ne amb més detall, són unes mesures que ens permeten actuar sobre determinats organismes de l'Administració, són unes mesures que ens permeten retocar, hi insisteixo, articles concrets i puntuals de lleis determinades que no tenien sentit per elles soles de passar-ho en aquesta cambra, i que, per tant, de manera transparent, nosaltres el presentem aquí, en aquest Ple, perquè sigui recolzat.

Per aquestes raons, perquè pensem que és una bona llei, una llei que no s'aprofita per treure normatives completes del passat per canviar-les sense passar per aquest Ple. Pensem que és una llei necessària, des del punt de vista fiscal; és una llei necessària, des del punt de vista de les mesures administratives, i, per això, estem convençuts que tots vostès pensaran igual que jo, que és una llei, una bona Llei, ateses les circumstàncies, amb l'herència, no sé si els sona, que ens hem trobat en el passat recent.

Per aquest motiu, ho repeteixo, els grups que donen suport al Govern votarem en contra d'aquestes esmenes a la totalitat que creiem, sincerament, que no tenen cap raó de ser.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Per fixar la seva posició sobre les esmenes a la totalitat, té la paraula, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'illustre senyor Sergi de los Ríos.

El Sr. de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, ens trobem una vegada més, i ja des de l'any 1997, en un debat de la Llei de mesures fiscals i administratives. Des d'un punt de vista genèric, es tracta de les anomenades lleis d'acompanyament, lleis que amb les diverses intervencions que hi han hagut, no només avui, sinó en debats previs en altres anys, han estat criticades. I han estat criticades no només per grups parlamentaris, sinó també per juristes i, també, fins i tot, pel mateix Consell Consultiu de la Generalitat quan ens referíem a lleis d'acompanyament de l'Estat.

Han estat bàsicament criticades, ja que es tracta d'un conglomerat de normativa, el que en podríem dir en termes de carrer, doncs, un calaix de sastre; però, un

calaix de sastre que té la seva utilitat, però que precisament les crítiques han vingut quan aquest calaix de sastre s'ha utilitzat malament i se n'ha abusat, la qual cosa ha provocat un increment de la incertesa jurídica, i, per una altra banda, doncs, una manca de debat polític.

En aquest cas, el Govern de Catalunya ha fet un gran esforç i precisament ha evitat aquest mal ús, i precisament n'ha fet un bon ús. Per tant, entenem, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, que amb aquesta Llei d'acompanyament, allò que ha de sortir, surt. I, per tant, no succeeix com altres vegades que han aparegut articulats sencers que pertanyien a una sola llei, que, de fet, el que venien, doncs, era a amagar tota aquesta nova Llei, aprofitant una llei d'acompanyament.

Quant als condicionants que s'apunten des del nostre Grup Parlamentari, quant als condicionants que han aparegut no només en l'elaboració dels mateixos pressupostos de la Generalitat, sinó també amb aquesta Llei, serien els condicionants que ja vam apuntar en el dia que vam fer el debat a la totalitat de la Llei de pressupostos. Per una banda, la situació de les finances de la Generalitat a 31 de desembre de l'any 2003, i, per una altra, el que anomenem el fracàs del sistema de finançament i, consegüentment, dèficit fiscal. Aquell informe de la situació econòmica i financera, a 31 de desembre de 2003, significava un exercici de transparència per part del Govern mostrant el que era la real, la imatge fidel en la qual es trobava la casa.

Parlem, doncs, del resultat no financer 2003. Per tant, la diferència entre ingressos i despeses amb un dèficit de 1.177 milions d'euros, estem parlant de la despesa desplaçada de l'any 2003, és a dir, totes aquelles despeses contraïdes durant l'any 2003 i no comptabilitzades, i, per tant, imputables a l'any 2004, i, finalment un endeutament de 17.000 milions d'euros. Per tant, una quantificació d'aquesta feixuga càrrega de la mala gestió anterior. Però també –però, també– l'altre gran condicionant –que entenem que existeix, ho repeteixo, no només a l'hora de la confecció d'aquesta mateixa Llei d'acompanyament, sinó també en el que han estat els pressupostos– ha estat el fracàs del sistema de finançament econòmic vigent de la Generalitat de Catalunya. Actualment estem patint les conseqüències d'un sistema de finançament clarament insuficient per a les necessitats dels catalans i catalanes, i, per tant, donant-ne resposta a tots ells. Però aquesta situació s'agreuja si tenim en compte la històrica manca d'inversió de l'Estat a Catalunya. Per tant, una cosa i l'altra, aquest sistema de finançament i la manca d'inversió, suposen el que s'anomena dèficit fiscal.

Però ja, entrant més en el cos del que seria aquesta Llei, i havent parlat prèviament de la seva conveniència, per tant, del bon ús que s'ha fet aquesta vegada d'aquesta Llei, però també dels dos grans condicionants que han afectat la mateixa elaboració, passariem a avaluar el que serien les mesures fiscals.

Sembla, per les intervencions anteriors, que tot el que sorgeix d'aquestes mesures fiscals o tota aquesta part, tot va dirigit, únicament i exclusivament, a incrementar la fiscalitat. I no és així –i no és així. Posem, per exemple, el cas de l'impost de la renda de les persones

físiques; la deducció de la quota de contribuents que esdevinguin vidus o vídues, per exemple, prioritat social en aquest aspecte; impost de patrimoni, la bonificació del 99 per cent de la quota corresponent als béns i drets que formin part del patrimoni de persones amb minusvalidesa, una altra prioritat social; el suport a la petita i mitjana empresa, quan estàvem parlant del tipus reduït per a les societats de garantia recíproca, o el que el conseller ens va anunciar ja en la seva primera compareixença i que avui ha tornat a refermar aquí, en seu parlamentaria, que és la reforma en un termini de no més de sis mesos de l'impost de successions.

Per una altra banda, també hauríem de parlar de l'impost de vendes minorista d'hidrocarburs, l'anomenat recàrrec sobre hidrocarburs. Entenem que aquest recàrrec ha estat obligat per la situació del finançament de la sanitat que ens hem trobat. De fet, els acords del 2001, del nou sistema de finançament en aquell moment, del 2001, no va solucionar aquest tema, al contrari, el que va fer va ser posar les bases perquè, any rere any, s'anés degradant.

Des d'Esquerra Republicana entenem que aquest impost no és la solució definitiva. Així també ho ha dit el Govern i la resta de grups que li donem suport. I en aquesta línia m'agradaria fer esment a la Moció que es va aprovar aquí, en aquesta seu parlamentaria, el 17 de juny de 2004, on concretament s'instava el Govern a, entre d'altres coses, un primer punt, negociar un nou model de finançament autonòmic en el marc de la Comissió Mixta de Valoracions Estat - Generalitat sobre la base que els impostos que es paguen a Catalunya tenen com a objectiu preferent la construcció d'un model català de cohesió i benestar social. Per tant, aquesta prioritat social a la qual ens estàvem referint.

I, en un segon punt, important, mantenir l'actual impost –actual a partir d'agost, com bé s'ha dit abans– sobre els hidrocarburs en fase minorista per al finançament de la sanitat i replantejar-ne la continuïtat després que el nou model de finançament s'hagi negociat i entri en vigor. Per tant, entenem que només és una mesura de caire temporal, que no és la solució definitiva, que sí que és necessària en aquest moment, però que la veritable solució al problema de les finances de la sanitat catalana vénen de la via de la negociació del nou sistema de finançament.

També, fent esment a aquest impost de vendes minoristes hidrocarburs, valorem molt positivament el diàleg que ha mantingut el Govern amb tots els sectors afectats. I d'aquí, doncs, es desprèn aquesta esmena que ha quedat incorporada dins del mateix text, una esmena recolzada pels tres grups que donem suport al Govern, en què es deixa la porta oberta perquè el Govern finalitzi totes les negociacions per compensar o paliar els efectes d'aquest impost en aquelles activitats o en aquells sectors econòmics més afectats com poden ser transportistes, pescadors, pagesos, etcètera.

Quant a la Llei de mesures, en el debat posterior entrarem més a fons en aquesta part, però només m'agradaria destacar la bona feina que s'ha fet. I això, com a exemple, en el primer capítol d'aquesta Llei de mesures administratives, quant al fet que s'hi inclouen set modificacions de diversos preceptes del Text refós de la

Llei de finances públiques de Catalunya per incorporar, a l'esmentat Text refós, normes que es repetien en successives lleis de pressupostos amb la finalitat de dotar-les ara de vigència indefinida. Aquest és un clar exemple de l'ús al qual em referia a l'inici de la meua intervenció, que se n'ha fet..., del bon ús, que se n'ha fet d'aquesta Llei de mesures fiscals i administratives.

Finalment, i per no entrar en el cos d'aquestes lleis de mesures administratives en què posteriorment entrarem, només fer esment de les crítiques que hi ha hagut quant al tema del sistema de nomenament de l'Institut Català de Finances. Jo mateix ho vaig dir, des d'aquesta tribuna, en el debat de les seccions pressupostàries: precisament per aquesta autonomia i aquesta independència –precisament per aquesta autonomia i aquesta independència–, s'ha hagut de prendre aquesta mesura extraordinària. I és així. En altres casos en què l'autonomia i la independència s'han respectat, s'han respectat també les persones nomenades.

En conclusió, la Llei de mesures i pressupostos..., la Llei de mesures i la de pressupostos marquen noves prioritats. Aquestes són només incipients. Es troben ben bé a l'inici del que acabarà sent. Són prioritats que han d'anar guanyant pes d'una manera continuada durant els propers anys, fins a convertir-les en fets. Però això només serà possible si es millora la gestió i si es millora el sistema de finançament, reduint el dèficit fiscal de Catalunya amb Espanya.

Per acabar, les esmenes a la totalitat, presentades tant per Convergència i Unió com el Partit Popular, seran rebutjades pel nostre Grup, tot donant suport a aquesta nova Llei de mesures fiscals i administratives.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula, per fixar també la seva posició sobre les esmenes a la totalitat, l'illustre senyor Joan Boada, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, sobre la Llei de mesures fiscals i administratives, se n'ha dit moltes coses, i algunes, evidentment, molt dures, i el nostre Grup Parlamentari, doncs, que els parla, també ha utilitzat paraules dures sobre l'ús que se'n feia, d'aquesta Llei, pels altres governs de la Generalitat. Però jo crec que la que s'ha presentat aquest any, doncs, compleix uns requisits que ja hauríem volgut que haguessin complert les dels anys anteriors. La bondat de les lleis no es mira per les seves intencions, sinó que es mira bàsicament per la seva eficàcia –després en parlaré, de les lleis i de la bondat de les lleis, altra vegada–, i sobretot es mira per la seva claredat i es mira per la seva concreció, no?

Jo crec que aquesta Llei compleix tots aquests requisits. És una llei no excessivament llarga –només té cinquanta-vuit articles, després compararé...– i és una llei que pretén canviar determinats aspectes de la vida administrativa catalana. Des del nostre punt de vista, és una llei

efectiva. No hi ha cap article on es pugui dir que el legislador estava pensant en altres coses quan la redactava. Ho dic per experiències passades, no? I crec que és una llei rigorosa i concreta.

Però, evidentment, té un defecte –és veritat, eh? Nosaltres només n'hi trobem un, és possible que vostès n'hi troben més d'un: que és una llei... –no ho sé, hauria de buscar un adjectiu–, una llei lletja, una llei empipadora –poder en comptes d'«empipadora» hauria utilitzat una altra paraula que vostès ja m'entenien, però que no estaria bé utilitzar aquí a la tribuna, no? I és veritat. I nosaltres ho reconeixem. I ho és. I com que l'hem criticat, continuem pensant que aquest tipus de llei..., doncs, són empipadores. Però, evidentment, encara no s'ha inventat cap llei de mesures fiscals o, vulgarment dit, la Llei d'acompanyament, doncs, que sigui bonica, no?, que sigui fàcilment acceptable. No, no, i nosaltres també continuarem pensant el mateix. Però, és clar, no estem aquí per parlar de l'estètica de les lleis, sinó de què és del que està parlant aquesta Llei.

I és veritat que, com tota llei d'acompanyament, pot semblar que és una llei desmanegada, no?, una llei que ho toca tot i que va pertot arreu, no? Però, en tot cas, aquesta sí que té la virtut que ho fa puntualment, d'una manera clara, d'una manera concreta i sobretot d'una manera eficaç. I aquests són elements que voldria que des de l'oposició també es tinguessin en compte, sobretot si la comparem amb altres lleis d'acompanyament que s'han presentat aquí i fins i tot també en altres seus parlamentàries.

Evidentment que nosaltres l'havíem criticat, però en tot cas haurem de canviar els context. Aquesta Llei d'acompanyament està en uns pressupostos prorrogats, en uns pressupostos que tenen una durada molt limitada, i sobretot que es dona en una situació en què ja ha canviat el Govern, hi ha un nou govern i, evidentment, necessita d'una manera urgent –d'una manera urgent– canvis, alguns d'ells administratius, també fiscals, per fer front a les noves realitats, a les noves necessitats, al nou programa de govern que té el Govern de la Generalitat actual.

El que era més greu és que ho fessin durant vint-i-tres anys seguits –bé, o els últims anys– els mateixos de sempre, quan ja tenien una dinàmica. Però malgrat tenir una dinàmica i no canviar, sinó ja tenir una estructura dinàmica, que anava continuant, fessin lleis d'acompanyament brutals. Dic «brutals» perquè, miri, aquesta he dit, em sembla, que tenia cinquanta-vuit articles. La de l'any passat en tenia noranta-dos, d'articles!, noranta-dos articles –per cert, amb el suport del Partit Popular, també–, noranta-dos articles, aquesta Llei d'acompanyament de l'any passat. I que ja portaven una dinàmica de molts d'anys de govern. Malgrat tot, tenien la necessitat de fer una llei d'aquest tipus. Evidentment, comprendran que, d'eficaç, no ho era, i obeïa a altres interessos que no eren pas ben bé els de tots els ciutadans. Ho dic perquè comparem bé, eh?; no és una cosa aliena, sinó que és bona, aquesta comparació que faig ara. És que em donava la sensació que vostès les feien per vici, ja, aquestes lleis d'acompanyament.

Bé, una llei de mesures fiscals i administratives ha de ser un instrument útil per al Govern i un document de fàcil comprensió per als ciutadans. I, aquesta Llei, em sembla que reuneix aquestes condicions. I és, a més, fins i tot, algunes vegades, molt clara –ara ho explicaré, no? I s'ha redactat, aquesta Llei, sobretot tenint en compte l'Acord del Tinell, l'Acord de les tres forces polítiques que donen suport al Govern de la Generalitat.

Anem a coses més concretes, ja. Pel que feia als aspectes fiscals, no? Sempre s'ha dit que té un increment fiscal important... –bé, pugen, s'apliquen..., hi ha un impost nou i n'apuja un altre–, i que, a més a més, no té política familiar ni política social. Home, el senyor Sergi de los Ríos ha dit, perfectament, quins eren els aspectes socials sobre aquest aspecte, no?: la desgravació per a les persones que han esdevingut vídues, la modificació a la baixa de l'impost del patrimoni, la reducció del tipus de l'1 per cent al 0,3 per cent dels documents notariaus... Bé, em sembla que són aspectes que demostren que sí que hi ha aspectes socials molt concrets, molt més que no pas els d'augment de la pressió fiscal. Molt més. Però, és clar, cada u llegeix el que l'interessa, i em sembla molt legítim. Per cert, senyora Pajares, aquest tipus que vostè criticava del 0,3 per cent és aplicat a les Balears, a Castella i Lleó i a Múrcia, també, tres comunitats autònomes on governa el Partit Popular. Bé, suposo que fins i tot hi deu haver algun problema d'entesa, que el que és bo per a uns sembla que no és bo per als altres. Però, en tot cas, ho tinguin compte, que els seus companys d'aquestes comunitats autònomes apliquen el mateix tipus d'impost amb el mateix tipus de desgravació. En tot cas, evidentment, cada u fa el que vol al seu país, però està bé per comparar sobre les aplicacions a un lloc i a l'altre, no?

Home, es deia d'increment..., el tema dels hidrocarburs. Home, el tema dels hidrocarburs, ja ho hem explicat moltes vegades. És que..., què vol dir «desorientats»? –em penso que han dit que «haviem desorientat», no?..., em sembla que ha dit, el representant de..., que «haviem desorientat»...? Els ho digui vostè al sector del taxi, a la pagesia, al sector de la pesca, que no estan gens desorientats, saben exactament què és el que vol dir. I per això estan negociant per tal de trobar alguns tipus d'excepcions, perquè, evidentment, aquest impost afecta la seva vida econòmica. Evidentment. I com que l'afecta, el Govern ha de fer el possible perquè, evidentment, no sigui..., o no paguin excessivament només uns quants quan aquest impost és per millorar la sanitat pública. O, en tot cas, per fer una aportació *pedagògica* –jo diria «pedagògica». Em sembla que el senyor Castells ho va explicar molt bé, per a què era aquest impost, no?

I, fins i tot, podem estar-hi d'acord o no, però no anem aquí inflant la cosa, perquè no té massa sentit, no? Ja, el Govern ha de fer tots els possibles per tal... I ja saben..., no sé si ho han llegit, però hi ha la disposició addicional segona bis, que diu que «el Govern ha d'adoptar les mesures pertinents amb l'objectiu de minimitzar els efectes de l'augment de costos que implica l'increment de l'impost minorista sobre carburants per als diversos sectors econòmics». El Govern fa allò que vostès han dit, i ho diu aquí. I ho està negociant, i ho haurà de continuar negociant, fins que arribi a un

acord i que tothom, doncs, estigui més o menys convençut d'aquest impost. Desorientats..., res.

I sobre el tema de les diferents esmenes..., doncs, és una tècnica parlamentària –així de senzill–, una simple tècnica parlamentària, doncs, que ens porta a aquesta situació. Però, escolti, bé, nosaltres tenim imaginació. A vostès sembla que els en falta una mica, en tot cas, per arribar a allò que necessita el país, que és aquest impost sobre carburants i sobretot, posteriorment, la negociació que es pugui fer per tal que afecti el menys possible alguns sectors econòmics que els pot afectar més intensament.

Pel que fa a les taxes, deien que també hi havia un increment. Bé, ha estat l'increment del cost de la vida. Només dues taxes concretes, em sembla –ho tinc aquí apuntat–, el servei de guarda de vehicles a la muntanya de Montserrat, que suposo que no implica molta gent (*remor de veus*), i la taxa d'inspecció i control sanitari d'animals..., són les úniques –són les úniques– que superen el nivell de vida, les úniques –dues, només, no?, que superen aquest increment. Home, és possible que d'això en fem el centre de la discussió i de l'esmena a la totalitat, home, però en tot cas em sembla que queda bastant petita, aquesta situació.

Per cert, no n'han parlat massa, d'aquestes esmenes, també, que tenen sobre la taxa per declaració d'impacte ambiental, no? Els ho dic perquè aquesta taxa no és nova, ja existia –els feia algunes esmenes sobre aquest sentit–, i la seva recaptació correspon als ajuntaments –recorden que és aquella antiga normativa d'activitats nocives i insalubres–, i que, a més a més, aquesta taxa baixa respecte a l'any passat.

I algunes de les esmenes, fins i tot, que no collaborarien massa a fer millor aquesta Llei, no? Vostès sempre han argumentat, home, que la podien haver fet millor o, si més no, no fer-la, no? Però, en tot cas, ens hauria agradat que les seves esmenes també hi haguessin ajudat. Perquè, és clar, escurçar el temps per fer el text refós sobre la legislació sobre taxes em sembla que és un error –em sembla que potser no s'ho han pensat més...–; reduir-lo a sis mesos, és impossible de fer-ho. I, en tot cas, com que sempre busquem que l'Administració sigui eficient, en sis mesos no pot, perquè a més a més tenim un nou pressupost, que si ho haguéssim fet seguint les seves recomanacions, seria impossible poder-hi incloure els canvis que hi puguin haver –que n'hi hauran, evidentment– sobre les taxes en el proper pressupost del 2005.

Bé, de totes maneres, com que no els aprovarem aquesta esmena, no hi haurà problema per als ciutadans d'aquest país, ni per a l'Administració, ni per al Govern de la Generalitat.

En tot cas, el que no es pot fer és acusar aquest Govern d'utilitzar la Llei de mesures fiscals i administratives com si fos un barret de copa, on, d'amagat del públic, d'una manera poc transparent, fiques tot el que en vols treure després, no? Jo crec que és una llei feta amb molta contenció, tant el nombre d'articles com el contingut dels temes tractats.

I sobretot, i acabo, pel tema organitzatiu..., doncs, això és el que s'havia de fer. Ja ho he dit abans: és el nou Govern; necessita, evidentment, adequar l'Administra-

ció a les seves necessitats i a la seva estructura organitzativa, i, en tot cas, fins i tot, hauria estat, potser, d'una certa ètica política que alguns membres d'aquests organismes, doncs, potser haguessin posat a disposició del Govern..., o haver parlat amb el mateix conseller per tal que pogués fer els canvis que cregués pertinents, sense haver-los de fer d'aquesta manera, no?, perquè comprendran vostès que haver de fer vuit o nou modificacions de lleis d'article únic seria bastant complicat.

Em sembla que són elements que mostren... I, per últim, dir-los..., home, dissoldre l'Incavol..., home, a mi em sembla que és el que aplaudeixo més intensament del que ha fet el Govern. Jo crec que ha tingut una... Perquè, és clar, la Llei, que sigui aprovada per unanimitat, no vol dir que llavors s'apliqui bé. No, si nosaltres ja fem bé la feina aquí, en el Parlament, però el que passa, que qui l'ha d'aplicar és un desastre, a l'hora d'aplicar-la. I vostès van demostrar que l'Incavol sí que feia xarxa, oh, i tant!, però al servei de qui la feia, la xarxa? Volen que els ho digui o ja ho saben? Aquí al Parlament ho sap tothom, fins i tot els ciutadans també ho saben, a qui servia l'Incavol. Molt ben fet, eliminar l'Incavol, i, en tot cas, fer altres organismes que sí que facin aquesta funció que hauria d'haver fet i que vostès no la varen saber fer..., per la seva actuació de Govern.

En definitiva, aquesta Llei, encara que empipadora –ho reconec–, té unes quantes virtuts: és un bon instrument per al Govern al qual nosaltres donem suport; és pràctica, ja que recull allò que és imprescindible; és entenedora per als ciutadans, i és, en definitiva, una llei eficaç, que és el que interessa en aquests moments.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Es passa a votació de les esmenes a la totalitat.

Comença la votació.

Les esmenes a la totalitat han estat rebutjades per 56 vots a favor, 70 en contra.

Seguim amb el debat de les esmenes a l'articulat, i els recordo que la votació a aquestes esmenes la farem al final d'aquest debat.

Per a la defensa de les esmenes del títol primer, mesures fiscals, més les addicionals, transitòries i finals, més les esmenes al preàmbul, per al Grup Popular té la paraula la il·lustre senyora Belén Pajares. *(Pausa.)*

La Sra. Pajares i Ribas

Moltes gràcies, president. Honorables consellers, senyores i senyors diputats, entrem ara en els continguts concrets que argumenten la defensa de les nostres esmenes. Pel que fa a aquest bloc de mesures fiscals, des del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya hem presentat vuit esmenes.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

En primer lloc, i amb referència a les mesures fiscals, plantegem un seguit d'esmenes relatives a deduccions dins del tram autonòmic de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que són les següents: la número 1, la 2, la 3 i la 5.

Les esmenes números 1 i 2 modifiquen augmentant les deduccions a compte de l'IRPF dels contribuents que restin vidus o vídues durant l'exercici fins als 300 euros, i 450 euros si tenen fills.

I pel que fa a l'esmena número 3, es tracta d'una esmena d'addició en la qual demanem que en el cas de famílies nombroses la deducció esmentada sigui de 100 euros més per a cadascun dels fills.

L'esmena número 5 introdueix una sèrie de noves deduccions a compte de l'IRPF en favor de les famílies pel que fa a despeses ordinàries, amb la finalitat de dur a terme la rebaixa selectiva d'impostos d'acord amb els criteris d'equitat i de consecució d'objectius d'interès general, per tal d'incrementar les rendes de què disposen les famílies i enfortir el dinamisme de la societat, deduccions aplicables dintre del marc normatiu de les nostres competències en matèria d'impostos.

Dintre del capítol segon, impostos indirectes, i amb referència a l'article 3, actes jurídics documentats, proposem la supressió de la lletra d de l'article 7, de la Llei 21/2001, de 28 de desembre, mitjançant una esmena, la número 6, que demana la supressió del tipus general de l'impost d'actes jurídics documentats, fixat en l'1 per cent per a qualsevol quantitat. Aquest increment fins a l'1 per cent suposa eliminar l'actual sistema de trams i afecta les persones amb menys recursos que d'aquesta manera veuran com s'encareix la compravenda del seu habitatge.

Les esmenes números 9 i 80 proposen la supressió de l'article quart, article que fa referència al recàrrec de l'impost sobre les vendes minoristes de determinats hidrocarburs. L'aplicació d'aquest recàrrec es produeix en un cicle alcista del preu del petroli, que ja de per si mateix està provocant un encariment dels preus i de la inflació. Cal tenir en compte, a més a més, que aquest recàrrec sobre les gasolines només proporcionaria una quantitat molt inferior al deute acumulat per la sanitat pública a Catalunya, i no és una solució real al problema existent.

Per acabar, i dintre del primer bloc de la Llei de mesures fiscals i administratives, presentem l'esmena número 74, per la qual proposem la reducció de l'impost de successions i donacions fins arribar, de forma progressiva, a la reducció total del pagament de l'esmentat impost. Aquesta reducció seria aplicable a les adquisicions *mortis causa* en favor dels ascendents, descendents, adoptants i adoptats, així com als cònjuges. Els motius que fonamenten la correcció de l'esmentat impost són la protecció a la família, la manca d'interès de l'estalvi i la inversió per part dels ciutadans, així com la continuïtat de les empreses i explotacions agrícoles familiars.

Gràcies, president; senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Pajares. Per a la defensa de les esmenes a les mesures fiscals, més addicionals, transitòries

i finals, pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Antoni Castellà.

El Sr. Castellà i Clavé

Gràcies, senyor president. Anuncio ja amb la meva intervenció que passo a la defensa de les esmenes presentades al bloc fiscal, i deixo per al final de la meva intervenció que la compartiré, en la part final, amb el diputat Sancho.

De fet, nosaltres presentem un paquet d'esmenes amb dues grans prioritats. Primer, l'eliminació de la pressió fiscal. I en segon terme, la introducció de sensibilitat social a les mesures. Nosaltres creiem que fins que no es rebí un nou model de finançament, el que no es pot fer és traslladar als ciutadans els problemes de finançament. Nosaltres reclamem que es negociï un nou model. No és necessari carregar a la butxaca del ciutadà aquesta problemàtica. Des del Grup de Convergència i Unió, des de l'antic Govern de Convergència i Unió, no ho hem fet mai. Nosaltres creiem que aquí es demostra la capacitat de saber governar.

Les mesures fiscals d'increment de pressió fiscal impacten negativament sobre la inflació i sobre l'accés a l'habitatge. Nosaltres creiem que ara no és el moment. I si ens diuen reiteradament –i no vull encetar ara el debat que això és l'herència d'una situació financera negativa– em remeto al diari *El País* d'aquest dissabte, diari que no crec que sigui gaire susceptible, com a mínim, o no se'l pot acusar de complicitats amb Convergència i Unió. Diu: «La principal agencia de calificación avala la solidez de las finanzas de la Generalitat. Stándard & Poor's destaca el holgado ahorro bruto, el control del gasto y la transferencia.» Es refereix al 2003.

A partir d'aquí, senyores i senyors diputats, passo una mica a fer reflexió sobre alguna de les esmenes de caràcter fiscal. He dit ja que el més important és, respecte a la demanda que fem de la supressió de l'impost sobre les benzines i la supressió de l'increment de l'impost d'actes jurídics documentats.

També creiem, respecte a l'esmena 12, 13 i 14... No creiem necessari l'increment de les taxes per a l'obtenció dels certificats de català; no és la millor política de normalització lingüística. Per què hem de posar taxes aquí? Home, ja que les posem, si les posem, si les incrementem –que, de fet és un increment–, home, nosaltres introduïm que hi hagi, com a mínim, l'exempció de la taxa per a l'obtenció del certificat per a les persones que vénen de la immigració, perquè creiem que és una bona mesura respecte a un procés de normalització del català en aquest àmbit.

Per una altra banda, també creiem que és necessària la supressió de les modificacions que s'han fet a les taxes de l'expedició, renovació del títol de transportista professional, perquè ara resultarà que els incrementem l'impost de la benzina, que, a més, estem en una situació en la qual ja s'incrementa el preu del petroli, i, a més, a aquest col·lectiu li incrementem les taxes per a l'expedició i renovació del títol. Ja sembla excessiva l'agressivitat que té aquest Govern sobre el col·lectiu dels transportistes professionals.

Respecte a àmbit ambiental... Home, no creiem que sigui la gran mesura de política de protecció dels animals una taxa per fotografiar animals. Deixi'm aquí, amb tota la cordialitat, que a aquest diputat li sembla, com a mínim, un pèl ridícul.

I respecte a la reforma de l'impost sobre patrimoni..., igual que hi ha el compromís d'aquest Govern que hi hagi una reforma de l'impost de successions, nosaltres incorporem a la Llei que també hi hagi una reforma sobre l'impost de patrimoni.

A partir d'aquí també presentem una sèrie d'esmenes que tenen caràcter, dins del pacte d'esmenes de caràcter fiscal, de sensibilitat social. La primera esmena nosaltres considerem que l'augment de 150 a 300 euros de la deducció de la quota de l'IRPF aplicada a les persones vídues no l'hem de deixar només per a dos anys, i per tant introduïm una esmena en la qual es mantingui estable, permanent; creiem que és lògic.

També, respecte a l'increment de l'impost actes jurídics documentats, nosaltres proposem que hi hagin desgravacions, no només per a les vivendes de protecció oficial, que hi estem d'acord, sinó que hi hagin desgravacions també per a diferents col·lectius, com discapacitats, joves, persones en atur. En el debat que ja vam tindre anteriorment respecte al Departament d'Economia, davant d'aquesta cambra se'ns va dir al Grup de Convergència i Unió que serien incorporats. Jo, almenys aquest diputat no les ha sabut trobar.

Per una altra banda, nosaltres creiem que és necessària una major precisió en la modificació de l'impost de successions, és necessari reduir la tributació de les transmissions entre membres de la mateixa família respecte a l'habitatge habitual i respecte a l'estalvi de la gent gran.

També hem plantejat, a l'esmena 90, que s'insti el Govern de la Generalitat, davant del Govern de l'Estat, a reformar l'IRPF, per tal de no acumular la pensió de viduïtat amb les altres rendes que obtingui la persona vídua; és a dir, el que no té gaire sentit és que resulta ser que si algú és vidu, i per tant encara està treballant, resultarà que acaba pagant més que en el moment en el qual aquella persona no era vídua; no té gaire sentit, és necessari regularitzar això.

Per una altra banda també, respecte als 150 euros de deducció a les persones vídues, creiem també que és necessari o seria important que se li donés un caràcter permanent.

En una última esmena 45, que m'hi voldria referir... És que nosaltres introduïm que en el cas que s'aprovi l'impost sobre benzines, que sembla ser que així prosperarà en aquesta cambra, es creï un epígraf específic per als col·lectius específics com taxistes, el transport professional i els agricultors. I per tant, en aquest àmbit, el que reclamem és que hi hagin compensacions, o que hi hagin bonificacions, no la proposta que sembla ser que s'està posant sobre la taula. El que no podem fer és incrementar un impost en una situació inflacionària, la qual va en contra absolutament de qualsevol política coherent des del punt de vista econòmic, ni tan sols aquest impost és contracíclic –que podria tindre un sentit que fos contracíclic–, no, es planteja directament.

I a partir d'aquí no són exactament el que s'està plantejant compensacions. El que li arriba a aquest diputat, de l'últim acord que hi pot haver amb el sector del taxi, és que el que es transferirà és la possibilitat d'incrementar, diguem-ne, les tarifes que cobra la gent del taxi. Què és el que passa amb això? Repercussió directa absoluta i total al ciutadà. Doncs llavors resultarà que qualsevol ciutadà va a posar benzina i li cobren més cara la benzina, per un impost; que serà més car encara per l'increment del petroli, i, a més, quan vaig a un servei al taxi encara em cobren més; per tant, absolutament tot repercutit al ciutadà.

Per tant, no defugim ni plantejem coses estranyes quan parlem de compensacions. No és una compensació al sector, que sí que ho és concretament, diguem-ne, al col·lectiu, però que va directament a la repercussió de la butxaca del ciutadà. No és una bonificació, per tant, en aquest sentit.

Per tant, nosaltres els demanem en primera instància que això, doncs, no és el moment, no és el millor moment per fer un increment, a més no dona solució al problema pel qual es plantejava, i per tant, en el cas que sí que prosperi, com a mínim sí que els demanem que no sigui una repercussió directa al ciutadà. Per no parlar del poc impacte que això tindrà en l'àmbit de la sanitat.

I per tant, senyor president, aquí acabo la meua defensa, precisament en aquest últim àmbit cedeixo la paraula al company de grup, el diputat senyor Sancho.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Castellà. El senyor Francesc Sancho té la paraula, per tant.

El Sr. Sancho i Serena

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bona tarda. Bé, com comprendran, jo agafo la paraula aquí per acabar ficant l'accent precisament a l'esmena 41, que és la que parla de l'impost sobre hidrocarburs. Ens agrada precisament anar-nos-en de vacances parlant d'aquest impost, perquè sabem que quan tornem de vacances serà un tema que els ciutadans estaran patint i el tindran sobre la seva taula; millor, ho tindran sobre la seva butxaca. De fet, quan es va parlar d'aquest impost, és a dir, algun grup del Govern, el company Uriel Bertran, va presentar una interpellació que parlava d'aquest impost, precisament, on el qualificava com un impost regressiu, com un impost absolutament injust. Així el qualificava i va presentar una moció subsegüent on demanava que aquest impost tingués una temporalitat, és a dir que, finalment, es pogués retirar.

Vostès ens justifiquen aquest impost parlant-nos de l'herència. Em sembla que era el senyor Carbonell que ens parlava de l'herència. No creguin que ens fa temor parlar de l'herència. Fixin-s'hi bé, nosaltres vam..., vam negociar un acord de finançament en unes circumstàncies que creiem que vam aconseguir un millor acord de finançament possible. Vam negociar amb el Partit Popular i amb majoria absoluta. Què ens estan dient, vostès? Que en les circumstàncies actuals, governant el Partit Socialista a Madrid, no tenint majoria absoluta,

no poden millorar aquest acord de finançament i que, per tant, han de ficar aquest impost perquè no aconseguixin aquesta millora de l'impost? Què passa, que no en són capaços o que renuncien a fer-ho? En els dos casos és greu. La veritat és que és un impost regressiu que acaba repercutint sobre la butxaca dels ciutadans de Catalunya i acaba sent un doble peatge per als ciutadans de Catalunya. I el més greu, el més greu és que això es fa en nom d'un progressisme o en nom d'un nacionalisme que nosaltres no acabem d'entendre.

Pensem que vostès estan fent un progressisme absolutament teòric en lloc de fer un progressisme de la pràxi, un progressisme per a la gent, on realment protegeixin els interessos dels ciutadans de Catalunya.

I, quant al nacionalisme, ens passa exactament el mateix: sembla que sigui un nacionalisme d'eslògan en lloc de ser un nacionalisme per a la gent. Això és el que em sembla que està passant.

És a dir, la veritat és que jo reclamo –jo ho reclamo– als companys d'Esquerra Republicana i als companys d'Iniciativa que ens ajudin a evitar l'aprovació d'aquest impost. Entre altres coses per una qüestió que em sembla que és clau: aquest impost precisament obre una via de finançament de la sanitat que em sembla que és regressiva i no és equitativa. Obre la via, fins i tot, del copagament. I ja sabem que avui diuen «sí», demà diuen «no», que avui fiquen només una part de la idea, però que demà acabaran imposant-la de totes totes. És a dir, la veritat és que els demanem que no obrin aquesta porta. No obrin aquesta porta perquè, francament, això porta a iniquitat, a la desigualtat en sanitat. Això porta a trencar el principi de gratuïtat a la sanitat. I això em sembla molt greu. Esperem –ho esperem– que siguin capaços, vostès, de rectificar, de no tirar endavant amb aquest impost, i no tirar endavant sobretot amb aquesta filosofia.

Jo, la veritat, és que els demanaria, que s'ho repensesin, perquè, que s'aprovi això amb una majoria progressista i nacionalista en aquest Parlament, em sembla molt greu. Hi insisteixo, la pregunta clau és: no se senten vostès capaços, havent-hi un Govern del Partit Socialista en minoria a Madrid, a obligar-los a un replantejament del finançament de la sanitat? Com ens poden parlar d'herència?

Aquesta herència no els l'hem deixada nosaltres. Aquesta ha sigut la voluntat de la gent d'aquest país: ficar un govern que vostès han qualificat d'amic i un govern que estigui en minoria. I, per tant, possibilitar aquesta gran negociació que vostès ens reclamaven en el passat per a una millora de la sanitat. Jo, em sembla que s'ho han de repensar molt seriosament, perquè és la confessió, davant dels ciutadans de Catalunya i davant d'aquest Parlament, que vostès no se senten capaços de pressionar el Govern de Madrid per a un millor finançament. O, potser, és una altra confessió: no és que no se sentin capaços, sinó que no volen ni tan sols fer-ho, que renuncien a fer-ho, la qual cosa em sembla que seria més greu.

Jo, a pesar de tot, acabaré la meua intervenció amb la confiança que les forces nacionalistes i progressistes d'aquest Parlament, que hi són, junt amb nosaltres, que

som realment una força de progrés i catalanista..., que les forces de progrés i catalanistes que hi són es repensin aquest impost i acabin votant per evitar l'aplicació concreta d'aquest impost a la població catalana.

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Sancho. (*El Sr. Bertran Arrué demana per parlar.*) Em demana la paraula, senyor diputat, per...?

El Sr. Bertran Arrué

Per al·lusions i per contradiccions.

El vicepresident primer

Un minut.

El Sr. Bertran Arrué

Dir-li, al senyor Sancho, que jo no vaig dir que era un impost absolutament injust. Sí que vaig dir que era un impost regressiu, però no absolutament injust, i impost regressiu des d'una perspectiva tècnica.

És veritat que aquest impost té una durada que, al nostre entendre, té una limitació, que és el proper model de finançament, on s'haurà de revisar aquest impost. I així ho va aprovar aquesta cambra parlamentària, també, amb els seus vots. I, per tant, doncs, jo penso que hem de situar aquest impost en el terreny tècnic, en el terreny tàctic, podríem dir-ne, perquè és veritat que en el terreny estratègic allò que és fonamental és un nou model de finançament. I aquí, doncs, com vostè sap, també hi ha una àmplia majoria d'aquesta cambra que està a favor d'un nou model de finançament que tingui els principis del concert econòmic.

I, respecte al copagament, no s'alarmi. Jo crec que el que no hem de fer és alarmar-nos, perquè avui crec que s'ha aclarit la voluntat del Govern catalanista i d'esquerres de posar l'aturador en un debat polític que no s'havia mai plantejat en termes d'aplicació ni molt menys immediata, ni tan sols en aquesta legislatura. Per tant, aquest debat ha d'estar en el terreny teòric, i serem els partits polítics els que decidirem l'oportunitat i si realment té uns criteris d'eficàcia, eficiència, aquesta fórmula, que, al nostre entendre, no és ni l'oportuna políticament, ni segurament l'oportuna des d'una perspectiva, tampoc, teòrica.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Bertran. Per al torn en contra, per tant, té la paraula l'illustre diputat senyor Jordi Carbonell.

El Sr. Carbonell i Sebarroja

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, intentem explicar les coses, penso que som clars, el conseller d'Economia i Finances encara més, en seu parlamentària, però sembla que o no ens expliquem o no ens escolten. Jo penso que és aquest últim apartat.

Deia el conseller en seu parlamentària: «El dèficit –el dèficit– serà, el 2004, de 853,6 milions d'euros.» D'acord? Què vol dir això, senyores i senyors diputats? Ni més ni menys que tindrem uns ingressos i unes despeses, les quals superaran els ingressos perquè en puguem disposar. I això és així, i això ho ha explicat molt bé el conseller d'Economia i Finances, d'això n'hem parlat a bastament i aquest és l'estat de la qüestió. Això no és ni herència, ni parlar del passat. Estem parlant del pressupost que avui estem plantejant i estem discutint. Un pressupost, hi insisteixo, amb un dèficit de 853,6 milions d'euros. I això és així perquè aquests són els números. Hem dit, i així s'ha provat en aquesta cambra, que és un pressupost transparent, un pressupost en què hi volem posar totes les partides realment que han de ser-hi, no com en el passat, i, per tant, és un pressupost realista, un pressupost que té la voluntat d'arribar a l'equilibri pressupostari al llarg dels propers anys.

I dèiem més coses en seu parlamentària parlant d'aquest pressupost, dèiem que, per a l'any 2004, la situació és molt difícil, especialment la sanitària, i que calia fer esforços de responsabilitat. I calia no fer demagogia sobre aquest tema. I a la sanitat, senyores i senyors diputats, tenim un dèficit aproximat de tres mil milions de pessetes. Bé. Aquesta és la realitat.

En aquest moment, malauradament, resulta que tothom parla –i això és molt bo– que haurem de fer una nova negociació d'un nou acord de finançament. I torno a repetir el que he dit al començament: en seu parlamentària el conseller d'Economia i Finances i el qui us parla hem repetit, a bastament, en parlar d'aquest pressupost, que, una vegada fet aquest treball conjuntural, ens posarem mans a l'obra per aconseguir un acord de finançament durable i just per Catalunya, que és el que els ciutadans de Catalunya es mereixen.

I a mi m'alegra molt sentir l'oposició, que ara parla que s'ha de fer aquest esforç negociador i aquest acord de finançament. Això suposo que vol dir que reconeixen, igual que nosaltres ja ho dèiem en el passat, que aquest acord de finançament va ser insuficient.

Malauradament, els números que ens van pintar en els seus fulletons publicitaris –pamflets potser algú diria, i jo en dic fulletons–, saben perfectament les quantitats que sortien. Aquestes quantitats són les que se'ns va dir que aconseguiria aquest acord de finançament del 2001, també per a la sanitat. Aquests diners no han arribat. Tenim el dèficit que tenim. L'únic que hem de fer és un exercici de responsabilitat. Es pot dir el que es vulgui, aquest és l'estat de la qüestió. A dia d'avui, amb el pressupost del 2004 el que hem de fer és una política social responsable, com hem plantejat reiteradament, en el sentit de tractar de manera que es puguin fer les deduccions corresponents a l'IRPF, en la situació de la gent que té..., que està en situació de viduïtat, en les disposicions finals i addicionals ja fem esment que també afectarà aquells casos que estiguin afectats per a l'any 2003 i 2002. I, per tant, hi ha una sèrie de consideracions que fan que aquest apartat de política fiscal sigui un apartat progressista, un apartat conjuntural i un apartat fruit de les circumstàncies. Parlar que, com a màxim, una recaptació de 60 milions d'euros per a la sanitat pública, això és augmentar la pressió fiscal o formal a

la societat i al sector productiu, ja saben que això no és així, i jo estic convençut que també pensen que no és veritat.

Però els he de dir més: a la proposta que hi ha del Projecte de llei fem especial menció, lògicament, a una esmena, que s'ha comentat aquí, que fa referència, precisament, a la situació en què quedaria el Projecte de llei, que és que hi afegirem un apartat on diem explícitament que «el Govern treballarà per evitar aquells danys col·laterals que pugui haver-hi en els sectors que necessiten aquests hidrocarburs per treballar i per evitar una repercussió per sobre de les seves possibilitats.» Aquest és un treball que s'està fent, és un treball en què estem treballant conjuntament, que aquí ens ha explicat molt bé el conseller d'Economia i Finances que estan discutint amb els sectors i els seus representants i sé que s'està fent de manera seriosa i de manera competent. Diu així: «El Govern ha d'adoptar les mesures pertinents amb l'objectiu de minimitzar els efectes de l'augment de costos que implica l'increment de l'impost minorista sobre carburants per als diversos sectors econòmics.» Aquesta és la voluntat del Govern, i això és el que farem, senyores i senyors diputats.

Per aquesta raó aquestes esmenes que fan referència a augmentar el dèficit pressupostari..., jo penso que estem tots d'acord que en aquest moment el pressupost no s'ho pot permetre, malauradament, a pesar que tenim el dèficit que els he comentat, que serà, hi insisteixo, l'any 2004, de 853,6 milions d'euros.

Nosaltres no podem acceptar totes aquestes esmenes que fan referència a augmentar encara més desgravacions, a augmentar encara més despesa, perquè això significa, ni més ni menys, una cosa clara: augmentar el dèficit pressupostari. Si això és el que volen, ho diuen als ciutadans de Catalunya ben clar i ben alt. Nosaltres diem que el dèficit que podem suportar és de 853 milions d'euros, i això és el que nosaltres pretendrem, en els propers anys, d'anar equilibrant.

I mentrestant, i en paral·lel, i ho diem públicament i ho repetirem les vegades que calgui a qui ens vulgui escoltar –estic segur que la majoria de ciutadans de Catalunya així ho estan fent–, és que nosaltres ens posarem a treballar per tenir un sistema de finançament amb permanència i que sigui un sistema de finançament que ens permeti veure el futur amb una altra perspectiva. Un sistema de finançament que estic convençut que nosaltres haurem d'explicar a les ciutadanes i ciutadans de Catalunya exactament en què consisteix, quines millores pressupostàries i econòmiques significarà. I farem el que no s'ha fet en el passat, que és donar les xifres clares i reals d'aquest nou finançament. Perquè, si no, estem enganyant Catalunya, i això és el que Catalunya no ens pot permetre.

Senyor president, per aquestes raons, nosaltres votarem en contra d'aquestes esmenes parcials que han presentat els grups de l'oposició a l'apartat de les mesures fiscals.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Carbonell. Ara corresponen les defenses de les esmenes del títol segon, les mesures adminis-

tratives... En nom del Grup Popular, té la paraula la il·lustre diputada senyora Belén Pajares.

La Sra. Pajares i Ribas

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, comencem la segona part del debat amb el bloc d'esmenes a la Llei d'acompanyament, relatives a les mesures administratives. Per aquest motiu el Partit Popular de Catalunya ha presentat un grup de propostes que en total corresponen a trenta esmenes.

Les esmenes números 31, 33, 36, 40, 48 i 84 pertanyen a esmenes relatives a la transparència de la gestió pública, com són les modificacions que fan referència a l'Institut Català de Finances o a l'Institut Català de Crèdit Agrari, que formen part del Projecte de llei de mesures fiscals i administratives; projecte de llei que introdueix algunes modificacions, com les que afecten el nomenament i revocació dels vocals tant pel que fa a la Junta de Govern com al Consell Assessor de l'Institut Català de Finances, situació, al nostre parer, totalment intervencionista per part del Govern de la Generalitat, ja que tanmateix sobta que s'ampliïn les facultats de l'esmentada entitat en la modificació de l'apartat 8 de l'article 11 del Decret legislatiu 4/2002, del 24 de desembre, i que, per un altre costat, es controli els membres de l'Institut Català de Finances fins a dependre totalment de les decisions del Govern.

Altres esmenes, dintre d'aquest mateix bloc de mesures administratives, són les esmenes números 23, 25, 26 i 27, mesures en matèria de finances públiques adreçades a la transparència de la seva gestió, com el lliurament d'informes o la liquidació de pressupost, comptes anuals i la memòria de gestió de l'exercici anterior de les empreses públiques, entitats autònomes de tipus comercial, industrial i financer, universitats públiques catalanes, fundacions i consorcis, així com el seguiment i supervisió de les entitats esmentades anteriorment. Tot seguit, comentar algunes esmenes que no tenen el sentit de les anteriors, però, bé, això és el que té la Llei d'acompanyament.

L'esmena número 71 modifica el text de l'article 56 presentat pel Govern. Aquest article 56 fa esment de les quantitats recaptades procedents de les sancions imposades en matèria de control, regularitat i qualitat del subministrament d'energia elèctrica a Catalunya. El Partit Popular, mitjançant aquesta esmena, puntualitza el text del Projecte de llei i proposa que les quantitats abans comentades es destinin a la millora del subministrament, a compensar els usuaris perjudicats per talls injustificats del servei i a garantir una xarxa de subministrament elèctric de qualitat a Catalunya.

Pel que fa a l'esmena número 93, presentada pel nostre Grup Parlamentari, modifica el termini perquè el Govern refongui en un text únic la Llei 15/1997, del 24 de desembre, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, i les diferents disposicions que la modifiquen, que no anomenaré; comprèn disposicions des de l'any 1997 fins al 2003. Aquesta reducció del termini màxim en sis mesos, entenem que és urgent i convenient, atesa l'elevada dispersió normativa per la gran quantitat de disposicions que estableixen taxes. Procedir a la uni-

ficació legislativa en aquesta matèria simplificaria l'estructura normativa d'aquest tribut a Catalunya.

Per acabar, comentar que han estat assumides en el text del Projecte de llei de mesures fiscals i administratives, per part del Govern, tres esmenes presentades pel nostre Grup, que són les següents: 55, 68 i 86; esmenes que, en qualsevol dels casos, enriqueixen el text del Projecte de llei i que corresponen, en el cas de l'esmena 55, a la modificació de la Llei de cooperatives, en la línia d'ampliar el termini d'adaptació dels estatuts socials abans de l'1 de gener del 2006, i el procediment a seguir en el cas que no es compleixin els terminis.

Gràcies, president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Pajares. En nom de Convergència i Unió, per a les seves esmenes, té la paraula l'illustre diputat senyor Antoni Castellà.

El Sr. Castellà i Clavé

Gràcies, senyor president. Passo a defensar, com vostè ha dit, les esmenes presentades al títol sobre mesures administratives pel Grup de Convergència i Unió. Per tant, faré esment d'aquelles esmenes que creiem més importants i que ens sobten més del text actual, de la redacció d'aquesta Llei.

Amb una primera esmena, la 24, nosaltres creiem i incorporem que la Corporació Catalana Ràdio i Televisió hauria de transmetre mensualment el seu informe financer al Departament d'Economia i Finances. Creiem que és raonable fer un seguiment mensual del control de l'ens més important i que gestiona més pressupost, dependent d'aquest Govern.

Amb l'esmena 28, de fet, nosaltres fèiem una esmena perquè ens sorprenia molt el text. Nosaltres, el que proposem en aquesta esmena és que, les actuacions de control a les entitats autònomes, les ha de fer directament la Intervenció General. Sembla raonable que sigui la Intervenció General, perquè el que ens «frapa» de l'actual text és que s'obre la porta que la Intervenció General, respecte al control de les entitats autònomes, pugui subcontractar auditories privades. I jo em pregunto: quin sentit té que la Intervenció General subcontracti auditories privades per fer el control de les entitats autònomes de dret públic dependents d'aquest Govern? Ho comentava fa un moment amb el diputat Joan Boada, d'Iniciativa per Catalunya. No sé què en deu pensar, no sé què m'hauria dit o què m'haurien dit els grups que ara donen suport al Govern, si una proposta d'aquest tipus l'hagués fet Convergència i Unió. Si l'hagués proposat aquest diputat, m'haurien tret la pell a tires. *(Veus de fons.)* Jo crec que sí. Bé, no sé a què respon, no sé per què ara, en aquests moments, hi ha una obsessió per la qual Intervenció General ha d'anar repartint –dic «repartint», no sé amb quin mètode– o subcontractant auditors privats.

Les esmenes 32 i 34 i la 35 van en la línia –i s'ha reiterat ja en la intervenció del diputat Turull a l'esmena a la totalitat– que nosaltres reclamem la supressió de la modificació dels nomenaments dels vocals tant de l'Institut Català de Finances com de l'Institut Català de

Crèdit Agrari. Ens hi vam referir ja en el debat per seccions del Departament d'Economia: creiem que és una manera de treure autonomia als membres del Consell, de treure almenys un mínim d'independència, i ara resulta que els posarem o els traurem en el moment que convingui. Creiem que podia ser més lògic mantenir els tres anys dins d'aquest tipus de nomenament.

Esmena 37; aquest també és un tema que ens «frapa». Nosaltres aquí reclamem la supressió de les modificacions que el Projecte incorpora en la direcció de l'Institut Català de l'Acolliment i Adopció; ja s'hi ha fet esment, però deixin-me tornar-m'hi a referir. És a dir, aquí ja fem una llei per unanimitat, en la qual el que reclama és que la direcció de l'Institut sigui ocupada per un alt funcionari. Resulta que el Govern actual deu decidir que la persona adequada, doncs, no compleix el requisit de ser funcionari. Solució: canviem la Llei, que no sigui funcionària. Per tant, allò que reclamàvem en el seu moment a l'hora de fer la Llei, de: «Exigim que sigui un funcionari per...», doncs, ara ens ho carreguem, senzillament, per fer-ho a mida d'una persona, que aquest diputat no discuteix que tingui tota la validesa del món, no la penso discutir, però, escolti'm, crec que és poc seriós, i arribaríem al risc de si estem parlant de sectarisme o no. Per què la consideració d'alt funcionari..., reclamaria en el torn de contra que se m'expliqués per quins termes objectius el fet de ser alt funcionari per a aquesta direcció, ara, no és important o «ara no toca», com aquell diria.

A l'esmena 26, nosaltres demanem que el que es considera estadística d'interès de la Generalitat que incorpora el Projecte de llei sigui d'acord amb la modificació pactada el 2003. En aquests moments, la incorporació en el text no és literal de l'acord del 2003, i, si ho recordem, hi va haver tot el rebombori en aquell moment, arribem a un acord, el pactem aquí, posem uns criteris, se'ns exigeix que es compleixin i quan arriba el moment, doncs, ara no. Per què? Per què estem al Govern? Ara ja no, i per tant ho fem diferent. Llàstima que no hi sigui en aquests moments –i no té cap obligació d'estar-hi, per descomptat; no és una recriminació– el senyor Joan Ridaó, perquè ho va patir molt intensament i va ser una proposta molt dirigida per ell. Bé, ara això, doncs, no ho posem en aquesta Llei. Escoltin, complim el pacte del 2003: posem-ho.

Lògicament, també en l'esmena 82 nosaltres demanem l'eliminació de la supressió de l'Incavol, demanem que es mantingui l'Incavol. I abans algú deia: «És que l'Incavol estava al servei de no sabem què.» Home, l'Incavol estava al servei del país, al servei de les associacions de voluntariat, al servei del voluntariat... Jo ja entenc que no es cregui en això; és legítim, de fet és legítim. Però estableix molt clarament davant dels ciutadans quin és un model i quin és un altre. Bé, doncs, que es digui clarament: «No hi creiem, en aquest model; per tant, no creiem en l'associacionisme, no creiem en el voluntariat, i per això ens carreguem l'Incavol.» Bé, legítim, però que s'expliqui així. Nosaltres sí que hi creiem i demanem el manteniment de l'Incavol com a tal.

I per acabar ja, senyor president, una última esmena, la 83. Nosaltres aquí també demanem l'eliminació de la

supressió, de l'eliminació de la Societat de Ferrocarrils de Muntanya de Grans Pendants. Aquest, senyor president, creiem que és un tema greu, és una mala decisió. És a dir, resulta que eliminem la societat que gestiona el mitjà de transport del pol d'atracció turístic més important del Ripollès. També demanaria que se m'expliqués per què. Ah!, després resulta que alguns s'omplen la boca de sensibilitat territorial, de sensibilitat per la muntanya, de sensibilitat pel Pirineu, i resulta que la primera decisió que prenem és carregar-nos aquesta societat. Em diran: «Home, no ens la carreguem. La posem dins del que són Ferrocarrils de la Generalitat.» Home, per favor, senyors diputats, si ho posem dins del que és Ferrocarrils de la Generalitat, la tasca que es fa, específica, des del territori serà diferent. I, a més, què és el que passa? No hi creiem, en el principi de subsidiarietat? Que és que no és capaç, la gent del Ripollès, de tirar endavant això? La menystenim? Home, l'objectiu de la societat en concret i tema emblemàtic de la gestió i, ho torno a dir, d'un dels pols més importants d'atracció turística..., no creiem que tingui sentit incorporar-la dins i que quedi dispersa i que, per tant, es dissolgui dins de tot el que representa Ferrocarrils de la Generalitat. Per tant, des del Grup de Convergència i Unió demanem que es mantingui; nosaltres sí que tenim sensibilitat territorial, nosaltres sí que tenim sensibilitat per la muntanya, nosaltres sí que tenim sensibilitat pel Pirineu.

Així doncs, senyor president, amb aquesta defensa acabem el torn respecte a les esmenes presentades en el títol de mesures administratives, i per tot el que he dit mantenim aquestes esmenes i les sotmetem a votació.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Castellà. Per al torn en contra, ara, té la paraula l'illustre diputat senyor Uriel Bertran.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. Bertran Arrué

Bé, gràcies, senyor president. Si no ho tinc mal entès, amb la meva intervenció clourem el debat de pressupostos de l'any 2004, i, per tant, és un orgull per...

El president

Ho té ben entès.

El Sr. Bertran Arrué

Gràcies; no faré cap al·lusió, perquè així realment acabarem aquí. És un orgull, en tot cas, doncs, acabar clouent els primers pressupostos del Govern catalanista i d'esquerres i, per tant, els primers pressupostos d'esquerres del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Jo deia al senyor Castellà, que ha fet un discurs prou alarmista, que el que no ha de confondre és els fins amb els mitjans, les finalitats amb els mitjans. És a dir, que hi hagi una reordenació de determinats instruments, de determinades empreses, de determinada legislació, no s'ha de confondre amb l'objectiu finalista que aquestes reordenacions tenen, que en tot cas és d'acord amb uns

principis, molts dels quals compartim. Vostè ha parlat de l'equilibri territorial, i nosaltres estem d'acord amb equilibri territorial; vostè ha parlat de transparència, i nosaltres estem d'acord amb la transparència. Però volem fer-ho diferent.

I començaré posant-li un exemple. Vostè ha parlat de l'Incavol, i vostè ha dit que l'Incavol era un instrument que estava al servei del país i que era un instrument al servei del voluntariat. I el que ha passat durant aquests vint-i-tres és que vostès generalment han confós el que era estar al servei del país amb el que era estar al servei de Convergència i Unió. I, per tant, el que nosaltres farem a partir d'ara és que quan parlem d'estar al servei del país ho fem des d'uns criteris no partidistes, sinó a partir d'uns criteris objectius, per evitar aquesta confusió de partit - país que ens ha portat a uns mals resultats en molts aspectes; per començar, a l'actual sistema de finançament, del qual tant es parla i del qual vostès reivindiquen un canvi amb profunditat.

L'Incavol no desapareix; l'Incavol desapareix com a estructura, però no desapareix l'esperit de l'Incavol, que és de suport al voluntariat. Passen a definir-se les seves funcions a partir del Departament de Benestar i Família i, per tant, ho podrà fer amb molta més potència, amb molta més capacitat política, perquè no serà només un organisme, l'Institut Català del Voluntariat, que treballarà pel voluntariat, serà tot el Departament que des d'una perspectiva transversal treballarà a partir d'ara pel voluntariat, com ho farà i com ho fa la resta del Govern. I com vostè sap, i perquè coneix la meua trajectòria personal, no serem nosaltres els que estarem en contra de l'associacionisme, ni serem nosaltres els qui estiguem en contra del voluntariat, però sí que ho farem de manera diferent.

Vostè també ens ha parlat de l'Institut Català de Finances. Jo ja he dit que l'Institut Català de Finances no perd ni autonomia ni independència. No hem de confondre les funcions que tenen els diferents instruments de la Generalitat de Catalunya. L'Institut Català de Finances, en definitiva, és un instrument de política econòmica i, per tant, d'alguna manera ha d'anar coordinat amb el que són les decisions i la voluntat política del Govern de potenciar determinats sectors econòmics que considerem estratègics per al futur del país, i tal com s'excloïen, l'anterior Junta de Govern..., ens trobaven i corríem el perill de treballar per interessos polítics, per objectius polítics diferents. Per tant, el que s'ha fet ara és ajustar que es pugui treballar des d'una complicitat, des d'una coordinació, evidentment garantint els criteris d'eficàcia i garantint els criteris d'independència, i per tant, el proper Govern de la Generalitat de Catalunya podrà també mantenir aquesta complicitat, i no com passava ara, que estaven aferrades a la cadira, determinades persones que havien de donar pas a una renovació, també, a l'Institut Català de Finances.

Ha parlat, la diputada representant del Partit Popular, d'uns criteris que nosaltres també compartim, que és el criteri de transparència. I fixi's, si ho compartim, que hi ha tota una sèrie i un reguitzell de mesures que, precisament, van en el sentit de reforçar aquesta transparència.

Hem parlat d'impulsar un sistema unitari de percepció de dietes i d'indemnitzacions per assistència a òrgans de govern i a consells d'administració. S'ha acabat allò de posar, a partir de l'assistència a consells d'administració, determinats sobresous que es volia fer de manera encoberta en lloc de posar-ho clarament com a percepció de salari de forma transparent.

També hem parlat i hem impulsat, a través de la Llei, l'oportunitat de regular els estudis d'opinió i, a més a més, amb la necessitat que hi hagi un impuls i un desenvolupament reglamentari. Diu la Llei que els comptes de les fundacions han de passar a ser públics; una mesura molt important perquè, com vostè sap, a vegades les fundacions i els objectius pels quals treballem determinades fundacions no s'adiuen amb el que finalment aquestes fundacions haurien de fer. I també hem donat una nova funció a la Sindicatura de Comptes per fiscalitzar la comptabilitat dels processos electorals, que, com també vostè sap, és un terreny on sovint l'obscurantisme i l'enginyeria financera, doncs, hi té terreny abonat.

Per tant, doncs, si estem parlant de transparència, aquesta Llei d'acompanyament està impulsant la transparència, com també està impulsant, en definitiva, l'eficàcia i l'eficiència. Impulsem una modificació de la Llei d'ordenació sanitària per substituir edificis de lloguer per patrimoni, per tant, patrimonialitzar i permetre la patrimonialització de la Generalitat de Catalunya. Ampliem l'àmbit d'actuació de l'Institut Català de Finances perquè pugui haver-hi també un impuls molt més adequat en determinats sectors productius. I reconeixem determinades situacions laborals que no estaven prou reconegudes, com la del cos de bombers o l'equiparació del personal de la Sindicatura de Comptes al Parlament de Catalunya, un aspecte important des del moment en què la Sindicatura de Comptes és un organisme, també, dependent de la Generalitat de Catalunya.

En definitiva, jo penso que aquesta Llei de mesures administratives, acompanyada amb el que és la Llei de mesures fiscals, donen un contingut i donen tot un suport a aquesta Llei de pressupostos que aprovarem i que hem aprovat al Parlament de Catalunya, i, per tant, ja era hora que hi hagués una llei que realment fes honor al seu nom, que fos una llei de mesures administratives i fiscals i que no fos un poti-poti, on de manera obscura i amb nocturnitat sovint s'afegien tot tipus de legislació amb tot tipus d'organismes, dins d'aquest barret, com deia el senyor Boada, d'on s'anaven traient conills al llarg dels quatre anys, que passava absolutament desapercbut.

Per tant, moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyors i senyores diputades. I els desitjo, doncs, unes bones vacances, a partir del mes d'agost, que ens les mereixem tots plegats.

Gràcies.

El president

A vostè, senyor diputat, igualment.

I, en tot cas, cridem a votació.

(Pausa.)

(El Sr. de los Ríos i Martínez demana per parlar.)

Senyor de los Ríos...

El Sr. de los Ríos i Martínez

Senyor president, era només per retirar el vot particular que vam emetre a la reunió de la Comissió d'Economia i Finances, referent a la nostra esmena sobre el recàrrec d'hidrocarburs.

El president

Molt bé, queda retirat.

(El Sr. Carbonell i Sebarroja demana per parlar.)

Sí, digui'm?

El Sr. Carbonell i Sebarroja

També, en nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'esmena 78 quedaria retirada.

El president

La 78?

El Sr. Carbonell i Sebarroja

78.

El president

Gràcies, senyor Carbonell.

(El Sr. Carbonell i Sebarroja demana per parlar.)

Senyor Carbonell, digui'm.

El Sr. Carbonell i Sebarroja

Concretament el vot particular referent a aquesta esmena.

El president

Molt bé. Em sembla que havia quedat clar, però així queda més palès.

(Pausa llarga.)

Senyores i senyors diputats, passem, doncs, a les votacions. Els recordo que hi ha votacions que afecten lleis de desenvolupament bàsic de l'Estatut i que requereixen per a la seva aprovació el vot favorable de la majoria absoluta dels membres de la cambra, d'acord amb l'article 111 del Reglament.

Passem, en primer lloc, a la votació de les esmenes del Grup Popular. Les podem votar totes conjuntament?

(Veus de fons.)

Doncs, comença la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 15 vots a favor, 43 abstencions i 71 en contra.

Passem, seguidament, a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. També les podem votar totes conjuntament?

(Veus de fons.)

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 43 a favor, 15 abstencions i 71 vots en contra.

Queda entès que hem votat les esmenes del títol primer i del títol segon.

Seguidament posaríem a votació els articles, l'aprovació dels quals requereixen la majoria absoluta, i que són, concretament, els articles 19, 32, 33, 34, 35, 36, 36 bis, 37, 38, 39 i 50.

Comença la votació.

Aquests articles han estat aprovats per 71 vots a favor i 58 vots en contra.

Els recordo, també, que tenim unes esmenes tècniques, com he anunciat a l'inici d'aquest debat, que també s'han de posar a votació. Posem ara a votació aquestes esmenes tècniques.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat aprovades per 128 vots a favor i 1 vot en contra.

Seguidament es vota la resta del Dictamen.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 71 vots a favor i 58 en contra.

Senyores diputades i senyors diputats, tenint en compte que aquest és el darrer Ple d'aquest període de sessions, els voldria desitjar unes bones vacances. I permetin-me dir dues coses molt ràpides. La primera, agrair la feina que han fet els ponents en aquest debat, que ha estat una feina intensa i que ha provocat que hi haguessin variacions en la manera, i penso que tots ho agraïm. I en segon lloc, també, atès que és el darrer Ple del període de sessions, pensin que perquè se celebri cada Ple, en què, a nosaltres, ens és relativament senzill entrar i intervenir i fer el que haguem de fer com a diputats i diputades, hi ha molta gent que fa que això sigui possible, que estan sempre al darrere i no es veuen. A tots ells, també, moltes gràcies.

Bon estiu.

La sessió s'aixeca a tres quarts de set del vespre i tres minuts.